

วิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา

นางสาวจิราพร ดอกบัว

**วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
แขนงวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช**

พ.ศ. 2552

Life Styles of Students of Naresuan University, Phayao

Miss Jiraporn Dokbua

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Business Administration

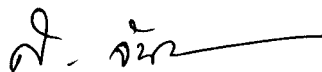
School of Management Science

Sukhothai Thammathirat Open University

2009

หัวข้อวิทยานิพนธ์ วิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา
ชื่อและนามสกุล นางสาวจิราพร ดอกบัว
แขนงวิชา บริหารธุรกิจ
สาขาวิชา วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา 1. รองศาสตราจารย์ยุทธนา ธรรมเจริญ
2. รองศาสตราจารย์ศิริชัย พงษ์วิชัย
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อดิถิต้า พงศ์ยี่หล้า

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้ให้ความเห็นชอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว

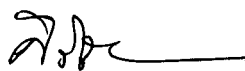
ประธานกรรมการ

(อาจารย์ ดร.สมนึก จันทรประทีน)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ยุทธนา ธรรมเจริญ)

กรรมการ

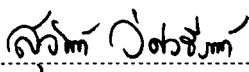
(รองศาสตราจารย์ศิริชัย พงษ์วิชัย)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อดิถิต้า พงศ์ยี่หล้า)

คณะกรรมการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์
ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต แขนงวิชา
บริหารธุรกิจ สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ประธานกรรมการบัณฑิตศึกษา

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุจินต์ วิสวธีรานนท์)

วันที่ 11 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2553

ชื่อวิทยานิพนธ์ วิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวรพะเยา

ผู้วิจัย นางสาวจิราพร คอกบัว ปริญญา บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

อาจารย์ที่ปรึกษา (1) รองศาสตราจารย์ยุทธนา ธรรมเจริญ (2) รองศาสตราจารย์ศิริชัย พงษ์วิชัย

(3) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อลิธำ พงศ์ยี่หล้า ปีการศึกษา 2552

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาวิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวรพะเยา (2) เปรียบเทียบวิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวรพะเยาจำแนกตามลักษณะทางประชากร (3) ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับธุรกิจหอพัก

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ประชากร ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวรพะเยา ระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ตั้งแต่ชั้นปีที่ 1-4 ในปีการศึกษา 2551 จำนวน 8,667 คน กลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างของทาโร ยามานัน ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.95 ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 382 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิและสุ่มตัวอย่างจากแต่ละชั้นภูมิด้วยวิธีการกำหนดสัดส่วนของประชากรในแต่ละชั้นภูมิ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าเฉลี่ย การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว การเปรียบเทียบเชิงซ้อนโดยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด

ผลการวิจัยพบว่า (1) วิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวรพะเยา ด้านกิจกรรม ที่นักศึกษาทำค่อนข้างบ่อยคือ ดูโทรทัศน์ รองลงมาคือ เล่นอินเทอร์เน็ต ดูวีซีดี ดีวีดี และฟังวิทยุ ด้านความสนใจ พบว่านักศึกษาให้ความสนใจในเรื่องที่เกี่ยวกับครอบครัวเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ สันทนาการ อาหาร และสื่อต่าง ๆ ด้านความคิดเห็นพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับหอพักนักศึกษามากที่สุด รองลงมาคือ สังคมและการเมือง (2) นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีวิถีชีวิตด้านกิจกรรมที่เกี่ยวกับงานอดิเรก การร่วมกิจกรรมสมาชิกชมรม การเล่นกีฬา ด้านความสนใจในเรื่องที่เกี่ยวกับแฟชั่น อาหาร ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาสังคม การเมือง การศึกษา อนาคตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาที่มีชั้นปีที่ศึกษาแตกต่างกันมีวิถีชีวิตด้านกิจกรรมที่เกี่ยวกับงานอดิเรก วันหยุดพักผ่อน การร่วมกิจกรรมสมาชิกชมรม ด้านความสนใจในเรื่องที่เกี่ยวกับแฟชั่น ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาสังคมการเมือง ธุรกิจ การศึกษา อนาคต วัฒนธรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาที่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือน แตกต่างกันมีวิถีชีวิตด้านกิจกรรมที่เกี่ยวกับการร่วมกิจกรรมสมาชิกชมรม การจ่ายตลาด ด้านความสนใจในเรื่องที่เกี่ยวกับอาหาร ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาสังคมการเมือง ธุรกิจ การศึกษา ผลิตภัณฑ์ อนาคต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (3) ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับธุรกิจหอพักพบว่านักศึกษามีความคิดเห็นว่าหอพักที่ดีควรสะอาด ปลอดภัย และราคาไม่แพง

คำสำคัญ วิถีชีวิต นักศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวรพะเยา

Thesis title: Life Styles of Students of Naresuan University, Phayao

Researcher: Miss Jiraporn Dokbua; **Degree:** Master of Business Administration;

Thesis advisors: (1) Yutthana Thamcharoen, Associated Professor; (2) Sirichai Pongwichai, Associate Professor; (3) Dr. Adilla Pongyeela, Assistant Professor **Academic year:** 2009

Abstract

This study aimed to: (1) study life styles of students of Naresuan University Phayao; (2) compare life styles of students of Naresuan University Phayao classified by demographic characteristics; (3) study the opinion of student about dormitory business.

This research was a survey study. Population was 8,667 students of Naresuan University Phayao in regular program of bachelor degree who studied in 1-4 class year and in the academic year of 2008. Samples were 382 students obtained by the formula of Taro Yamane at the confidential level of 0.95 with sampling size of 382 students. All of them were selected with stratified sampling method by defined portion of population in each stratum. Data were analyzed with statistical methods of frequency, percentage, standard deviation, mean, t-test, One-way ANOVA and Least Significance Difference Multiple Comparison.

The research revealed that: (1) lifestyle of students of Naresuan University Phayao in aspect of activities was found that the most frequent activity they did was watching TV and followed by surfing Internet, watching VCD/DVD and listening radio; in aspect of interest was found that the most interest was in family matters and followed by recreation, foods and media; in aspect of opinions was found that the most opinion was on dormitories and followed by political problems; (2) students with different genders had their differences of lifestyle in aspect of activities on hobby, activity participation as club member, sports; in aspect of interest in fashions, food, their opinions on political problems, education and future with statistical significance at .05 level. Students with different class years had their differences of lifestyle in aspect of activities on hobby, holidays, activity participation club member; aspect of interest in fashions, their opinions on political problems, business, education, future and culture with statistical significance at .05 level. Students with different monthly incomes (earnings) had their differences of lifestyle in aspect of activities on activity participation in club member, shopping; in aspect of interests in foods, their opinions on political problems, business, education, products and future with statistical significance at .05 level; (3) the opinion of student was found that dormitories should have cleanliness, safety and inexpensive price.

Keywords: lifestyle, Students, Naresuan University Phayao

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี เนื่องด้วยได้รับความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจากรองศาสตราจารย์ยุทธนา ธรรมเจริญ รองศาสตราจารย์ศิริชัย พงษ์วิชัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อดิลา พงศ์ยี่หล้า ที่ให้คำปรึกษาแนะนำและข้อคิดเห็นในการวิจัย ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ มาด้วยดี จนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จด้วยความเรียบร้อยทุกประการ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และคณะกรรมการ ได้กรุณาตรวจสอบข้อเสนอแนะ และปรับปรุงเครื่องมือวิจัย ตลอดจนให้ข้อคิดเห็นและแนวทางในการวิจัย

ขอขอบคุณอาจารย์เจ้าหน้าที่ นักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาคุณภาพเครื่องมือ และขอขอบพระคุณ คุณพ่อเล็ก คุณแม่อัมพร นายจิระพันธุ์ ดอกบัว ตลอดจน อาจารย์ชนะพงษ์พันธ์ สีสังข์ ที่คอยเป็นกำลังใจให้คำแนะนำปรึกษาในการจัดทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้จนสำเร็จ

คุณค่าและประโยชน์ที่เกิดจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแก่ผู้สนใจศึกษา และขอยกคุณงามความดีนี้บูชาพระคุณบิดา มารดา ตลอดจน ครู อาจารย์ และผู้มีอุปการคุณทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอนให้ความรู้ให้การสนับสนุน จนทำให้ผู้วิจัยมีโอกาสได้ศึกษาเล่าเรียนจนถึงปัจจุบัน

จิราพร ดอกบัว

ตุลาคม 2552

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ณ
สารบัญภาพ	ฐ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	3
กรอบแนวคิดการวิจัย	3
สมมุติฐานการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	7
วิธีชีวิต	7
วิธีชีวิตนักศึกษา	8
รูปแบบการดำเนินชีวิต	16
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	28
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	36
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	36
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	37
การเก็บรวบรวมข้อมูล	38
การวิเคราะห์ข้อมูล	39
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	41

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	86
สรุปการวิจัย	86
การอภิปรายผล	90
ข้อเสนอแนะ	96
บรรณานุกรม	98
ภาคผนวก	104
แบบสอบถาม	105
ประวัติผู้วิจัย	113

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1 แสดงลักษณะแบบการดำเนินชีวิตของผู้บริโภค.....	20
ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามเพศ.....	41
ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามระดับชั้นปี.....	42
ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามระดับรายได้.....	42
ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของวิถีชีวิตของนักศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา ด้านกิจกรรมที่เกี่ยวกับงานอดิเรก.....	43
ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของวิถีชีวิตของนักศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา ด้านกิจกรรมที่เกี่ยวกับวันหยุดพักผ่อน.....	44
ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของวิถีชีวิตของนักศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา ด้านกิจกรรมที่เกี่ยวกับการร่วมกิจกรรม และสมาชิกชมรม.....	45
ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของวิถีชีวิตของนักศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา ด้านกิจกรรมที่เกี่ยวกับการจ่ายตลาด.....	46
ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของวิถีชีวิตของนักศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา ด้านกิจกรรมที่เกี่ยวกับการเล่นกีฬา.....	46
ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของวิถีชีวิตของนักศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา ด้านความสนใจในเรื่องที่เกี่ยวกับครอบครัว.....	47
ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของวิถีชีวิตของนักศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา ด้านความสนใจในเรื่องที่เกี่ยวกับสันตนาการ.....	48
ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของวิถีชีวิตของนักศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา ด้านความสนใจในเรื่องที่เกี่ยวกับแฟชั่น.....	49
ตารางที่ 4.12 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของวิถีชีวิตของนักศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา ด้านความสนใจในเรื่องที่เกี่ยวกับอาหาร.....	50
ตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของวิถีชีวิตของนักศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา ด้านความสนใจในเรื่องที่เกี่ยวกับสื่อต่าง ๆ.....	51
ตารางที่ 4.14 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของวิถีชีวิตของนักศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาสังคม การเมือง.....	52

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.15 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของวิถีชีวิตของนักศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับธุรกิจ.....	53
ตารางที่ 4.16 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของวิถีชีวิตของนักศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษา.....	54
ตารางที่ 4.17 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของวิถีชีวิตของนักศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับธุรกิจ.....	55
ตารางที่ 4.18 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของวิถีชีวิตของนักศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับอนาคต.....	56
ตารางที่ 4.19 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของวิถีชีวิตของนักศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับวัฒนธรรม.....	57
ตารางที่ 4.20 แสดงค่าเฉลี่ยสูงสุดของวิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา ในแต่ละองค์ประกอบ.....	58
ตารางที่ 4.21 การเปรียบเทียบวิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา จำแนกตามเพศ ด้านกิจกรรม.....	59
ตารางที่ 4.22 การเปรียบเทียบวิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา จำแนกตามเพศ ด้านความสนใจ.....	60
ตารางที่ 4.23 การเปรียบเทียบวิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา จำแนกตามเพศ ด้านความคิดเห็น.....	61
ตารางที่ 4.24 การเปรียบเทียบวิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา จำแนกตามเพศ.....	62
ตารางที่ 4.25 การเปรียบเทียบวิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา จำแนกตามระดับชั้นปี ด้านกิจกรรม.....	63
ตารางที่ 4.26 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของวิถีชีวิตด้านกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับงานอดิเรก ของนักศึกษาที่มีชั้นปีที่ศึกษาแตกต่างกัน.....	64
ตารางที่ 4.27 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของวิถีชีวิตด้านกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับวันหยุดพักผ่อน ของนักศึกษาที่มีชั้นปีที่ศึกษาแตกต่างกัน.....	65

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.28 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของวิถีชีวิตด้านกิจกรรมที่เกี่ยวกับการร่วมกิจกรรม และสมาชิกชมรมของนักศึกษาที่มีชั้นปีที่ศึกษาแตกต่างกัน.....	66
ตารางที่ 4.29 การเปรียบเทียบวิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา จำแนกตามระดับชั้นปี ด้านความสนใจ.....	67
ตารางที่ 4.30 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของวิถีชีวิตด้านความสนใจในเรื่องที่เกี่ยวกับแฟชั่น ของนักศึกษาที่มีชั้นปีที่ศึกษาแตกต่างกัน.....	68
ตารางที่ 4.31 การเปรียบเทียบวิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา จำแนกตามระดับชั้นปี ด้านความคิดเห็น.....	69
ตารางที่ 4.32 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของวิถีชีวิตด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัญหาสังคม การเมืองของนักศึกษาที่มีชั้นปีที่ศึกษาแตกต่างกัน.....	70
ตารางที่ 4.33 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของวิถีชีวิตด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับธุรกิจ ของนักศึกษาที่มีชั้นปีที่ศึกษาแตกต่างกัน.....	71
ตารางที่ 4.34 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของวิถีชีวิตด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับ การศึกษาของนักศึกษาที่มีชั้นปีที่ศึกษาแตกต่างกัน.....	72
ตารางที่ 4.35 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของวิถีชีวิตด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับอนาคต ของนักศึกษาที่มีชั้นปีที่ศึกษาแตกต่างกัน.....	73
ตารางที่ 4.36 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของวิถีชีวิตด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับ วัฒนธรรมของนักศึกษาที่มีชั้นปีที่ศึกษาแตกต่างกัน.....	74
ตารางที่ 4.37 การเปรียบเทียบวิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา ด้านกิจกรรม จำแนกตามรายได้ (รายรับ) ต่อเดือน.....	75
ตารางที่ 4.38 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของวิถีชีวิตด้านกิจกรรมที่เกี่ยวกับการร่วมกิจกรรม และสมาชิกชมรมของนักศึกษาที่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือน แตกต่างกัน.....	76
ตารางที่ 4.39 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของวิถีชีวิตด้านกิจกรรมที่เกี่ยวกับการจ่ายตลาด ของนักศึกษาที่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือน แตกต่างกัน.....	77
ตารางที่ 4.40 การเปรียบเทียบวิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา ด้านความสนใจ จำแนกตามรายได้ (รายรับ) ต่อเดือน.....	78

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.41 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของวิถีชีวิตด้านความสนใจในเรื่องที่เกี่ยวกับอาหาร ของนักศึกษาที่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือน แยกต่างกัน.....	79
ตารางที่ 4.42 การเปรียบเทียบวิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา ด้านความคิดเห็น จำแนกตามรายได้ (รายรับ) ต่อเดือน.....	80
ตารางที่ 4.43 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของวิถีชีวิตด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาสังคม การเมืองของนักศึกษาที่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือน แยกต่างกัน.....	81
ตารางที่ 4.44 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของวิถีชีวิตด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับธุรกิจ ของนักศึกษาที่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือน แยกต่างกัน.....	82
ตารางที่ 4.45 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของวิถีชีวิตด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษา ของนักศึกษาที่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือน แยกต่างกัน.....	83
ตารางที่ 4.46 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของวิถีชีวิตด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ ของนักศึกษาที่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือน แยกต่างกัน.....	84
ตารางที่ 4.47 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของวิถีชีวิตด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับอนาคต ของนักศึกษาที่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือน แยกต่างกัน.....	85

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัยเรื่อง วิถีชีวิตของนักศึกษาามหาวิทยาลัยนเรศวร พระยา.....	4
ภาพที่ 2.1 อิทธิพลของแบบของการใช้ชีวิตต่อการตัดสินใจ	22
ภาพที่ 2.2 การแบ่งส่วนตลาดตามแบบ VALS 2	26

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เมื่อปี พ.ศ. 2539 มหาวิทยาลัยนเรศวรได้ตระหนักถึงความสำคัญของการกระจายโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษา จึงได้จัดทำโครงการกระจายโอกาสทางการศึกษาสู่จังหวัดพะเยา โดยใช้ชื่อว่า “มหาวิทยาลัยนเรศวร วิทยาเขตสารสนเทศพะเยา” ต่อมาได้เปลี่ยนชื่อเป็น “มหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา” เมื่อวันที่ 26 ก.ย. 2550 ตั้งอยู่ที่ ต. แม่กา อ. เมือง จ. พะเยา เนื่องจากมหาวิทยาลัยตั้งอยู่นอกเขตตัวเมืองนักศึกษาส่วนใหญ่ทั้งที่มีภูมิลำเนาในจังหวัดพะเยาและจากจังหวัดอื่น ๆ จึงจำเป็นที่นักศึกษาต้องพักอาศัยในหอพัก จากการที่นักศึกษาต้องเปลี่ยนแปลงที่อยู่อาศัยจากที่บ้านมาอาศัยในหอพักมีผลทำให้วิถีชีวิตของนักศึกษาเปลี่ยนแปลงไป นักศึกษาแต่ละคนต่างก็มาจากวัฒนธรรม ชนชั้นทางสังคมที่แตกต่างกันย่อมมีรูปแบบการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกัน

บุททนา ธรรมเจริญ. (2550 : 196-197) ได้กล่าวไว้ว่า วัฒนธรรม หมายถึง รูปแบบหรือวิถีการดำเนินชีวิตที่คนส่วนใหญ่ในสังคมยอมรับ ซึ่งประกอบไปด้วยค่านิยม การแสดงออก การใช้วัสดุสิ่งของ นอกจากนี้ บุททนา ธรรมเจริญ ได้กล่าวถึง ชนชั้นทางสังคมว่า ชนชั้นทางสังคมเป็นการแบ่งชั้นในสังคมที่มีความเป็นหนึ่งเดียวและมีความคงทนถาวร โดยจะมีการปกครองตามลำดับชั้นและสมาชิกจะมีค่านิยม ความสนใจ และพฤติกรรมคล้ายคลึงกัน ชนชั้นทางสังคมมิได้สะท้อนถึงรายได้เพียงอย่างเดียวแต่ยังมีตัวบ่งชี้อื่น ๆ อีก เช่น อาชีพ การศึกษา ชาติกำเนิดและสถานที่อยู่อาศัย ซึ่งรูปแบบการดำเนินชีวิตของบุคคลหนึ่ง ๆ คือรูปแบบการดำเนินชีวิตในโลกที่แสดงออกมาในรูปแบบของกิจกรรม ความสนใจ และความคิดเห็นของบุคคลนั้น ๆ โดยรูปแบบการดำเนินชีวิตจะแสดงออกถึง “ตัวบุคคลนั้น” ที่มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมของเขาหรือเธอทั้งหมด บุททนา ธรรมเจริญ. (2550 : 208)

การที่นักศึกษาต้องพักอาศัยในหอพักทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงลักษณะของครอบครัวซึ่ง อุไรวรรณ แยมนิคม. (2550 : 142-143) ได้กล่าวไว้ว่า บุคคลตั้งแต่ 3 คนขึ้นไปอาศัยร่วมกันเป็นกลุ่ม ร่วมกันออกค่าใช้จ่ายมักเป็นนักศึกษาที่เช่าหอพักร่วมกันและได้กล่าวต่อไปว่า นักการตลาดต้องศึกษาถึงความต้องการและนิสัยการซื้อของชนกลุ่มนี้ เพราะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นและมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องหันเหไปผลิตสินค้าและบริการมุ่งตอบสนองความต้องการของ

กลุ่มคนที่แยกออกจากครอบครัว ซึ่งส่วนใหญ่เป็นกลุ่มวัยรุ่นและพวกที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีเพราะเป็นตลาดที่มีขนาดใหญ่มากขึ้นในประเทศไทย

จากสภาพการตลาดในยุคปัจจุบันที่มีการแข่งขันเพิ่มสูงขึ้น แต่ละธุรกิจต่างก็นำกลยุทธ์ทางการตลาดมาใช้ในการดำเนินธุรกิจให้ประสบผลสำเร็จ ซึ่งการศึกษาถึงพฤติกรรมของผู้บริโภค ก็เป็นจุดมุ่งหมายหนึ่งที่จะทำให้ธุรกิจต่าง ๆ ประสบผลสำเร็จ เพราะถ้าธุรกิจสามารถเข้าใจถึงพฤติกรรมของผู้บริโภคว่า ผู้บริโภคกลุ่มใดเป็นกลุ่มเป้าหมายและผู้บริโภคกลุ่มเป้าหมายนั้นมีกิจกรรม ความสนใจ ความคิดเห็นในเรื่องใด ก็จะทำให้ธุรกิจสามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคกลุ่มนั้น ๆ ได้อย่างถูกต้อง และสามารถสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันต่อคู่แข่งได้

ปีเตอร์ ครักเกอร์. (Drucked, quoted in Kotler, 2003 : 9 อ้างถึงใน พิบูล ทีปะปาล. 2549 : 4) ประจักษ์ทางด้านทฤษฎีการจัดการขั้นแนวหน้า ได้กล่าวไว้ว่า “คนมักจะคิดกันว่าความต้องการของลูกค้าเพื่อการขายมีอยู่แล้วเสมอ แต่จุดมุ่งหมายของการตลาดคือ จะต้องรู้และจะต้องเข้าใจลูกค้าเป็นอย่างดี จนกระทั่งรู้ว่าจะผลิตภัณฑ์และบริการใดเหมาะสมสอดคล้องกับเขา และสามารถขายด้วยตัวมันเองได้ กล่าวในอุดมคติแล้ว การดำเนินงานการตลาดควรจะทำให้เกิดผลทำให้ลูกค้าเกิดความพร้อมที่จะซื้อ สิ่งที่จะต้องกระทำหลังจากนั้นคือ การผลิตสินค้าและบริการที่เขาต้องการนั้นวางออกจำหน่ายพร้อมที่จะขาย”

ดังที่ได้กล่าวไปแล้วข้างต้นว่า สภาพการตลาดในยุคปัจจุบันมีการแข่งขันเพิ่มสูงขึ้น ธุรกิจต่างก็นำกลยุทธ์ทางการตลาดมาใช้ในการดำเนินธุรกิจ ซึ่งนักการตลาดต่างมุ่งศึกษาถึงพฤติกรรมผู้บริโภค เพราะถ้านักการตลาดทราบและเข้าใจถึงพฤติกรรมผู้บริโภคก็จะส่งผลให้ธุรกิจสามารถผลิตสินค้าและบริการได้ตรงกับความต้องการของผู้บริโภค นอกจากนี้ยังสามารถทำให้ธุรกิจมีความได้เปรียบทางการแข่งขัน นักการตลาดบางกลุ่มได้ให้ความสนใจที่จะศึกษาถึงความต้องการและนิสัยการซื้อสินค้าของกลุ่มนักศึกษา ซึ่งถือว่าเป็นกลุ่มคนที่แยกออกจากครอบครัวมาเช่าหอพักและนักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีเป็นตลาดที่มีขนาดใหญ่มากขึ้นในประเทศไทย

ประกอบกับนักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา ส่วนใหญ่พักอาศัยในหอพักทำให้มีวิถีชีวิตความเป็นอยู่ที่แตกต่างจากการอยู่ที่บ้าน อีกทั้งนักศึกษาที่มาจากวัฒนธรรม ชนชั้นทางสังคมที่ต่างกันอย่างมีวิถีชีวิตที่เป็นรูปแบบการดำเนินชีวิตที่ต่างกันไป ถึงแม้ว่าแต่ละคนต้องมาพักอาศัยในหอพักร่วมกันก็อาจจะมีรูปแบบการดำเนินชีวิต มีความสนใจ กิจกรรม และความคิดเห็นที่ต่างกันไป ซึ่งเป็นไปได้ยากที่ธุรกิจจะนำเสนอผลิตภัณฑ์เพียงรูปแบบเดียวหรือหลายรูปแบบเพื่อสร้างความพึงพอใจแก่ผู้บริโภคทุกคน ผู้วิจัยจึงเห็นว่าควรทำการศึกษาวิถีชีวิต

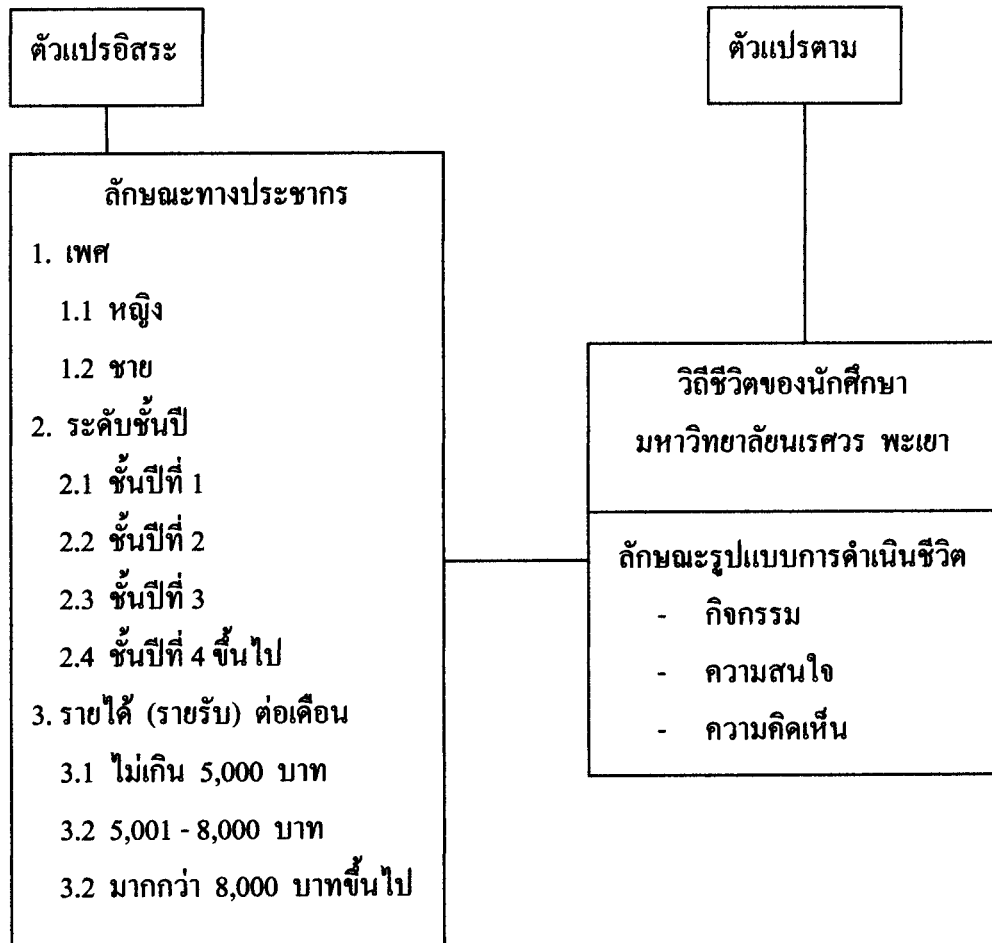
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา ว่านักศึกษาแต่ละบุคคลมีวิถีชีวิตอย่างไร จากผลการวิจัยในครั้งนี้สามารถเป็นข้อมูลซึ่งจะทำให้ธุรกิจแบ่งความต้องการของผู้บริโภคออกเป็นกลุ่ม เพื่อกำหนดกลยุทธ์ทางการตลาดให้เหมาะสมกับตลาดกลุ่มเป้าหมายที่เป็นนักศึกษาได้

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

- 2.1 เพื่อศึกษาวิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา
- 2.2 เพื่อเปรียบเทียบวิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา จำแนกตามลักษณะทางประชากร
- 2.3 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับธุรกิจหอพัก

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาวิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา ผู้วิจัยได้ยึดแนวคิดของ Plummer (อ้างถึงใน คารา ที่ปะปาล. 2546 : 171) ซึ่งได้กล่าวถึงลักษณะรูปแบบการดำเนินชีวิตที่แสดงออกในรูปกิจกรรม (Activities) ความสนใจ (Interests) และความคิดเห็น (Opinions) แสดงได้ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัยเรื่อง วิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขต หนองบัวลำภู

4. สมมุติฐานการวิจัย

- 4.1 นักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พระยา เพศหญิงและเพศชาย มีวิถีชีวิตที่แตกต่างกัน
- 4.2 นักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พระยา ที่มีชั้นปีที่ศึกษาแตกต่างกัน มีวิถีชีวิตที่แตกต่างกัน
- 4.3 นักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พระยา ที่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือนแตกต่างกันมีวิถีชีวิตที่แตกต่างกัน

5. ขอบเขตของการวิจัย

- 5.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเนื้อหาวิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พระยา ใน 3 องค์ประกอบ คือ กิจกรรม (Activities) ความสนใจ (Interests) และความคิดเห็น (Opinions)
- 5.2 ขอบเขตด้านประชากร ประชากร คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พระยา ในระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 – 4 ขึ้นไป ปีการศึกษา 2551 จำนวน 8,667 คน
- 5.3 ขอบเขตด้านเวลา ผู้วิจัยทำการศึกษาในปี พ.ศ. 2552

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

- 6.1 วิถีชีวิต หมายถึง รูปแบบการดำเนินชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พระยา ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรม (Activities) ความสนใจ (Interests) และความคิดเห็น (Opinions)
- กิจกรรม หมายถึง พฤติกรรมการแสดงออกของนักศึกษา ได้แก่ งานอดิเรก วันหยุดพักผ่อน การจ่ายตลาด การเล่นเกม การร่วมกิจกรรมและสมาชิกชมรม
- ความสนใจ หมายถึง ความสนใจของนักศึกษาเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ได้แก่ ครอบครัว สันทนาการ แฟชั่น อาหาร สื่อต่าง ๆ
- ความคิดเห็น หมายถึง ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ได้แก่ ปัญหาสังคมและการเมือง ธุรกิจ การศึกษา ผลิตภัณฑ์ อนาคต วัฒนธรรม
- 6.2 นักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พระยา หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยนเรศวร พระยา ระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 – 4 ขึ้นไป ปีการศึกษา 2551

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

7.1 เป็นข้อมูลให้นักการตลาดสามารถนำไปใช้ในการพัฒนากลยุทธ์ทางการตลาดได้อย่างเหมาะสมกับตลาดกลุ่มเป้าหมายที่เป็นกลุ่มนักศึกษา เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคในตลาดกลุ่มเป้าหมายให้ได้มากที่สุด

7.2 เป็นข้อมูลให้ธุรกิจนำไปใช้ในการกำหนดกลยุทธ์ทางการตลาดให้เหมาะสมกับตลาดกลุ่มเป้าหมาย

7.3 เป็นแนวทางสำหรับผู้ที่ต้องการศึกษาถึงวิถีชีวิตของกลุ่มผู้บริโภคกลุ่มอื่น ๆ
ต่อไป

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง “วิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา” ผู้วิจัยได้ศึกษาวรรณกรรม เอกสารที่เกี่ยวข้องตลอดจนผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในครั้งนี้ โดยแบ่งออกเป็นส่วนต่าง ๆ ดังนี้

1. วิถีชีวิต
2. วิถีชีวิตนักศึกษา
3. รูปแบบการดำเนินชีวิต
4. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. วิถีชีวิต

ความหมายของวิถีชีวิต

รัตน์ บัวสุคนธ์ และสมบัติ ท้ายเรือคำ. (อ้างถึงใน อ้อมใจ ลาบ้านเพิ่ม. 2550 : 9) ได้ให้ความหมายว่า วิถีชีวิต หมายถึง ปัจจัยพื้นฐานในการดำเนินชีวิต ประกอบด้วยภูมิหลังเกี่ยวกับครอบครัว ภูมิหลังของนิสิต ชีวิตความเป็นอยู่ ที่พักอาศัย การเดินทาง การคบเพื่อน การใช้เวลาว่าง การศึกษาหาความรู้ การใช้จ่าย ค่านิยม ความคาดหวัง และความภาคภูมิใจต่อมหาวิทยาลัยและเป้าหมายในชีวิตของนิสิต

อมรรัตน์ เทพกำปนาจ. (2548) ได้กล่าวว่า แนวทางการแสดงถึงวิถีชีวิตนั้นอาจจะมาจากเอกชนหรือคณะบุคคลทำเป็นตัวแบบ แล้วต่อมาคนส่วนใหญ่ก็ปฏิบัติสืบต่อกันมา และได้กล่าวว่า วัฒนธรรม หมายถึง วิธีการดำเนินชีวิตของคนในสังคม ตั้งแต่วิถีกิน วิถีอยู่ วิถีแต่งกาย วิถีทำงาน วิถีพักผ่อน วิถีแสดงอารมณ์ วิถีสื่อความ วิถีจราจรและขนส่ง วิถีการอยู่ร่วมกันเป็นหมู่คณะตลอดจนวิถีแสดงความสุขทางใจ

WHO. (อ้างถึงใน นพมาศ ถนอมสิน. 2548 : 8) ให้ความหมายของวิถีชีวิตว่า หมายถึงแบบแผนการแสดงพฤติกรรมของบุคคลซึ่งเป็นไปตามสภาพสังคม เศรษฐกิจ และความสามารถในการแสดงพฤติกรรมนั้น

งามตา วนิทนานนท์. (อ้างถึงใน วิษณุสรรค ศรีแก่นจันทร์. 2547 : 13) ได้อธิบายถึง วิถีชีวิตไว้ว่า วิถีชีวิต หมายถึง การที่บุคคลเลือกดำเนินชีวิตประจำวันตามความเชื่อ ทศนคติ

ค่านิยม หรือแบบแผนพฤติกรรม อันเป็นเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของกลุ่มสังคมที่บุคคลเป็นสมาชิกอยู่

จากคำกล่าวข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า วิธีชีวิต หมายถึง แบบแผนพฤติกรรม การดำเนินชีวิตของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ การคบเพื่อน การใช้เวลาว่าง การอยู่ร่วมกัน ทักษะ ค่านิยม ความเชื่อ ซึ่งจะแตกต่างกันไปตามวัฒนธรรม กลุ่มทางสังคมของแต่ละบุคคล

องค์ประกอบของวิธีชีวิต

อ้อมใจ ลาบ้านเพิ่ม. (2550 : 10) กล่าวว่า องค์ประกอบของวิธีชีวิตประกอบด้วย องค์ประกอบที่สำคัญ 2 ส่วน คือ

1. ส่วนที่เป็นวัตถุ หมายถึง เครื่องมือ เครื่องใช้ที่ใช้ในการดำเนินชีวิตทั้งที่ได้จากธรรมชาติ การสืบทอดมาแต่ยุคก่อน ๆ และ/หรือประดิษฐ์คิดค้นใหม่ ซึ่งจะเกิดขึ้นมาได้มนุษย์ต้องอาศัยความรู้ ความสามารถและมีมือความชำนาญในการประดิษฐ์คิดค้น ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ของพฤติกรรมของมนุษย์ต่อวัตถุหรือเป็นวิธีการปฏิบัติต่อวัตถุนั้นเอง

2. ส่วนที่ไม่ใช่วัตถุ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

2.1 ส่วนที่เป็นระบบความคิด ความเชื่อ ทักษะ ค่านิยมทางสังคม ซึ่งอยู่เบื้องหลังพฤติกรรมของมนุษย์หรือเป็นระบบคุณค่า คุณธรรมและศาสนาที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของคนในสังคม ตลอดจนส่วนที่เป็นผลของความรู้ ลักษณะนิสัย แนวคิดและสติปัญญา

2.2 ส่วนที่เป็นเทคนิควิธีการ วิธีในการดำเนินชีวิต/แบบแผนพฤติกรรมซึ่งหมายถึง วิธีกิน วิธีอยู่ วิธีแต่งกาย วิธีพักผ่อน วิธีแสดงอารมณ์ วิธีสื่อความ วิธีอยู่ร่วมกันเป็นหมู่คณะ ตลอดจนวิธีแสวงหาความสุขทางใจ รวมความว่าเป็นวิธีปฏิบัติของมนุษย์ต่อร่างกาย และจิตใจของตนเองต่อมนุษย์ด้วยกันและต่อธรรมชาติสิ่งแวดล้อม

2. วิธีชีวิตนักศึกษา

ศรีเรือน แก้วกังวาน. (2550) ได้กล่าวว่า การแบ่งช่วงอายุของวัยรุ่น สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ระยะ โดยใช้เกณฑ์ความเป็นเด็กกับผู้ใหญ่ตัดสิน คือ ช่วงอายุประมาณ 12-15 ปี เป็นช่วงวัยแรกเริ่ม ซึ่งยังมีพฤติกรรมค่อนข้างไปทางเด็กอยู่มาก ช่วงอายุประมาณ 16-17 ปี เป็นช่วงระยะวัยรุ่นตอนกลาง จะมีพฤติกรรมก้ำกึ่งระหว่างความเป็นเด็กกับผู้ใหญ่ ช่วงอายุประมาณ 18-25 ปี เป็นระยะวัยรุ่นตอนปลายกระบวนการพฤติกรรมค่อนข้างไปทางผู้ใหญ่

จากการแบ่งช่วงอายุของวัยรุ่นตามคำกล่าวของ ศรีเรือน แก้วกังวาน แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาจัดอยู่ในกลุ่มของวัยรุ่น ซึ่งตามความคิดเห็นของ Aaro Wold, Kannas and Rimpela, 1986 (อ้างถึงใน มาฆะ จิตตะสังคะ และคณะ. 2546) ได้กล่าวไว้ว่า วิธีชีวิตวัยรุ่น หมายถึง “แบบแผน พฤติกรรมลักษณะอุปนิสัย เจตคติ และค่านิยมที่มีความคงที่เป็นแบบแผนการดำเนินชีวิตของกลุ่มคน” นอกจากนี้ Bronfenbrenner, 1979 (อ้างถึงใน มาฆะ จิตตะสังคะ และคณะ. 2546) ได้เสนอว่าการศึกษาวิถีชีวิตของวัยรุ่นจะต้องเข้าใจบทบาทหน้าที่ของบุคคลในกระบวนการจัดกลา ทางสังคมที่จะต้องพิจารณาถึงบทบาทตามแนวคิดด้านจิตวิทยาและสังคมวิทยาในฐานะเป็นกลไก เชื่อมโยงบุคคลกับโครงสร้างทางสังคม เพราะโครงสร้างทางสังคมจะหล่อหลอมบทบาทของวัยรุ่น ตามความมุ่งหวังที่วัยรุ่นประสงค์จะเรียนรู้ เช่น ความคาดหวังในการแสดงบทบาทที่แตกต่างกัน จะขึ้นอยู่กับอายุและความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของหญิงและชาย ความคาดหวังในการแสดง บทบาทจึงมีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรมของวัยรุ่นชายและวัยรุ่นหญิง ตามช่วงอายุที่แตกต่างกัน

Rosons Stock, Strecher and Back, 1998 (อ้างถึงใน มาฆะ จิตตะสังคะ และคณะ. 2546) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมของกลุ่มบุคคลที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมระดับสูงจะ แสดงรูปแบบพฤติกรรม และแบบแผนการดำเนินชีวิตที่แตกต่างจากวัยรุ่นที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจ และสังคมต่ำกว่า โดยรวมถึงลักษณะอุปนิสัยและพฤติกรรมการดำเนินชีวิต ซึ่งพัฒนาการของ วิถีชีวิตวัยรุ่นสามารถศึกษาได้จากค่านิยม การดำเนินชีวิต ด้านสังคม การศึกษา ด้านอาชีพ การ พักผ่อนหย่อนใจ และการใช้เวลาว่าง

จากคำกล่าวข้างต้นที่เกี่ยวกับวิถีชีวิตวัยรุ่น โดยแบ่งเป็นวัยแรกวัย วัยรุ่นตอนกลาง วัยรุ่นตอนปลาย ในแต่ละวัยก็จะมี การแสดงพฤติกรรมที่แตกต่างกันไปตามช่วงอายุ การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งที่จะศึกษาวิถีชีวิตของนักศึกษาซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มของวัยรุ่นตอนปลาย ในการศึกษาถึง วิถีชีวิตของนักศึกษามีผู้วิจัยหลายท่านได้ให้คำนิยามเกี่ยวกับวิถีชีวิตของนักศึกษา ดังนี้

มัทรี ชูทรัพย์. (2543 : 7) ได้ให้คำนิยามไว้ว่า รูปแบบการดำเนินชีวิตของนักศึกษา หมายถึง การใช้ชีวิตที่นักศึกษามหาวิทยาลัยรู้สึก คิดเห็น พอใจ และประพฤติปฏิบัติอย่าง สม่ำเสมอจนเป็นนิสัย

อุมาพร น้ำคณาคุปต์, อรุณลักษณ์ ทูมมาภรณ์ และพัทธนันท์ วงศ์วิษุฒม์. (2544 : 3) กล่าวว่า รูปแบบการใช้ชีวิตของนักศึกษา หมายถึง แบบชีวิตของนักศึกษา (Life style) ที่ นักศึกษารู้สึก คิดเห็น พอใจ และประพฤติหรือพยายามประพฤติจนเป็นนิสัย

กรณีย์ ปัญญา. (2541 : 5) กล่าวว่า การดำเนินชีวิตของนักศึกษา หมายถึง การ แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ของนักศึกษาที่เกิดจากการฝึกฝนจนเป็นนิสัย และกระทำเป็นประจำทุกวัน ซึ่งสะท้อนทัศนคติ ค่านิยม ซึ่งมีผลต่อสุขภาพทั้งทางบวกและทางลบ

ชัยวัฒน์ พรหมลี. (2550 : 5) กล่าวว่า วิธีชีวิตของนักศึกษา หมายถึง การแสดงออกทางพฤติกรรมที่กระทำเป็นกิจวัตร

พรพรรณ สารจันทร์. (2549 : 6) ได้กล่าวว่า การใช้ชีวิตของนิสิต หมายถึง การประพฤติปฏิบัติตนของนิสิตในระหว่างการศึกษาในมหาวิทยาลัยอันส่งผลหรือขัดขวางให้นิสิตมีความพร้อมในการเรียน และพัฒนาตนเองให้สำเร็จการศึกษาเพื่อเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ทั้งด้านวิชาชีพชั้นสูง สติปัญญา สังคม อารมณ์ และร่างกาย

อ้อมใจ ลาบ้านเพิ่ม. (2550 : 6) ได้ให้นิยามว่า วิธีชีวิตภายในมหาวิทยาลัย หมายถึง การประพฤติปฏิบัติตนของนิสิตในระหว่างที่ศึกษาในมหาวิทยาลัย และการดำเนินชีวิต การปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตนของนิสิต

จากคำนิยามข้างต้น สรุปได้ว่า วิธีชีวิตของนักศึกษา หมายถึง การดำเนินชีวิตพฤติกรรมที่นักศึกษาประพฤติปฏิบัติเป็นกิจวัตร ซึ่งแสดงออกมาจากความรู้สึก ความคิดเห็น และความพอใจ

การแบ่งกลุ่มนักศึกษา

มัทรี ชูทรัพย์. (2543 : 7 – 8) ได้ศึกษารูปแบบการดำเนินชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยแบ่งกลุ่มนักศึกษาออกเป็น 7 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มกิจกรรม รูปแบบของนักศึกษาที่ให้ความสนใจและชอบใช้ชีวิตอยู่กับกิจกรรมในทางบันเทิง สนุกสนาน เน้นในเรื่องความรู้สึก อารมณ์ ความพอใจของตนและของเพื่อนเป็นหลัก เช่น กิจกรรมเชียร์ การกีฬา งานพิธีการต่าง ๆ และงานรับน้องใหม่ เป็นต้น

2. กลุ่มก้าวหน้า รูปแบบของนักศึกษาที่ให้ความสนใจชอบใช้ชีวิตรวมทั้งมีทัศนคติที่ดีต่อกิจกรรมที่สัมพันธ์กับปัญหาความยุติธรรม ความได้เปรียบเสียเปรียบ และความถูกต้องเหมาะสมของระบบเศรษฐกิจ การเมืองของประเทศ และสนับสนุนการเรียกร้องสิทธิและความถูกต้องในสังคม

3. กลุ่มเก็บตัว รูปแบบของนักศึกษาที่มีลักษณะสันโดษ ชอบอยู่คนเดียว เก็บตัว ไม่อยากเข้าสมาคมหรือสังสรรค์กับเพื่อนฝูง แก้ปัญหาและทำงานด้วยตัวคนเดียวเป็นหลัก

4. กลุ่มสมาคม รูปแบบของนักศึกษาที่ให้ความสัมพันธ์กับเพื่อน การสมาคม การสังสรรค์สนุกสนานมากกว่ากิจกรรมด้านอื่น ๆ ใช้เวลาว่างด้วยการนัดเพื่อนไปสนุกสนานเฮฮาตามสถานที่ต่าง ๆ

5. กลุ่มบำเพ็ญประโยชน์ รูปแบบของนักศึกษาที่ให้ความสำคัญกับสังคมและเห็นปัญหาของผู้เสียเปรียบในสังคม และพร้อมที่จะสละเวลาเข้าร่วมในกิจกรรมที่จะช่วยเหลือคนเหล่านั้นในลักษณะการเสียสละและบำเพ็ญประโยชน์

6. กลุ่มวิชาการ รูปแบบของนักศึกษาที่ให้ความสำคัญกับความรู้ลึกในเนื้อหาวิชาการ และความพร้อมที่จะทำตามที่อาจารย์แนะนำ ชอบเข้าห้องสมุด เข้าสอบด้วยความพร้อมเพื่ออนาคตทางการศึกษาที่สูงขึ้น

7. กลุ่มวิชาชีพ รูปแบบของนักศึกษาที่มีเป้าหมายเพื่อที่จะจบออกไปประกอบอาชีพเป็นหลัก จึงสนใจเรียนเพื่อให้สอบได้และสนใจเฉพาะวิชาที่จะนำไปใช้ประกอบอาชีพ

นอกจากนี้ อุมพร น้าคณาคุปต์, อรุณลักษณ์ ทูมมาภรณ์ และพัทธนันท์ วงศ์วิษุฒม์. (2544 : 3 - 4) ได้แบ่งกลุ่มนักศึกษาออกเป็น 7 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มกิจกรรม ให้ความสนใจและชอบใช้ชีวิตอยู่กับกิจกรรมในทางบันเทิง สนุกสนานที่เน้นในเรื่องความรู้ลึก อารมณ์และความพอใจของตนและของเพื่อนเป็นหลัก เช่น ประชุมเชียร์ เล่นกีฬา และงานน้องใหม่ เป็นต้น

2. กลุ่มก้าวหน้า ให้ความสนใจและชอบใช้ชีวิต รวมทั้งมีทัศนคติที่ดีต่อกิจกรรมที่สัมพันธ์กับปัญหาความยุติธรรม ความได้เปรียบเสียเปรียบและความถูกต้องเหมาะสมของระบบ เศรษฐกิจ การเมืองของประเทศ และสนับสนุนการเรียกร้องสิทธิและความถูกต้องในสังคม

3. กลุ่มเก็บตัว มีลักษณะสันโดษชอบอยู่คนเดียว เก็บตัว ไม่อยากเข้าสมาคมหรือสังสรรค์กับเพื่อนฝูง แก้ปัญหาและทำงานด้วยตัวคนเดียวเป็นหลัก

4. กลุ่มสมาคม ให้ความสำคัญกับเพื่อน การสมาคม การสังสรรค์สนุกสนานมากกว่ากิจกรรมด้านอื่น ๆ เวลาว่างของคนกลุ่มนี้ คือ การนัดเพื่อนไปสนุกสนานเฮฮาตามบ้านหรือร้านพิเศษของตน

5. กลุ่มบำเพ็ญประโยชน์ ให้ความสำคัญกับสังคมเห็นปัญหาของผู้เสียเปรียบในสังคมและพร้อมที่จะเสียสละเวลาเข้าร่วมในกิจกรรมที่จะช่วยเหลือคนเหล่านั้น ในลักษณะของการเสียสละและบำเพ็ญประโยชน์ เช่น การไปสอนหนังสือในสลัม การบริจาคโลหิต ถ่ายอาสาสมัคร เป็นต้น

6. กลุ่มวิชาการ ให้ความสำคัญกับวิชาการและความรู้ลึกในเนื้อหา พร้อมทั้งจะศึกษาค้นคว้าตามที่อาจารย์บอกและอาจารย์เพิ่มเติม ห้องสมุดเป็นแหล่งสำราญของคนกลุ่มนี้ เข้าสอบด้วยความพร้อมและพอใจที่จะให้ผลการสอบออกมาดีเพื่ออนาคตทางการศึกษาที่สูงขึ้นไป

7. กลุ่มวิชาชีพ มีเป้าหมายเพื่อจบออกไปประกอบอาชีพเป็นหลัก จึงสนใจเรียนเพื่อสอบได้เป็นหลักและจะสนใจพิเศษเฉพาะวิชาที่จะนำไปใช้ประกอบอาชีพ ถ้าเป็นไปได้จะพยายามจบให้เร็วที่สุดก่อน 4 ปีได้ยิ่งดี

จากการที่มีผู้วิจัยได้ทำการศึกษาถึงวิถีชีวิตของนักศึกษาโดยแบ่งนักศึกษาออกเป็นกลุ่ม ซึ่งแต่ละกลุ่มต่างก็มีวิถีชีวิตที่แตกต่างกันไป นักการตลาดสามารถศึกษาถึงความสัมพันธ์

ระหว่างวิถีชีวิตของนักศึกษา กับผลิตภัณฑ์ได้จากกิจกรรม ความสนใจ และความคิดเห็นของนักศึกษา

กิจกรรม

กิจกรรมเป็นการแสดงถึงพฤติกรรมการแสดงออกของนักศึกษาที่ปฏิบัติจนเป็นกิจวัตร เช่น งานอดิเรก การเล่นเกม การใช้เวลาว่าง การซื้อสินค้า กิจกรรมที่ทำให้วันหยุดพักผ่อน และกิจกรรมการเข้าร่วมชมรม เป็นต้น สำหรับวิถีชีวิตของนักศึกษาที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่นักศึกษาปฏิบัตินั้นมีผู้วิจัยได้ทำการศึกษาและสรุปผลการวิจัยไว้หลายท่าน อาทิเช่น

อ้อมใจ ลาบ้านเพิ่ม. (2550 : 94) ได้ศึกษาวิถีชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พบว่า นักศึกษาที่มีเวลาว่างจากการเรียนจะทำกิจกรรมหลายอย่างตามอัธยาศัย เช่น ฟังเพลงจากวิทยุและดูโทรทัศน์ ออกกำลังกายตอนเย็น เดินแอร์โรบิค เล่นฟุตบอล เข้าห้องสมุด อ่านข่าวหนังสือพิมพ์ หนังสือการ์ตูน วารสารต่าง ๆ เล่นอินเทอร์เน็ต เดินเที่ยวห้างสรรพสินค้าและตลาดนัดที่อยู่ใกล้ที่พัก เป็นต้น นอกจากการทำกิจกรรมในเวลาว่างแล้วนักศึกษายังเข้าร่วมกิจกรรมกับทางมหาวิทยาลัย เช่น กิจกรรมการแข่งขันกีฬา กิจกรรมการไหว้ครู กิจกรรมการรับน้องใหม่ และกิจกรรมวิชาการต่าง ๆ เป็นต้น นอกจากนั้น ชัยวัฒน์พรหมลิต (2550 : 31) ได้ศึกษาเกี่ยวกับวิถีชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยขอนแก่น พบว่า การใช้เวลาว่างของนักศึกษาส่วนใหญ่มีการปฏิบัติกิจกรรมที่สร้างสรรค์ การเล่นเกมหรือออกกำลังกาย และการสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต ส่วนการเข้าห้องสมุดมีการปฏิบัติในระดับน้อย กิจกรรมที่ไม่สร้างสรรค์ คือการเดินห้างสรรพสินค้า อ่านหนังสือการ์ตูนและดูโทรทัศน์ ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง การเข้าร้านเสริมสวยและการท่องเที่ยวสถานที่ท่องเที่ยวกลางคืน ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติน้อยที่สุด

ภรณ์ชัย ปัญญา. (2541 : 70 – 71) ได้อภิปรายผลการวิจัยไว้ว่า นักศึกษาที่พักอยู่ในหอพักมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ส่วนมากจะพักผ่อนด้วยการรวมกลุ่มกับเพื่อนเพื่อทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น ร่วมกิจกรรมชมรมต่าง ๆ ได้แก่ ชมรมอาสาพัฒนาชนบท ชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ชมรมวรรณศิลป์ ชมรมดนตรีสากล ชมรมกีฬา รวมกลุ่มพูดคุยกันเพื่อแลกเปลี่ยนทัศนคติหรือติดตามข่าวสาร ออกค่ายอาสาพัฒนา เล่นกีฬาหรือออกกำลังกายในกลุ่มเพื่อน ได้แก่ วายน้ำ แบดมินตัน เทเบิลเทนนิส เทนนิส นอกจากนี้ศึกษานิคมที่จะออกไปเที่ยวชมธรรมชาติในสถานที่ต่าง ๆ ช่วงที่มีวันหยุดติดต่อกันหลาย ๆ วัน

เพลินทิพย์ โกเมศโสภา และชัชพงศ์ ตั้งมณี. (2539 : บทคัดย่อ) พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ในเขตกรุงเทพมหานครใช้เวลากับการกิจด้านการเรียน เวลาส่วนที่เหลือใช้ในการทำการบ้านและทบทวนบทเรียน วันหยุดนักศึกษามักใช้เวลากับการพักผ่อนหย่อนใจทั้งในที่พักและ

นอกสถานที่พัก กิจกรรมยามว่าง คือ การดูโทรทัศน์ วีดีโอและภาพยนตร์ รองลงไปคือ การนอนเล่นหรือนอนหลับ การซื้อของตามห้างหรือศูนย์การค้า สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุมาลัย สุระเสน (2549 : บทคัดย่อ) พบว่า กิจกรรมที่นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์ ปฏิบัติส่วนใหญ่ ได้แก่ อ่านหนังสือ ดูภาพยนตร์ ฟังดนตรี ดูโทรทัศน์ ฟังวิทยุ อ่านหนังสือพิมพ์ เล่นกีฬา งานอดิเรกการประดิษฐ์การคิดค้นทางวิทยาศาสตร์ ท่องเที่ยว และอื่น ๆ

จากข้างต้นสรุปได้ว่า กิจกรรมที่นักศึกษาปฏิบัติในแต่ละมหาวิทยาลัยมีความคล้ายคลึงกัน เช่น ดูโทรทัศน์ ฟังเพลง ดูวีดีโอ ภาพยนตร์ อ่านหนังสือ เล่นกีฬา เล่นอินเทอร์เน็ต ท่องเที่ยว เป็นต้น นอกจากนี้ นักศึกษาได้มีการเข้าร่วมกิจกรรมกับทางมหาวิทยาลัย และเป็นสมาชิกชมรมต่าง ๆ ตามที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้น

ความสนใจ

การศึกษาเกี่ยวกับวิถีชีวิตของผู้บริโภคในด้านความสนใจจะมุ่งเน้นทางด้านความชอบและการจัดลำดับความสำคัญก่อนหลังของผู้บริโภค ในส่วนของการศึกษาถึงวิถีชีวิตของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ พบว่าส่วนใหญ่ นักศึกษามีความสนใจที่จะศึกษาเล่าเรียนเพื่อที่จะนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพ และการประสบความสำเร็จในชีวิตนำมาซึ่งอนาคตที่ดี ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาถึงวิถีชีวิตของนักศึกษาและได้สรุปผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจไว้หลายท่าน อาทิ เช่น

ระพีพรรณ ศิริวัฒน์ภัทรา และฐิติรัตน์ ถาวรสุจริตกุล. (2545 : 320) พบว่า นักศึกษาชายของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือปราชญ์บุรี มีความสนใจต่อการสร้างฐานะและมักเลือกเรียนวิชาที่เป็นประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพมากกว่า และต้องการความก้าวหน้าในอนาคต สอดคล้องกับงานวิจัยของ มัทรี ชูทรัพย์ (2543 : 98) พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงมีการดำเนินชีวิตในลักษณะกลุ่มวิชาชีพ นักศึกษาต้องการศึกษาเพื่อให้มีอาชีพนำไปสู่การพึ่งพาตนเอง และช่วยเหลือครอบครัว นอกจากนี้ นุหงา วงศ์ทิพย์ (2544 : 54) พบว่า นักศึกษาที่อยู่หอพักของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต มีการปฏิบัติกิจกรรมด้านวิชาการมากที่สุดทั้งนี้เพราะนักศึกษาเห็นความสำคัญทางการศึกษา และให้ความสำคัญกับการเรียน ทำให้ผู้เรียนมีความรู้ทั้งวิชาการและทักษะทางวิชาชีพเพียงพอที่จะนำไปประกอบอาชีพเมื่อจบการศึกษาได้

นอกจากความสนใจและการให้ความสำคัญในเรื่องการเรียน การประกอบอาชีพ และความสำเร็จแล้ว นักศึกษายังให้ความสนใจกับการบริโภคอาหารและสื่อต่าง ๆ อีกด้วย

ในด้านการบริโภคอาหาร นพมาศ ฉนมสนิน. (2548 : 139) พบว่า นักศึกษาหญิงที่พักอาศัยในหอพักมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มักจะเลือกทานอาหารตามความต้องการและความชอบของตนเป็นหลัก และมักชอบเสาะแสวงหาอาหารรับประทานพร้อมทั้งชอบจัดงานเลี้ยงสังสรรค์หากมีโอกาส

กรัณช์ ปัญญา. (2541 : 76) พบว่า การดำเนินชีวิตของนักศึกษาที่พักอยู่ในหอพักมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในด้านการรับประทานอาหารนักศึกษามีพฤติกรรมการบริโภคที่ดี ค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การไม่รับประทานอาหารประเภทของหมักคอง การไม่รับประทานอาหารที่มีสารกันบูด การไม่รับประทานอาหารฟาสต์ฟู้ด การไม่รับประทานอาหารที่มีคลอเรสเตอรอลสูงตามลำดับ และในบางช่วงเวลานักศึกษานิยมซื้ออาหารสำเร็จรูปเก็บไว้ประจำที่ห้องพัก เพราะสะดวกในการจัดเตรียม เมื่อมีเวลว่างมักจะรับประทานอาหารฟาสต์ฟู้ดตามห้างสรรพสินค้าต่าง ๆ นอกจากนี้ เกียรติศักดิ์ วรรณศรี (2550 : บทคัดย่อ) พบว่า นักเรียน นักศึกษาที่ใช้บริการในร้านกาแฟบนถนนนิมมานเหมินท์ จังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่ที่มีอายุระหว่าง 15 - 25 ปี มักจะใช้บริการร้านกาแฟเพื่อนัดพบกับเพื่อน ชอบดื่มกาแฟ ร้านที่สนใจใช้บริการเป็นสโตนีย์วุ้นและโมเดิร์น

ด้านสื่อต่าง ๆ เป็นอีกด้านหนึ่งที่นักศึกษาให้ความสำคัญและสนใจ เช่น อินเทอร์เน็ต โทรศัพท์มือถือ วิทยุ โทรทัศน์ นิตยสาร หนังสือพิมพ์ เป็นต้น ซึ่งสามารถแสดงให้เห็นได้จากกิจกรรมที่นักศึกษปฏิบัติในวันหยุด และในเวลว่าง ได้แก่ อ่านหนังสือพิมพ์ ดูภาพยนตร์ ฟังดนตรี ดูโทรทัศน์ คุยโทรศัพท์ เล่นอินเทอร์เน็ต และอื่น ๆ จากความสนใจทางด้านสื่อต่าง ๆ ของนักศึกษา ผู้วิจัยจึงได้ยกตัวอย่างงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสื่อต่าง ๆ ดังนี้

เกตุร จิตตางกูล. (2548 : 126) พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพส่วนใหญ่ใช้อินเทอร์เน็ตจากร้านที่ให้บริการอินเทอร์เน็ตมากที่สุด และใช้อินเทอร์เน็ตจากมหาวิทยาลัยน้อยที่สุด นักศึกษาชั้นปีที่ 1, 2, 3 ใช้เพื่อความบันเทิงมากที่สุด ชั้นปีที่ 4, 5 ใช้เพื่อค้นคว้าหาความรู้

ชาติรส การะเวก. (2544 : บทคัดย่อ) พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐในกรุงเทพมหานคร ใช้อินเทอร์เน็ตในวันธรรมดาและวันหยุด โดยมากใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเปิดรับเนื้อหาด้านบันเทิง และใช้ในด้านการศึกษาเพื่อติดตามกำหนดการและข่าวสารของสถานศึกษา ใช้ในด้านธุรกิจส่วนตัวเพื่อประหยัดเวลาและค่าใช้จ่าย

จากที่กล่าวไปแล้วเกี่ยวกับความสนใจของนักศึกษา สามารถสรุปได้ว่า นักศึกษามีความสนใจ ความชอบและการให้ความสำคัญในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับวิถีชีวิตในหลายด้านด้วยกัน เช่น ครอบครัว อาหาร สื่อต่าง ๆ และความสำเร็จ เป็นต้น

ความคิดเห็น

ในการศึกษาวิถีชีวิตของนักศึกษานักการตลาดจะต้องเข้าใจเกี่ยวกับทัศนะ และความรู้สึกรองนักศึกษาที่เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมและสื่อต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวของนักศึกษา เช่น ปัญหาสังคม การเมือง ธุรกิจ การศึกษา ผลิตภัณฑ์ อนาคต และวัฒนธรรม เป็นต้น ทั้งนี้มีผู้วิจัยได้ศึกษาถึงวิถีชีวิตของนักศึกษาและได้สรุปผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นไว้หลายท่าน อาทิเช่น

ริเรื่องรอง รัตนวิไลสกุล. (2543 : 109) ได้สรุปและอภิปรายผลไว้ว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มีความต้องการช่วยเหลือและทำประโยชน์ให้กับสังคมส่วนรวม

พรรณี ตรังคสันต์. (2544 : บทคัดย่อ) พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดลส่วนใหญ่ มีพฤติกรรมประชาธิปไตยในระดับสูง มีการยอมรับค่านิยมในระบบอุปถัมภ์ปานกลาง มีทัศนคติที่ดีต่อประชาธิปไตย มีการติดตามข่าวสารทางการเมืองในระดับปานกลาง

มัทรี ชูทรัพย์. (2543 : 99) ได้อภิปรายผลการวิจัยไว้ว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีรูปแบบการดำเนินชีวิตในกลุ่มก้าวหน้า แสดงว่า นักศึกษาให้ความสนใจและมีทัศนคติที่ดีต่อกิจกรรมที่สัมพันธ์กับปัญหาความยุติธรรม ความได้เปรียบเสียเปรียบและความเหมาะสมด้านเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม

มณีรักษ์ พิพัฒน์คำเกิงกุล. (2548 : บทคัดย่อ) พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตส่วนใหญ่เห็นด้วยในประเด็นที่สินค้าไทยได้รับการพัฒนาขึ้นทั้งในด้านคุณภาพของสินค้านำรูปแบบและบรรจุภัณฑ์ที่มีการออกแบบสวยงาม น่าใช้สอย สร้างความเป็นเอกลักษณ์ของความ เป็นไทย แต่สินค้าไทยก็ยังคงมีความคงทนน้อยและมีอายุการใช้งานสั้นเมื่อเทียบกับสินค้าต่างประเทศ ด้านการออกแบบและหีบห่อของสินค้าไทยควรได้รับการพัฒนาให้มีความทันสมัย และสวยงามเหมือนของต่างประเทศ เพื่อให้มีคุณภาพและมาตรฐานมากขึ้นตรงตามความต้องการของผู้บริโภค รวมถึงการตั้งราคาให้เหมาะสมกับคุณภาพ ในด้านช่องทางการจัดจำหน่ายควรจัดงานแสดงสินค้าไทยตามสถานที่ต่าง ๆ เช่น ห้างสรรพสินค้า ในด้านการส่งเสริมการขายควรเน้นการโฆษณาผ่านสื่อต่าง ๆ เพื่อให้คนไทยรู้จักและหันมาใช้สินค้าไทยเพิ่มมากขึ้น

เดชา ล้วนโค. (2544 : บทคัดย่อ) พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่เห็นด้วยว่า การซื้อสินค้าและบริการผ่านระบบอินเทอร์เน็ตสามารถซื้อสินค้าและบริการทุกชนิดได้ตลอด

24 ชั่วโมง จากทั่วโลกในราคาที่ถูกรออีกทั้งประหยัดเวลาในการเดินทางเพื่อไปหาซื้อสินค้าและบริการ ประกอบกับมีการบริการจัดส่งสินค้าถึงที่ นอกจากนี้ผู้ซื้อสามารถเปรียบเทียบราคาและข้อมูลของสินค้าและบริการได้ง่าย จากข้อมูลที่มีในเวปไซต์สามารถแสดงความคิดเห็นหรือติดต่อสื่อสารกับผู้ขายสินค้าและบริการได้ตลอดเวลา

พนม ปิ่นทวารภรณ์. (2542 : บทคัดย่อ) พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าแนวโน้มการโฆษณาในอินเทอร์เน็ตจะมีความสำคัญมากขึ้นในอนาคต การโฆษณาทางอินเทอร์เน็ตเป็นการส่งข่าวสารของสินค้าและบริการที่ตรงกับกลุ่มเป้าหมาย และทำให้สามารถได้รับข้อมูลเกี่ยวกับสินค้าใหม่ ๆ การโฆษณาที่มีการออกแบบให้มีเสียงและภาพเคลื่อนไหวประกอบทำให้การโฆษณานั้นน่าสนใจมากขึ้น การโฆษณาสินค้าและบริการในอินเทอร์เน็ตทำให้สินค้าและบริการนั้นดูมีคุณภาพในระดับสากล ถ้าเจ้าของโฮมเพจของสินค้าและบริการตอบอีเมลล์เมื่อติดต่อเข้าไปและเมื่อได้รับอีเมลล์ตอบแล้วจะทำให้รู้สึกมั่นใจในตัวสินค้าและบริการที่โฆษณานั้นมากขึ้นและมีแนวโน้มที่จะซื้อหรือซื้อซ้ำ หรือแนะนำให้เพื่อนซื้อใช้สินค้าและบริการนั้นด้วย

อัญชลี ลักขมจิรัสวงศ์. (2540 : บทคัดย่อ) พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพ ส่วนมากมีความรู้สึกไม่เห็นด้วยในเรื่องของการซื้อสินค้าจากเครื่องอัตโนมัติแบบหยอดเหรียญนั้น ให้ความสะดวกสบาย และมีความรู้สึกไม่แน่ใจว่าเครื่องจักรอัตโนมัติแบบหยอดเหรียญในเรื่องการมีสินค้าที่ต้องการอยู่เสมอ รู้สึกไม่แน่ใจในเรื่องความสะดวกและเห็นว่าควรเพิ่มความหลากหลายของสินค้าและตราห้อยของสินค้าในเครื่อง

จากข้างต้นสรุปได้ว่า การดำเนินชีวิตของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยนอกจากการศึกษาเล่าเรียนแล้วนักศึกษายังมีความคิดเห็นต่อสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวของนักศึกษา เช่น สังคม การเมือง ธุรกิจ วัฒนธรรม ผลิตภัณฑ์ เป็นต้น ซึ่งความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ นั้นนับว่าเป็นปัจจัยหนึ่งส่งผลต่อการแสดงพฤติกรรมของนักศึกษาด้วย

3. รูปแบบการดำเนินชีวิต

บุทธนา ธรรมเจริญ. (2550 : 208) ได้อธิบายไว้ว่า รูปแบบการดำเนินชีวิตของบุคคลหนึ่ง ๆ คือ รูปแบบการดำเนินชีวิตในโลกที่แสดงออกมาในรูปแบบของกิจกรรม ความสนใจ และความคิดเห็นของบุคคลนั้น ๆ

โมเวนและไมเนอร์. (Mowen and Minor. 1998:220 อ้างถึงใน ดารา ทีปะปาล 2546 : 169) กล่าวว่า รูปแบบการดำเนินชีวิต หมายถึง บุคคลมีการดำรงชีวิตอยู่อย่างไร

คอตเลอร์. (Kotler 1997 : 180 อ้างถึงใน คารา ทีปะปาล 2546 : 146) กล่าวว่า รูปแบบการดำเนินชีวิต หมายถึง รูปแบบการใช้ชีวิตของบุคคลอยู่ในโลกที่แสดงออกมาในรูปของ กิจกรรม ความสนใจ และความคิดเห็น

แอนด์เคอร์สันและโกลด์เคน. (Anderson and Golden, quoted in Mowen and Minor 1998:220 อ้างถึงใน คารา ทีปะปาล 2546 : 146) กล่าวว่า แบบการดำรงชีวิตใช้ในความหมาย ครอบคลุมถึง กลุ่มบุคคลที่รวมกันอยู่ใน 3 ระดับ คือ กลุ่มปัจเจกบุคคล กลุ่มเล็กของบุคคลที่มี ปฏิสัมพันธ์กัน และกลุ่มบุคคลกลุ่มใหญ่

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2541 : 86) กล่าวว่า รูปแบบการดำรงชีวิต (Lifestyle) หมายถึง รูปแบบของการดำรงชีวิตในโลกมนุษย์โดยแสดงออกในรูปของกิจกรรม (Activities) ความสนใจ (Interests) ความคิดเห็น (Opinions) เรียกว่า AIOs

คารา ทีปะปาล. (2546 : 169) กล่าวว่า แบบการดำเนินชีวิตตามแนวความคิดของผู้บริโภค มีความแตกต่างจากบุคลิกภาพอย่างชัดเจน แบบการดำเนินชีวิตจะแสดงความหมายว่า ผู้บริโภคดำรงชีวิตอย่างไร ใช้เงินแบ่งปันเวลาไปใช้เพื่อดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ อย่างไร ซึ่งจะเห็นได้ชัดว่า เกี่ยวข้องกับการกระทำและพฤติกรรมที่เปิดเผยของผู้บริโภคที่สังเกตเห็นได้ ซึ่งแตกต่างจากบุคลิกภาพ ที่บรรยายลักษณะอันเกิดจากส่วนภายในเสียเป็นส่วนใหญ่

จากคำกล่าวข้างต้น พอจะสรุปได้ว่า รูปแบบการดำเนินชีวิต หมายถึง การดำเนินชีวิตของบุคคลเกี่ยวกับการใช้เวลา ใช้เงิน ที่แสดงออกมาในรูปของกิจกรรม ความสนใจ และความคิดเห็น

อดุลย์ จาตุรงค์กุล และคลยา จาตุรงค์กุล. (2550 : 150) กล่าวว่า การดำรงชีวิตของมนุษย์ในแต่ละยุคมิได้เป็นไปอย่างไม่มีหลักเกณฑ์ มนุษย์อยู่รวมกันเป็นกลุ่ม แต่ละกลุ่มมีกฎหรือเกณฑ์ที่ทุกคนในกลุ่มพึงถือปฏิบัติ บุคคลผู้เป็นสมาชิกของกลุ่มจะพัฒนาแบบแผนของการดำรงชีพ ตลอดจนแบบแผนของการบริโภคขึ้นมาเพื่อใช้ในสังคม แบบแผนดังกล่าว เรียกว่า แบบแผนการใช้ชีวิต (Lifestyle)

นอกจากนั้น อดุลย์ จาตุรงค์กุล และคลยา จาตุรงค์กุล ยังได้เสนอตัวอย่างของแบบแผนการใช้ชีวิตของคนในยุคปัจจุบันไว้ดังนี้

1. บทบาททางสังคม (Social Roles)

โครงสร้างของความสัมพันธ์ของบทบาทภายในครอบครัวของไทยเปลี่ยนไปจากเดิมมาก แต่เดิมสตรีอยู่กับบ้านและทำหน้าที่ตัดสินใจกับเรื่องต่าง ๆ ภายในบ้านของตน สามีมักจะทำหน้าที่ในการตัดสินใจซื้อและซื้อของมาให้ในปัจจุบันสตรีได้รับการศึกษาสูงขึ้น ออกไปทำงาน นอกบ้านจึงทำให้สตรีมีบทบาทสำคัญในการซื้อและมีอำนาจซื้อในอัตราส่วนสูงที่เดียวในตลาดซึ่ง

ก็เป็นการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่แก่แบบของการใช้ชีวิตของครอบครัวไทย ในปัจจุบันนี้สมาชิกแต่ละคนในครอบครัวต่างก็มีบทบาทและอิทธิพลต่อการซื้อสิ่งของให้กับครอบครัวมากทีเดียว เมื่อมีการตัดสินใจเลือกครุภัณฑ์หรือของสินค้าใหญ่ ๆ ก็มักจะมีการร่วมกันตัดสินใจ

2. เวลาสำหรับการพักผ่อน (Leisure Time)

ในปัจจุบันเราทำงานน้อยลงเหลือสัปดาห์ละ 5 วัน ดังนั้น “ปรัชญาของการใช้เวลาพักผ่อน” จึงมีบทบาทเป็นส่วนหนึ่งของแบบการใช้ชีวิต เราจะเห็นได้ว่าทุกวันนี้คนไทยตื่นตัวในเรื่องกิจกรรมและกีฬาเพื่อการพักผ่อนมากขึ้น เช่น ไปเที่ยวชายทะเล สนใจศิลปกรรม สนใจดนตรี สนใจเกี่ยวกับดอกไม้ การแสดง มหรสพ การออกไปรับประทานอาหารนอกบ้าน เป็นต้น การเพิ่มเวลาพักผ่อนจะนำไปสู่แบบของการใช้ชีวิตที่แตกต่างไปจากเดิมตั้งแต่การดำรงชีพในครอบครัวไปจนถึงการแต่งกาย การใช้เครื่องทุ่นแรง เป็นต้น

3. ช่วงเวลาของชีวิต (Pace of Living)

ในขณะนี้มีการเร่งช่วงเวลาของชีวิตมากขึ้น บุคคลจะไม่เต็มใจที่จะรอเวลาที่จะตอบสนองความต้องการสำหรับสินค้าหรือบริการต่าง ๆ แม้ว่าเขาจะไม่มีเงินพอที่จะซื้อก็ตาม แนวโน้มทางสังคมและจิตวิทยาดังกล่าวนี้จะเพิ่มสำคัญในการให้สินเชื่อในการขายของนักการตลาด ตลอดจนถึงบริการขายผ่อนส่งของบริษัทต่าง ๆ และสถาบันการเงิน นอกจากนี้ยังทำให้บริษัทต่าง ๆ ต้องมีเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในรูปเครื่องจักรและระบบอัตโนมัติ มีเครื่องสำหรับขายสินค้าตลอดจนเครื่องขนส่งกลไกในการบรรจุสินค้า ผลิตสินค้า ประทับตราสินค้าไว้ เพื่อให้ทันกับความต้องการของสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอและเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภคราคาก็อาจจะต่ำลงแต่บริการดีขึ้น

นอกจากนี้ แบบของการใช้ชีวิตของผู้บริโภคยังเกี่ยวข้องกับต้นทุนในแง่ของเวลาและความพยายามที่ลงไปในการจ่ายของการบริโภคและการใช้ของผู้ซื้อด้วย ปัจจุบันการซื้อแต่ละครั้งสะดวกรวดเร็วกว่าแต่ก่อนมาก เนื่องจากมีการเพิ่มสำคัญของการปฏิบัติการทางการตลาดมากขึ้น เช่น การใช้ตราหือและหีบห่อที่เด่นดึงดูดใจ การโฆษณาและการส่งเสริมการขายที่เร้าใจ ทุกสิ่งทุกอย่างที่ผลิตออกขายนั้นนักการตลาดพยายามพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้ใช้ได้โดยฉับพลัน เราจะเห็นได้จากผลิตภัณฑ์นม น้ำส้ม กาแฟ ไอศกรีม ข้าวต้ม น้ำปลาผง เครื่องแกงสำเร็จรูป เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความพอใจแก่ผู้บริโภคในการอำนวยความสะดวกและความง่ายแก่การบริโภคผลิตภัณฑ์ เพื่อให้เหมาะกับการเปลี่ยนแปลงของแบบการใช้ชีวิต

4. ความเคลื่อนไหวทางสังคม (Social Mobility)

การเคลื่อนไหวทางสังคมเป็นลักษณะที่สำคัญอย่างหนึ่งของแบบการใช้ชีวิตของผู้บริโภคซึ่งหมายถึงสิ่งต่าง ๆ เช่น การเปลี่ยนงาน รายได้เพิ่ม และการแยกจากบุคคลยุคก่อนหน้า

คน เป็นต้น การศึกษาที่เพิ่มขึ้นได้ยกระดับสนิยมและกลายเป็นส่วนสำคัญในการเพิ่มการเคลื่อนไหวทางสังคม นอกจากนั้นการศึกษาได้ทำให้งานเกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายภายในชั้นของสังคมง่ายขึ้น และเป็นต้นเหตุให้บุคคลหวังที่จะหารายได้สูงขึ้นในอนาคต ปรากฏว่าในปัจจุบันนี้นิสัยของการใช้จ่ายและแบบแผนของครอบครัวได้เปลี่ยนไปโดยขึ้นอยู่กับความปรารถนาและความคาดหวังมากกว่าที่จะขึ้นอยู่กับรายได้ปัจจุบัน เราจะเห็นได้ว่ามีการใช้สินเชื้อมากขึ้นและการเคลื่อนไหวทางสังคมก็เพิ่มมากขึ้น ชนชั้นกลางมีมากขึ้น การเคลื่อนไหวทางภูมิศาสตร์ก็มีมากขึ้นด้วย บุคคลย้ายจากท้องถิ่นเข้าไปอยู่ในเมืองใหญ่โดยเฉพาะกรุงเทพมหานคร

จากตัวอย่างแบบของการใช้ชีวิตของคนในยุคปัจจุบัน แสดงให้เห็นว่าแบบของการใช้ชีวิตมีการเปลี่ยนแปลงไปซึ่งทำให้นักการตลาดมีความสนใจในแบบการดำเนินชีวิตของผู้บริโภค นักการตลาดจึงได้นำการวิเคราะห์ลักษณะจิตวิทยาทางสังคมของผู้บริโภคมาใช้เพื่อประเมินแบบการดำเนินชีวิตของผู้บริโภคด้วยการวิเคราะห์กิจกรรม (activities : A) ความสนใจ (interest : I) และความคิดเห็น (opinions : O) โดยจะทำการวิเคราะห์ว่า ผู้บริโภคใช้เวลาและทรัพยากรต่าง ๆ ของเขาอย่างไรใน แต่ละวัน อะไรในสิ่งแวดล้อมที่เขาสนใจและถือว่าสำคัญ และเขาคิดเกี่ยวกับตัวเขาเอง และคิดถึงโลกรอบ ๆ ตัวเขาอย่างไร การวิเคราะห์ในสามลักษณะดังกล่าว บางครั้งเรียกสั้น ๆ ว่า “AIO”

นักวิจัยตลาดจะทำการวิเคราะห์แบบการดำรงชีวิตของผู้บริโภค โดยการตั้งคำถามเพื่อให้ผู้บริโภคตอบทั้ง 3 อย่าง เรียกว่า “AIO statements” ดังนี้

1. คำถามเกี่ยวกับกิจกรรม จะเป็นคำถามเพื่อให้ผู้บริโภคเปิดเผยออกมา ในสิ่งที่เขาทำ สิ่งที่เขาซื้อและการใช้เวลาของเขาว่าเขามีวิธีการใช้อย่างไร

2. คำถามเกี่ยวกับความสนใจ จะเป็นคำถามมุ่งเน้นทางด้านความชอบและการจัดความสำคัญก่อนหลังของผู้บริโภค

3. คำถามเกี่ยวกับความคิดเห็น จะเป็นคำถามทัศนนะและความรู้สึกของผู้บริโภคที่เกี่ยวกับโลก ท้องถิ่น ศีลธรรม เศรษฐกิจ และกิจกรรมงานสังคมต่าง ๆ

สำหรับ กิจกรรม ความสนใจ และความคิดเห็น หรือ “AIO” ที่เป็นสิ่งแสดงลักษณะแบบการดำเนินชีวิตของผู้บริโภค ได้แก่รายการดังต่อไปนี้

กิจกรรม (activities : A)	ความสนใจ (interests : I)	ความคิดเห็น (opinions : O)
การทำงาน	ครอบครัว	ความสัมพันธ์ส่วนตัว
งานอดิเรก	บ้าน	ปัญหาสังคม
เหตุการณ์ทางสังคม	งานอาชีพ	การเมือง
วันหยุดพักผ่อน	ชุมชน	ธุรกิจ
การบินเหิง	สันตนาการ	เศรษฐศาสตร์
สมาชิกสโมสร	แฟชั่น	การศึกษา
ชุมชน	อาหาร	ผลิตภัณฑ์
การถ่ายทอด	สื่อต่าง ๆ	อนาคต
การเล่นกีฬา	ความสำเร็จ	วัฒนธรรม

ตารางที่ 2.1 ตารางแสดงลักษณะแบบการดำเนินชีวิตของผู้บริโภค

ที่มา : Plummer, quoted in Assael. 1998 : 423 อ้างถึงใน คารา ทีปะปาล. 2546 : 171

จุดมุ่งหมายสำคัญของคำถาม AIO เพื่อต้องการทราบข้อมูลจากผู้บริโภคว่า ผู้บริโภคมีความคิดเห็นอย่างไรต่อผลิตภัณฑ์ และผลิตภัณฑ์มีส่วนสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับผู้บริโภคอย่างไร เพื่อนักวิจัยจะได้นำข้อมูลมาใช้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ หรืออาจนำมาใช้ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงผลิตภัณฑ์ใหม่ หรือปรับเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารบางอย่าง เพื่อให้สอดคล้องตรงตามความต้องการตามแบบการดำเนินชีวิตของผู้บริโภค

แบบการดำเนินชีวิต จะถูกกำหนดด้วยปัจจัยต่าง ๆ ประกอบด้วย ประสบการณ์ที่ผ่านมา (past experiences) ลักษณะบางอย่างที่ติดมาตั้งแต่กำเนิด (innate characteristics) และสถานการณ์ในปัจจุบัน (current situation) สิ่งดังกล่าวเหล่านี้จะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมผู้บริโภค (consumption behavior) ทุกคนจะมีแบบการดำเนินชีวิตเป็นของตนเอง และจะได้รับการปรุงแต่งขัดเกลาโดยผ่านการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (social interaction) ไปตามลำดับขั้นตอนของวงจรชีวิต

ไรเมอร์ (Bo Remier. 1995 : 124 – 125 อ้างถึงใน กัทรพร สังขสุบรรณ 2549 : 26 – 27) ไรเมอร์ ได้แบ่งรูปแบบการดำเนินชีวิตไว้ 5 กลุ่ม ดังนี้

1. รูปแบบการดำเนินชีวิตที่มุ่งเน้นด้านวัฒนธรรม (Cultural Orientation) คือ รูปแบบการดำเนินชีวิตที่แสดงให้เห็นถึง กิจกรรม ความสนใจ และความคิดเห็น เกี่ยวกับวัฒนธรรมหรือประเพณีนิยมในแต่ละสภาพแวดล้อมของแต่ละบุคคล ไม่ว่าจะเป็นวัฒนธรรมระดับชาวบ้านหรือระดับสูงก็ตาม เช่น การชมการแสดงทางวัฒนธรรม การสนใจนิทรรศการ ศิลปะ

2. รูปแบบการดำเนินชีวิตที่มุ่งเน้นด้านสังคม (Societal Orientation) หมายถึง รูปแบบการดำเนินชีวิตที่แสดงให้เห็นถึง กิจกรรม ความสนใจ และความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องรอบตัวที่ เห็นว่าสำคัญ นอกเหนือจากสิ่งที่เป็นอยู่ทั่วไป และเป็นสิ่งที่ควรค่าต่อการที่บุคคล จะเข้าไปร่วมทำเพื่อส่วนรวม เช่น เรื่องการเมือง สังคม และสภาพแวดล้อม เป็นต้น

3. รูปแบบการดำเนินชีวิตที่มุ่งเน้นด้านบันเทิง (Entertainments Orientation) หมายถึง รูปแบบการดำเนินชีวิตที่แสดงให้เห็นถึง กิจกรรม ความสนใจ และความคิดเห็น เกี่ยวกับความพึงพอใจ และความบันเทิงของตนเองมากกว่าสิ่งอื่น ๆ เช่น การชมภาพยนตร์ การซื้อสินค้าเพื่อตอบสนองความพอใจส่วนตัว เป็นต้น

4. รูปแบบการดำเนินชีวิตที่มุ่งเน้นด้านบ้าน และครอบครัว (Home and Family Orientation) หมายถึง รูปแบบการดำเนินชีวิตที่แสดงให้เห็นถึง กิจกรรม ความสนใจ และความคิดเห็น ที่มีลักษณะความใกล้ชิดและเป็นเรื่องส่วนตัวที่เกี่ยวกับตนเอง บ้านและคนในครอบครัวของตนเอง เช่น การทำกิจกรรมร่วมกันในครอบครัว เป็นต้น

5. รูปแบบการดำเนินชีวิตที่มุ่งเน้นกีฬา กิจกรรมกลางแจ้ง และสุขภาพ (Sport and Outdoor Orientation) หมายถึง รูปแบบการดำเนินชีวิตที่แสดงให้เห็นถึง กิจกรรม ความสนใจ และความคิดเห็น เกี่ยวกับการมีสุขภาพร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง เช่น การเล่นกีฬา สุขอนามัยในการรับประทานอาหาร รวมไปถึงการใช้ชีวิตกลางแจ้ง เช่น การแคมป์

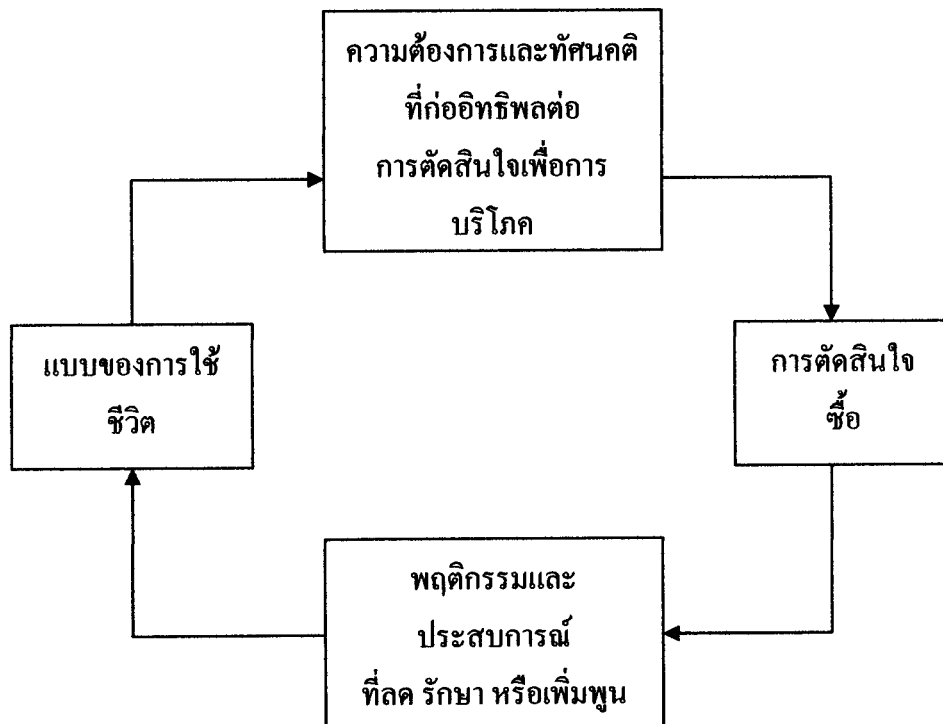
บทบาทของแบบของการใช้ชีวิต (The Role of Lifestyle)

แบบของการใช้ชีวิตสำหรับผู้บริโภคมี 2 บทบาท คือ (อคุลย์ จาตุรงค์กุล และดลยา จาตุรงค์กุล. 2550 : 154 - 155)

1. เป็นตัวจูงใจเบื้องต้นให้เกิดการซื้อสินค้า เช่น ความปรารถนาที่จะรักษาและเพิ่มพูนแบบของการใช้ชีวิตในปัจจุบันทำให้เกิดกิจกรรมการตัดสินใจซื้อและใช้สินค้า ความต้องการที่จะตัดสินใจซื้อซึ่งนี้เกิดมาจาก เราคือใคร เราเป็นอะไร ปัญหาและโอกาสที่เราประสบในชีวิต

2. การเปลี่ยนแปลงอันเนื่องมาจากผลของการตัดสินใจ ผลของการที่ผู้บริโภคทำการตัดสินใจเกี่ยวกับสินค้าจะก่อให้เกิดข่าวสารจริงและทัศนคติ ข่าวสารนี้จะเปลี่ยนหรือเสริมแรงกับรูปแบบของการใช้ชีวิต เช่น การใช้หรือการประเมินผลวันหยุดสัปดาห์อาจนำไปสู่แบบการใช้ชีวิตในการท่องเที่ยวในระดับสูงกว่าเดิม แบบของการใช้ชีวิตอาจเปลี่ยนแปลงถ้าเกิดมีการเปลี่ยนแปลงในตัวบุคคล กลุ่มอ้างอิง ครอบครัว เป็นต้น

แบบของการใช้ชีวิตแสดงให้เห็นถึงภาพพจน์ของบุคคล (Self-image or Self-concept) เป็นภาพพจน์ทั้งหมดที่ตัวเรายึดมั่นเป็นผลมาจากวัฒนธรรม สถานการณ์ และประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการใช้งานประจำวัน ตลาดที่มีบุคคลซึ่งมีแบบของการใช้ชีวิตเดียวกันนั้นจะได้รับจากกลุ่มบุคคลที่ใช้เวลา ค่านิยม และความเชื่อเหมือนกันตลอดจนมีคุณสมบัติทางเศรษฐกิจสังคมเหมือนกันและคุณสมบัติเหล่านี้เกี่ยวข้องกับการทำกิจกรรม (Activities) ความสนใจ (Interests) และความคิดเห็น (Opinions) ของกลุ่มบุคคลดังกล่าวด้วย แบบของการใช้ชีวิตนอกจากจะเป็นแบบการดำรงชีพ (Patterns of Living) แล้วยังเป็นแบบของความสนใจ (Pattern of Interests) อีกด้วย บุคคลส่วนใหญ่รักษาแบบของการใช้ชีวิตของตนไว้โดยมีการเปลี่ยนแปลงบ้างที่น้อย การรักษาหรือการเปลี่ยนแบบของการใช้ชีวิตของบุคคลหรือครอบครัวมักจะต้องเกิดจากการบริโภค และตัดสินใจซื้อสินค้า ซึ่งก็น่าจะเป็นที่สนใจของนักการตลาด อิทธิพลของแบบของการใช้ชีวิตที่มีต่อการตัดสินใจซื้อ แสดงให้เห็นได้ดังภาพที่ 2.1

ภาพที่ 2.1 อิทธิพลของแบบของการใช้ชีวิตต่อการตัดสินใจ

การจัดกลุ่มแบบการดำเนินชีวิตที่นิยมใช้อีกแบบหนึ่ง คือ การใช้ระบบการแบ่งตามลักษณะ “ค่านิยมและแบบการดำเนินชีวิต” (values and lifestyle : VALS) ซึ่งพัฒนาขึ้นโดยสถาบันวิจัยสแตนฟอร์ด (Stanford Research Institute : SRI) มี 2 รูปแบบ คือ “VALS” กับ “VALS 2” เพื่อนำไปใช้ในการแบ่งส่วนตลาด แตกต่างกัน ดังนี้

1. การแบ่งประเภทผู้บริโภค (ตลาด) ตามแบบ VALS (หรือ VALS 1)

VALS ได้พัฒนาขึ้นในปี ค.ศ. 1978 โดยยึดถือทฤษฎีการจูงใจของมาสโลว์ ที่ว่าความต้องการของ人有ลำดับขั้นตอน และแนวความคิดของไรส์แมน ที่จัดแบ่งประเภทของคนเป็นกลุ่มที่ยึดถือตัวเองเป็นหลัก (inner – oriented) และกลุ่มที่ยึดถือผู้อื่นเป็นหลัก (outer – oriented) และได้แบ่งผู้บริโภค (หรือตลาด) ออกเป็น 4 กลุ่มใหญ่ และแบ่งเป็นกลุ่มย่อยรวมได้ 9 กลุ่ม ดังนี้ (Mowen and Minor. 1998:222-223 อ้างถึงใน คารา ทีปะปาล 2546 : 173)

1.1 กลุ่มมุ่งเน้นความต้องการเพื่อการยังชีพ (the need-driven group) ได้แก่ กลุ่มบุคคลที่มีฐานะยากจน จึงสนใจที่ความต้องการขั้นพื้นฐาน เพื่อการยังชีพเป็นสำคัญ แบ่งเป็นกลุ่มย่อย 2 กลุ่ม คือ

1.1.1 ผู้ขอเพียงมีชีวิตอยู่รอด (servivors) ได้แก่ ผู้ยากจนขั้นแค้น คนชรา สุขภาพไม่ดี และการศึกษาดำ พวกนี้มีประมาณ 4 เปอร์เซ็นต์

1.1.2 ผู้ประคองชีวิต (sustainers) ได้แก่ พวกยากจน แต่เพียงรู้สึว่าไม่มีอะไร แต่ก็ไม่สิ้นหวังเสียทีเดียว มีการวางแผน และคาดหวังอนาคตมากกว่าพวกแรกพวกนี้มีประมาณ 7 เปอร์เซ็นต์

1.2 กลุ่มยึดถือผู้อื่นเป็นแบบอย่าง (the outer-oriented group) ได้แก่ กลุ่มที่ยึดถือความคิดของคนอื่นเป็นหลัก และดำเนินชีวิตของตนเองไปตามแบบอย่างที่มีมองเห็น แบ่งออกเป็นกลุ่มย่อย 3 กลุ่ม คือ

1.2.1 ผู้เป็นสมาชิกในสังกัด (belongsers) ได้แก่ คนอเมริกันชั้นกลาง ส่วนมากเป็นพวกผิวขาว มีรายได้ระดับปานกลาง อายุกลางคนหรือมากกว่า รักสถาบันครอบครัว ไปโบสถ์ และรักชาติ กลุ่มนี้มีประมาณ 35 เปอร์เซ็นต์

1.2.2 ผู้เลียนแบบผู้อื่น (emulator) ได้แก่ คนหนุ่มสาว ขยันขันแข็งเพื่อความสำเร็จในอาชีพการงาน โดยถือผู้ประสบผลสำเร็จเป็นแบบอย่าง มีความทะเยอทะยานสูง ชอบใช้จ่ายมากกว่าอดออม กลุ่มนี้มีประมาณ 9 เปอร์เซ็นต์

1.2.3 ผู้ประสบผลสำเร็จ (achievers) ได้แก่ พวกร่ำรวย รายได้สูง ประกอบอาชีพส่วนตัว มีความเชื่อมั่นในตนเอง อายุกลางคน พวกนี้มีประมาณ 22 เปอร์เซ็นต์

1.3 กลุ่มยึดถือตนเองเป็นหลัก (the inner directed group) ได้แก่ พวกยึดถือความคิดของตนเองเป็นหลัก เป็นตัวของตัวเอง แบ่งออกเป็นกลุ่มย่อย 3 กลุ่ม คือ

1.3.1 กลุ่มฉันคือฉัน (I-am-me group) ได้แก่ พวกวัยรุ่นคนหนุ่มสาวที่ยังไม่แต่งงาน มีอารมณ์ ความรู้สึก และความคิดเห็นเปลี่ยนแปลงง่าย มีความกระตือรือร้น กล้าหาญ ชอบแสวงหาคำคิดใหม่ และความเป็นเจ้าของในสิ่งใหม่ กลุ่มนี้มีประมาณ 5 เปอร์เซ็นต์

1.3.2 พวกชอบมีประสบการณ์ใหม่ๆ (experientials) ได้แก่ พวกที่ชอบเข้าไปเกี่ยวข้องกับกิจกรรมต่างๆ เช่น ศิลปะ ดนตรี และกีฬา เป็นต้น พวกนี้ได้รับการศึกษาสูง ต้องการประสบการณ์ใหม่ ชอบซื้อรถยนต์ต่างประเทศ หรือวีดีโอเกม เป็นต้น กลุ่มนี้มีประมาณ 7 เปอร์เซ็นต์

1.3.3 พวกสนใจปัญหาสังคม (societally conscious) ได้แก่ พวกที่มีฐานะร่ำรวย ได้รับการศึกษาสูง มีความเป็นอิสระ มีความสนใจทางด้านปัญหาสังคมและสิ่งแวดล้อมมาก กลุ่มนี้เทียบได้กับกลุ่มผู้ประสบผลสำเร็จ กลุ่มนี้มีประมาณ 9 เปอร์เซ็นต์

1.4 กลุ่มผู้ประสบความสำเร็จในชีวิต (the integrated group) เป็นกลุ่มพลเมืองกลุ่มเล็กประมาณ 2 เปอร์เซ็นต์ เป็นผู้ใหญ่ที่บรรลุความสำเร็จในชีวิต มีวุฒิภาวะสูง สามารถนำลักษณะบุคลิกภาพที่ดีที่ยึดถือตนเองและยึดถือผู้อื่นมารวมเข้าด้วยกัน แม้ว่ากลุ่มนี้จะมีรายได้สูงที่สุด แต่เนื่องจากมีจำนวนน้อย จึงไม่สามารถจัดเป็นส่วนตลาดที่ได้ผลได้ เพราะขนาดเล็กจนเกินไป

2. การแบ่งประเภทผู้บริโภค (ตลาด) ตามแบบ VALS 2

ในปี ค.ศ. 1989 SRI ได้พัฒนา VALS 2 ขึ้นมาใหม่เพื่อให้เหมาะสมในการนำไปใช้ทางการตลาดมากขึ้น แบบคำถามที่ใช้มี 42 ข้อ มุ่งเน้นการวัดทัศนคติและค่านิยม

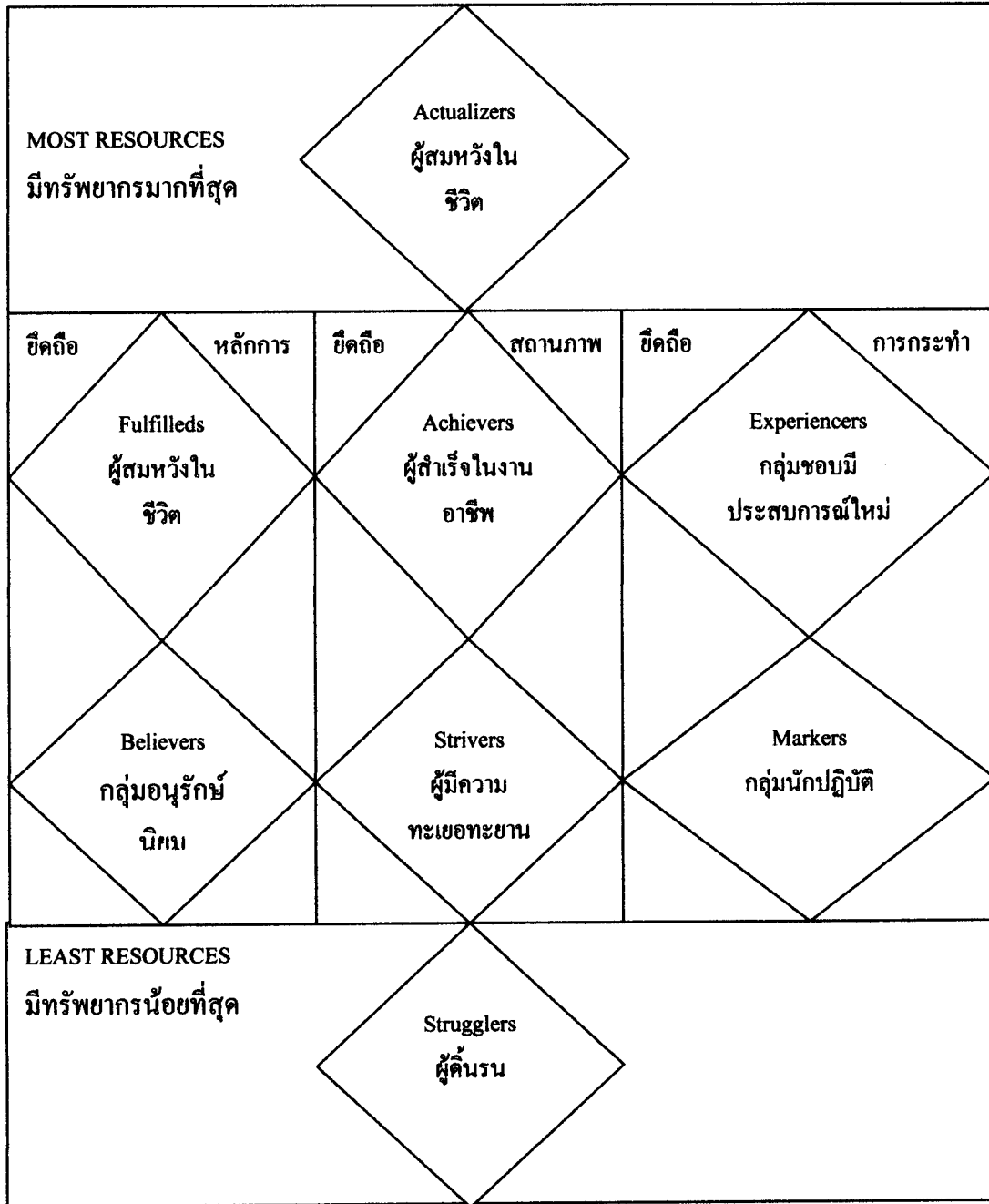
เกณฑ์ตามแนวตั้ง (vertical dimension) จะใช้ทรัพยากรของผู้บริโภค (consumers resources) เป็นเกณฑ์ในการแบ่ง แบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ ระดับทรัพยากรน้อยที่สุด (least resources) กับระดับทรัพยากรมากที่สุด (most resources)

SRI ได้อธิบายเกณฑ์ตามแนวนอน อันแสดงความคิดเห็นพื้นฐานของผู้บริโภค 3 ลักษณะ ไว้ดังนี้ (Hawkins, Best and Coney 1998 : 438 อ้างถึงใน คารา ทีปะปาล 2546 : 174)

1. พวกยึดถือหลักการ (principle-oriented) ได้แก่ บุคคล (หรือผู้บริโภค) ที่ยึดถือความเชื่อ และหลักการเป็นแนวทางกำหนดการตัดสินใจของตนมากกว่าที่จะใช้ความรู้สึก เหตุการณ์หรือความพอใจ เป็นเกณฑ์

2. พวกยึดถือสถานภาพ (status-oriented) ได้แก่ บุคคลที่ยึดถือการกระทำความเห็นชอบ และความคิดเป็นของผู้อื่นที่มีต่อตนเองเป็นสำคัญ หรือจะกระทำเพื่อให้ผู้อื่นชอบพอ

3. พวกยึดถือการกระทำ (action-oriented) ได้แก่ บุคคลที่ปรารถนาอยากกระทำกิจกรรมทางสังคมและสิ่งแวดล้อม ต้องการมีประสบการณ์ใหม่ๆ ที่หลากหลาย รวมทั้งต้องการเสี่ยงภัย

ภาพที่ 2.2 การแบ่งส่วนตลาดตามแบบ VALS 2

ที่มา : คัดแปลงจาก SRI International, cited in John C. Mowen and Michael Minor, Consumer Behavior, 5th ed. (Upper Saddle River, N.J. : Prentice-Hall, Inc., 1998), p. 227.

ตามแบบ VALS 2 แบ่งประเภทของผู้บริโภค ออกเป็น 8 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มผู้สมหวังในชีวิต (actualizer) กลุ่มนี้มี 8 เปอร์เซนต์ เป็นกลุ่มที่มีความสำเร็จในชีวิต มีทรัพยากรมากที่สุด ยึดถือหลักการและการกระทำ มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง ได้รับการศึกษาสูง ใช้ความเป็นเจ้าของของสิ่งต่าง ๆ เพื่อแสดง แบบสไตล์ รสนิยม และลักษณะของตนเอง และมีความสนใจรอบด้าน โดยเฉพาะปัญหาสังคม

2. กลุ่มผู้ประสบผลสำเร็จ (fulfilleds) กลุ่มนี้มี 11 เปอร์เซนต์ เป็นกลุ่มที่มีทรัพยากรมาก ยึดถือหลักการ เป็นผู้ใหญ่ มีความรับผิดชอบ เป็นผู้ได้รับการศึกษาอย่างดี มีความรู้กว้างขวาง พหุสูต มีอายุ (กึ่งหนึ่งมีอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป) มีความสุขในครอบครัว และมีรายได้สูง

3. กลุ่มอนุรักษนิยม (believers) กลุ่มนี้มี 16 เปอร์เซนต์ เป็นกลุ่มที่มีทรัพยากรน้อย ยึดถือหลักการ เป็นกลุ่มใหญ่ที่สุดของการแบ่งกลุ่มแบบ VALS 2 กลุ่มนี้ได้รับการศึกษาน้อย มีความเชื่อ ฟังใจในหลักศีลธรรมจรรยา และต่อต้านการเปลี่ยนแปลง

4. กลุ่มผู้สำเร็จในงานอาชีพ (achievers) กลุ่มนี้มี 13 เปอร์เซนต์ เป็นกลุ่มที่มีทรัพยากรมาก ยึดถือสถานภาพ มุ่งงานที่ตนชอบ และประสบผลสำเร็จในงานอาชีพของตน มีหัวทางอนุรักษนิยม ทั้งความเป็นอยู่และความคิดทางการเมือง ถือภาพลักษณ์ของตนเองเป็นสิ่งสำคัญ มักชอบซื้อผลิตภัณฑ์หรือบริการที่มีศักดิ์ศรี เพื่อแสดงให้เห็นถึงความสำเร็จของตนต่อเพื่อนร่วมงาน และได้รับคำยกย่องจากเพื่อนฝูง

5. กลุ่มมีความทะเยอทะยาน (strivers) กลุ่มนี้มี 13 เปอร์เซนต์ เป็นกลุ่มที่มีทรัพยากรน้อย ยึดถือสถานภาพ ส่วนใหญ่เป็นพวกที่ทำงานในโรงงาน มีความทะเยอทะยานอยากที่จะประสบผลสำเร็จเหมือนอย่างคนที่ตนเองคิดว่ามีความสำเร็จมากกว่าตน มีความสนใจในความคิดเห็น หรือความชอบของผู้อื่นที่มีต่อตน

6. กลุ่มชอบมีประสบการณ์ใหม่ ๆ (experiencers) กลุ่มนี้มี 12 เปอร์เซนต์ เป็นกลุ่มที่มีทรัพยากรมาก ยึดถือการกระทำ เป็นคนหนุ่มสาว มีความกระตือรือร้น ชอบกีฬา ชอบออกกำลังกาย การเสี่ยงภัย และกิจกรรมทางสังคม ชอบแสวงหาความหลากหลาย และความตื่นเต้น เป็นกลุ่มที่ยังไม่สำเร็จการศึกษา เป็นผู้บริโภคที่ชอบซื้อสินค้า ชอบใช้รายได้ทางการซื้อเสื้อผ้า อาหารจำพวกฟาส์ฟู้ด คนตรี ภาพยนตร์ และวิดีโอ

7. กลุ่มนักปฏิบัติ (makers) กลุ่มนี้มี 13 เปอร์เซนต์ เป็นกลุ่มที่มีทรัพยากรน้อย ยึดถือการกระทำ เป็นนักปฏิบัติมีทักษะทางการใช้มือทำงาน เช่น การสร้างบ้าน ซ่อมรถ เป็นผู้ช่วยตัวเองได้ มีหัวทางอนุรักษนิยมทางความเป็นอยู่ในครอบครัว และทางการเมือง ไม่สนใจใน

เรื่องเครื่องประดับนอกร่างมากนัก นอกจากการซื้อสิ่งของทางด้านเครื่องมือ หรืออุปกรณ์ใช้งานต่าง ๆ

8. กลุ่มผู้ดิ้นรน (strugglers) กลุ่มนี้มี 14 เปอร์เซนต์ เป็นกลุ่มยากจน การศึกษาค่า จึงมีชีวิตอยู่อย่างจำกัด จำเป็นต้องดิ้นรนต่อสู้เพื่อความอยู่รอด มีทรัพยากรน้อยที่สุด ไม่มีความผูกพันทางด้านสังคม มีอายุมาก (เฉลี่ย 61 ปี) สนใจเป็นห่วงเรื่องสุขภาพของตนเองและความปลอดภัย มีความระมัดระวังในเรื่องค่าใช้จ่าย แต่มีความรักดีต่อตราที่ชอบ ไม่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองว่า มีแนวคิดยึดถืออะไร

การแบ่งประเภทของผู้บริโภค หรือการแบ่งส่วนตลาด ทั้งแบบ VALS 1 และ VALS 2 แม้ว่าจะเป็นการแบ่งคนอเมริกัน แต่แนวคิดที่ได้จากการศึกษาเรื่องนี้สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการวิจัยตลาด แบ่งส่วนตลาดผู้บริโภคในประเทศไทย และประเทศคู่ค้าได้เป็นอย่างดี เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการดำเนินงานการตลาด โดยเฉพาะการเลือกตลาดเป้าหมาย การพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้ตรงตามความต้องการ หรือแบบการดำเนินชีวิตของกลุ่มเป้าหมาย การเลือกใช้สื่อโฆษณาเข้าถึง รวมทั้งการสร้างสรรค์โฆษณาให้สอดคล้องกันอีกด้วย

4. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ภรณ์ย์ ปัญญา. (2542 : 70 - 76) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การดำเนินชีวิตของนักศึกษาที่พักอาศัยอยู่หอพักมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาเพศชายชอบเล่นกีฬาฟุตบอล บาสเก็ตบอล ละครเวที ส่วนเพศหญิงจะเล่นกีฬาประเภทแอโรบิคคานซัน วอลเลย์บอล นักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ส่วนมากจะพักผ่อนด้วยการรวมกลุ่มกับเพื่อนเพื่อทำกิจกรรมร่วมกัน รองลงมา พบว่า นักศึกษาพักผ่อนด้วยการอ่านหนังสือและนิยมออกไปเที่ยวชมธรรมชาติ การใช้เวลาว่าง นักศึกษามักจะไปเที่ยวตามห้างสรรพสินค้าต่าง ๆ และมักรับประทานอาหารฟาสต์ฟู้ด (อาหารจานด่วน) เช่น แมคโคแนล, พิซซาฮัท, เคเอฟซีและเซสเตอร์กิล พฤติกรรมการบริโภคอาหารของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ขึ้นอยู่กับทัศนคติ ค่านิยม ความเคยชินและถูกสั่งสมจากรุ่นพี่สู่น้อง

ระพีพรรณ ศิริวัฒน์ภทรา และฐิติรัตน์ ถาวรสุจริตกุล. (2545 : 12 - 13) ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษารูปแบบการใช้ชีวิตของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ปรานีนบุรี ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบการศึกษารูปแบบการใช้ชีวิตของนักศึกษาออกเป็น 7 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มกิจกรรม กลุ่มนักศึกษาที่มีลักษณะ/การประพฤติกี่ให้ความสนใจต่อการใช้ชีวิตอยู่กับกิจกรรมด้านสังคม ความพอใจหรือกลุ่มเพื่อนเป็นหลัก เช่น การประชุมเชียร์ งานรับน้องใหม่ เป็นต้น

2. กลุ่มก้าวหน้า กลุ่มนักศึกษาที่มีลักษณะ/การประพฤติกี่ให้ความสนใจการใช้ชีวิตที่สัมพันธ์กับความยุติธรรมในสังคม เช่น สนับสนุนหรือเรียกร้องสิทธิหรือความถูกต้องในสังคม รวมทั้งเคารพต่อกฎ/ระเบียบ/กฎหมายของสังคม

3. กลุ่มเก็บตัว กลุ่มนักศึกษาที่มีลักษณะ/การประพฤติกี่ชอบใช้ชีวิตอย่างสันโดษ กล่าวคือ ชอบอยู่คนเดียว เก็บตัว ไม่ชอบการเข้าสมาคมหรือสังสรรค์กับเพื่อนฝูง ชอบแก้ปัญหาต่าง ๆ ด้วยตนเอง

4. กลุ่มสมาคม กลุ่มนักศึกษาที่มีลักษณะ/การประพฤติกี่ชอบใช้ชีวิตอยู่กับความสัมพันธ์กับเพื่อน ชอบการสมาคม ชอบการสังสรรค์/สนุกสนาน บันเทิงมากกว่ากิจกรรมด้านอื่น ๆ ชอบนัดเพื่อน ไปสนุกสนานเฮฮาตามสถานที่หรือร้านพิเศษประจำของตน

5. กลุ่มบำเพ็ญประโยชน์ กลุ่มนักศึกษาที่มีลักษณะ/การประพฤติกี่ให้ความสำคัญกับสังคมและพร้อมจะเสียสละเวลาเข้าร่วมในกิจกรรมช่วยเหลือสังคมในด้านต่าง ๆ เช่น การบริจาคโลหิต การออกค่ายอาสาพัฒนาชุมชน

6. กลุ่มวิชาการ กลุ่มนักศึกษาที่มีลักษณะ/การประพฤติกี่ให้ความสำคัญกับเนื้อหาวิชา ที่เรียนและพร้อมที่จะศึกษาหาความรู้ตามที่อาจารย์บอกหรือชี้แนะ ชอบเข้าห้องสมุด เตรียมพร้อมสำหรับการสอบทุกครั้งและต้องการให้ผลสอบทุกครั้งออกมาดี

7. กลุ่มวิชาชีพ กลุ่มนักศึกษาที่มีลักษณะ/การประพฤติกี่มีเป้าหมายเพื่อจบออกไปประกอบอาชีพเป็นหลัก จึงให้ความสนใจเฉพาะวิชาที่จะนำไปใช้ประกอบอาชีพเท่านั้น ส่วนวิชาอื่น ๆ เรียนเพื่อให้ผ่านตามหลักสูตรเท่านั้นและจะพยายามเรียนให้จบโดยเร็วที่สุด

ผลการวิจัยพบว่า (2545 : 320 - 323)

1. การเปรียบเทียบความแตกต่างรูปแบบการใช้ชีวิตของนักศึกษาจำแนกตามสถานภาพด้านเพศ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จำนวน 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มกิจกรรม กลุ่มเก็บตัว กลุ่มสมาคม และกลุ่มวิชาชีพ

2. การเปรียบเทียบความแตกต่างรูปแบบการใช้ชีวิตของนักศึกษาจำแนกตามสาขาวิชาที่นักศึกษาอยู่ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จำนวน 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มกิจกรรม กลุ่มก้าวหน้า กลุ่มบำเพ็ญประโยชน์ และกลุ่มวิชาการ

3. การเปรียบเทียบความแตกต่างรูปแบบการใช้ชีวิตของนักศึกษาจำแนกตามระดับชั้นปี มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จำนวน 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มก้าวหน้า กลุ่มบำเพ็ญประโยชน์ และกลุ่มวิชาการ

4. การเปรียบเทียบความแตกต่างรูปแบบการใช้ชีวิตของนักศึกษาจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จำนวน 1 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มวิชาชีพ

5. การเปรียบเทียบความแตกต่างรูปแบบการใช้ชีวิตของนักศึกษาจำแนกตามขนาดของกลุ่มเพื่อนที่คบหา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จำนวน 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มก้าวหน้า กลุ่มสมาคม กลุ่มบำเพ็ญประโยชน์ และกลุ่มวิชาชีพ

อุมาพร น้าคุณุปต์และคณะ. (2544 : 47 - 49) ทำการวิจัยเรื่อง รูปแบบการใช้ชีวิตของนักศึกษาสถาบันราชภัฏกำแพงเพชร ผู้วิจัยได้แบ่งรูปแบบการใช้ชีวิตของนักศึกษา แบ่งเป็น 7 กลุ่ม คือ กลุ่มกิจกรรม กลุ่มก้าวหน้า กลุ่มเก็บตัว กลุ่มสมาคม กลุ่มบำเพ็ญประโยชน์ กลุ่มวิชาการและกลุ่มวิชาชีพ ผลการวิจัยพบว่า

1. จำแนกตามเพศ พบว่า นักศึกษาชายมีรูปแบบการใช้ชีวิตกลุ่มวิชาชีพมากที่สุด รองลงมา คือกลุ่มก้าวหน้าและกลุ่มวิชาการ น้อยที่สุด คือกลุ่มเก็บตัว ส่วนนักศึกษาหญิงมีรูปแบบการใช้ชีวิตกลุ่มก้าวหน้าและกลุ่มวิชาชีพมากที่สุด รองลงมา คือกลุ่มวิชาการ

2. จำแนกตามระดับชั้นปี พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1, 2 และ 3 มีรูปแบบการใช้ชีวิตกลุ่มก้าวหน้า และกลุ่มวิชาชีพมากที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มวิชาการและกลุ่มบำเพ็ญประโยชน์ ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีรูปแบบการใช้ชีวิตกลุ่มวิชาชีพมากที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มก้าวหน้าและกลุ่มวิชาการ

3. จำแนกตามคณะ นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และคณะวิทยาการจัดการจัดการมีรูปแบบการใช้ชีวิตเหมือนกัน คือกลุ่มก้าวหน้าและกลุ่มวิชาชีพมากที่สุด นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์, สังคมศาสตร์ และคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมมีรูปแบบการใช้ชีวิตเหมือนกัน คือกลุ่มก้าวหน้ามากที่สุด คณะครุศาสตร์มีรูปแบบการใช้ชีวิตกลุ่มวิชาชีพมากที่สุด

4. นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ย 3.25 ขึ้นไป และเกรดเฉลี่ย 2.00 - 2.74 มีรูปแบบการใช้ชีวิตเหมือนกัน คือกลุ่มวิชาชีพมากที่สุด นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ย 2.75 - 2.34 มีรูปแบบการใช้ชีวิตกลุ่มก้าวหน้ามากที่สุด นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ย 2.00 ลงมามีรูปแบบการใช้ชีวิตกลุ่มก้าวหน้ามากที่สุด

5. จำแนกตามสถานที่ที่พักอาศัยในระหว่างศึกษา พบว่า นักศึกษาที่พักอาศัยในสถาบันและพักอาศัยนอกสถาบันมีรูปแบบการใช้ชีวิตกลุ่มวิชาชีพมากที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มก้าวหน้าและกลุ่มวิชาชีพ ส่วนนักศึกษาที่พักอาศัยบ้านของตนเอง/ญาติมีรูปแบบการใช้ชีวิตกลุ่มก้าวหน้ามากที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มวิชาชีพและกลุ่มวิชาการ

มัทรี ชูทรัพย์. (2543 : 96 - 98) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษารูปแบบการดำเนินชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบรูปแบบการดำเนินชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงจำแนกตามตัวแปรปรากฏผลดังนี้

1. ด้านเพศ นักศึกษาเพศชายและเพศหญิงมีรูปแบบการดำเนินชีวิตในมหาวิทยาลัยเหมือนกัน คือมีการดำเนินชีวิตในลักษณะกลุ่มวิชาชีพเป็นส่วนใหญ่ ส่วนที่แตกต่าง คือ ในกลุ่มกิจกรรมและกลุ่มก้าวหน้า พบว่า เพศชายมีการดำเนินชีวิตในลักษณะของทั้ง 2 กลุ่มนี้มากกว่าหญิง

2. ด้านชั้นปี นักศึกษาแต่ละชั้นปีมีการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีการดำเนินชีวิตในลักษณะของทั้ง 7 กลุ่มอย่างชัดเจน เมื่อเปรียบเทียบแต่ละกลุ่ม พบว่ามีความแตกต่างกันในกลุ่มสมาคมมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2, 3, 4 และสูงกว่า มีการดำเนินชีวิตในลักษณะสมาคมมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1

3. ด้านหน่วยกิจสะสม นักศึกษาที่สอบได้หน่วยกิจสะสมต่างกันมีรูปแบบการดำเนินชีวิตต่างกัน นักศึกษาที่สอบได้หน่วยกิจสะสมระหว่าง 71 - 105 หน่วยกิจที่สอบได้เกิน 105 หน่วยกิจ มีการดำเนินชีวิตในลักษณะกลุ่มวิชาชีพและกลุ่มก้าวหน้าเป็นส่วนใหญ่และนักศึกษาที่สอบได้หน่วยกิจสะสมระหว่าง 36 - 70 หน่วยกิจมีการดำเนินชีวิตในลักษณะกลุ่มสมาคมมากกว่านักศึกษาที่มีหน่วยกิจสะสมไม่เกิน 35 หน่วยกิจ

4. นักศึกษาที่บิดา มารดาหรือผู้ปกครองมีรายได้ต่างกันมีการดำเนินชีวิตต่างกัน นักศึกษาที่บิดา มารดา หรือผู้ปกครองมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท มีการดำเนินชีวิตในลักษณะกลุ่มวิชาชีพ และกลุ่มก้าวหน้าเป็นส่วนใหญ่และนักศึกษาที่บิดา มารดา หรือผู้ปกครองมีรายได้ 10,001 บาทขึ้นไปมีการดำเนินชีวิตในลักษณะกลุ่มสมาคมมากกว่านักศึกษาที่บิดา มารดา หรือผู้ปกครองมีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท

5. ด้านลักษณะการอยู่อาศัย นักศึกษาที่มีลักษณะการอยู่อาศัยต่างกันมีการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน นักศึกษาที่อยู่หอพักหรือบ้านเช่ามีการดำเนินชีวิตในลักษณะกลุ่มวิชาชีพ และกลุ่มก้าวหน้า นักศึกษาที่อาศัยอยู่บ้านพักของตนเองและอยู่หอพักหรือบ้านเช่ามีการดำเนินชีวิตในลักษณะกลุ่มบำเพ็ญประโยชน์และกลุ่มก้าวหน้าเป็นส่วนใหญ่ เมื่อเปรียบเทียบในแต่ละกลุ่ม

พบว่ามีความแตกต่างกันในกลุ่มกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาที่อาศัยบ้านพักของตนเองมีการดำเนินชีวิตในลักษณะกลุ่มกิจกรรมมากกว่านักศึกษาที่อาศัยอยู่บ้านญาติ และนักศึกษาที่อาศัยอยู่หอพักหรือบ้านเช่า

อ้อมใจ ลาบ้านเพิ่ม. (2550 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง วิถีชีวิตในมหาวิทยาลัย ของนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อศึกษาวถีชีวิตในมหาวิทยาลัยโดยรวมและรายด้านของนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยมหาสารคาม แบ่งเป็น 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ด้านการศึกษาหาความรู้ ด้านสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน ด้านความสัมพันธ์ระหว่างนิสิตกับอาจารย์ ด้านเศรษฐกิจ ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. นิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยมหาสารคาม มีวิถีชีวิตในมหาวิทยาลัยโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 อันดับ คือ ด้านสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน ด้านการศึกษาหาความรู้ และด้านสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์

2. นิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยมหาสารคามที่มีเพศต่างกัน มีวิถีชีวิตในมหาวิทยาลัยด้านสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยมหาสารคามที่สังกัดคณะต่างกัน มีวิถีชีวิตในมหาวิทยาลัยโดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนวิถีชีวิตในมหาวิทยาลัยด้านการเข้าร่วมกิจกรรมไม่แตกต่างกัน

4. นิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยมหาสารคามที่มีชั้นปีการศึกษาต่างกัน มีวิถีชีวิตในมหาวิทยาลัยด้านสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์และด้านเศรษฐกิจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. นิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยมหาสารคามที่มีรายได้ต่างกันต่อเดือน มีวิถีชีวิตในมหาวิทยาลัยด้านสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์และด้านเศรษฐกิจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชัยวัฒน์ พรหมลิ. (2550 : ก - ข) ทำการวิจัยเรื่อง วิถีชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยศึกษาวถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น แบ่งเป็น 4 ด้าน คือ ด้านการเรียน ด้านปฏิสัมพันธ์กับสังคม ด้านการใช้เวลาว่าง ด้านสุขภาพและความปลอดภัยพบว่า

1. วิถีชีวิตด้านการเรียน นักศึกษาส่วนใหญ่มีการปฏิบัติตนในการเตรียมตัวก่อนเรียน ระหว่างเรียนและหลังเรียน อยู่ในระดับปานกลางถึงมาก
2. วิถีชีวิตด้านการปฏิสัมพันธ์กับสังคม นักศึกษาส่วนใหญ่มีการปฏิบัติตนในกิจกรรมของมหาวิทยาลัยและกิจกรรมส่วนตัวอยู่ในระดับปานกลาง
3. วิถีชีวิตด้านการใช้เวลาว่าง นักศึกษาส่วนใหญ่มีการปฏิบัติตนในกิจกรรมที่สร้างสรรค์และกิจกรรมที่เป็นกลาง อยู่ในระดับปานกลางถึงมาก ยกเว้นการหารายได้พิเศษ ระหว่างเรียนที่ปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ส่วนกิจกรรมที่ไม่สร้างสรรค์ ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติตนอยู่ในระดับน้อยถึงน้อยที่สุด
4. วิถีชีวิตด้านสุขภาพและความปลอดภัย นักศึกษาส่วนใหญ่มีการปฏิบัติตนในการรักษาพยาบาล การบริโภค การพักผ่อนและการจราจร อยู่ในระดับปานกลางถึงมาก ยกเว้นการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และการสูบบุหรี่หรือสารเสพติดที่การปฏิบัติในระดับน้อยที่สุด

นพมาศ ถนอมสิน. (2548 : 138 - 140) วิจัยเรื่อง วิถีชีวิตของนิสิตหญิงในหอพัก มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิถีชีวิตของนิสิตหญิงในหอพัก มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยศึกษาวิถีชีวิตและปัญหาที่นิสิตประสบเชื่อมโยงสัมพันธ์กับพัฒนาการด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านสังคม และด้านเศรษฐกิจ รวมทั้งศึกษาปัญหาที่นิสิตประสบเกี่ยวกับปัจจัยภายนอก คือสภาพแวดล้อมของหอพักที่มีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตนิสิตหญิง พบว่า นิสิตจะเลือกทานอาหารตามความต้องการและความชอบของตนเองเป็นหลัก และจะออกกำลังกายเมื่อรู้สึกว่าคุณอ่อน ด้านความสัมพันธ์ระหว่างนิสิตกับนิสิตในรุ่นเดียวกันจะรู้จักสนิทสนมกันผ่านระบบประชุมเชียร์ภายในของแต่ละหอพัก วิถีชีวิตที่เชื่อมโยงสัมพันธ์กับด้านเศรษฐกิจในเรื่องการใช้จ่ายของนิสิตในแต่ละเดือนประมาณ 3,000 - 4,000 บาท รายได้ส่วนใหญ่มาจากผู้ปกครองและกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา นิสิตไม่นิยมใช้สินค้าแบรนด์เนมเนื่องจากราคาแพงเกินไป นิยมซื้อสินค้าตามตลาดนัดภายในมหาวิทยาลัยและการซื้อของที่ห้างสรรพสินค้าหรือตลาดนัดจตุจักร

ริเรื่องรอง รัตนวิไลสกุล. (2543) ได้ศึกษารูปแบบการใช้ชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี พบว่า รูปแบบการใช้ชีวิตของนักศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มก้าวหน้าและกลุ่มวิชาชีพ โดยนักศึกษาหญิงมีคะแนนเฉลี่ยรูปแบบการใช้ชีวิตในกลุ่มกิจกรรมสูงกว่านักศึกษาชาย ในขณะที่นักศึกษาชายมีคะแนนเฉลี่ยรูปแบบการใช้ชีวิตในกลุ่มเก็บตัวสูงกว่านักศึกษาหญิง ด้านระดับชั้นปี พบว่า นักศึกษาต่างชั้นปีกันมีรูปแบบการใช้ชีวิต

ในกลุ่มก้าวหน้า กลุ่มเก็บตัว กลุ่มอาชีพต่างกัน ($P < 0.01$) นักศึกษาที่มีขนาดกลุ่มเพื่อนที่คบหาต่างกันมีรูปแบบการใช้ชีวิตในกลุ่มเก็บตัวและกลุ่มสมาคมแตกต่างกัน ($P < 0.05$)

บุหงา วงศ์ทิพย์. (2544 : 53) ทำการวิจัยเรื่อง ศึกษากิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต ได้ศึกษากรณีของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ตและสถาบันราชภัฏภูเก็ต พบว่า ระดับกิจกรรมที่นักศึกษปฏิบัติในเวลารว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต โดยกิจกรรมด้านวิชาการมีการปฏิบัติมากที่สุดเพื่อเพิ่มพูนความรู้ นักศึกษาจะได้รับความรู้ทั้งวิชาการและทักษะทางการวิชาชีพเพียงพอที่จะออกไปประกอบอาชีพเมื่อจบการศึกษา นอกจากนั้นนักศึกษายังใช้เวลาว่างตามแหล่งบันเทิง ห้างสรรพสินค้าต่าง ๆ ท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ โดยนักศึกษาเพศชายและเพศหญิงมีกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่าง ด้านวิชาการ ด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม บำเพ็ญประโยชน์ไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านกีฬาและนันทนาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาเพศชายมีการปฏิบัติกิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการมากกว่าเพศหญิง

พรพรรณ สารพันธ์. (2549 : 107) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบการใช้ชีวิตของนิสิตที่กู้ยืมและไม่ได้กู้ยืมกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษามหาวิทยาลัยมหาสารคาม พบว่า นิสิตที่กู้ยืมกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาส่วนมากจะพักอาศัยอยู่หอพักภายในมหาวิทยาลัย นิสิตที่ไม่ได้กู้ยืมเงินกองทุนฯ ส่วนมากจะพักอยู่หอพักภายนอกมหาวิทยาลัย ในด้านเศรษฐกิจนิสิตมีส่วนที่คล้ายกัน คือ เมื่อมีความจำเป็นต้องใช้เงินเพิ่มจะขอเพิ่มจากที่บ้าน ส่วนในด้านกิจกรรม นิสิตส่วนมากเข้ากิจกรรมต่าง ๆ กับทางมหาวิทยาลัย เช่น กีฬาราชพฤกษ์ งานลอยกระทง กิจกรรมประชุมเชียร์ เป็นต้น

บริษัท ศูนย์วิจัยกสิกรไทย จำกัด. (2545) ได้ทำการสำรวจ “พฤติกรรมการใช้จ่ายของนักศึกษาในกรุงเทพฯ” ในระหว่างวันที่ 13 - 23 พ.ค. 2545 และในช่วงวันที่ 28 - 31 ต.ค. 2545 จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 2,550 คน พบว่า บิดามารดา/ผู้ปกครองเป็นแหล่งรายได้หลัก แต่ก็ยังมีนักศึกษาถึงร้อยละ 27.6 ของกลุ่มตัวอย่างมีรายได้จากแหล่งอื่น ๆ โดยเฉพาะการทำงานเพื่อหารายได้ส่งตัวเองเรียน ส่วนในเรื่องค่าใช้จ่ายด้านหนังสือตำราเรียนมาเป็นอันดับแรก อย่างไรก็ตามประเด็นที่น่าสนใจในเรื่องค่าใช้จ่าย คือ ค่าใช้จ่ายด้านเครื่องแต่งกายชุดนักศึกษา และ

ค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริมหลักสูตร โดยเฉพาะ โรงเรียนสอนภาษา โรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์
โรงเรียนสอนวิชาชีพเฉพาะทาง

จากวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตของนักศึกษา แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการศึกษา มีความต้องการความสำเร็จในชีวิตหวังว่าเมื่อจบการศึกษาไปแล้วจะสามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพเพื่อความก้าวหน้าในชีวิต นักศึกษามีการปฏิบัติกิจกรรมในด้านต่าง ๆ เช่น การเข้าชมรม กิจกรรมประชุมเชียร์ การแข่งขันกีฬา การออกค่ายอาสาพัฒนา เป็นต้น ส่วนความสนใจในยามว่างของนักศึกษา นักศึกษาจะมีการทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน ๆ นักศึกษาด้วยกัน เช่น การเล่นกีฬา การท่องเที่ยวตามสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ อ่านหนังสือ การรับประทานอาหาร การพูดคุยพบปะสังสรรค์ การเดินเล่นในห้างสรรพสินค้า เป็นต้น จากกิจกรรมต่าง ๆ ที่นักศึกษาปฏิบัติส่วนใหญ่จะเป็นการปฏิบัติร่วมกันในกลุ่มเพื่อน ซึ่งแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาในระดับปริญญาตรีนั้นส่วนใหญ่จะผูกพันกับเพื่อนฝูง ทั้งในด้านการแต่งกาย ค่านิยม และการทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง วิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีรายละเอียดของวิธีดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา ระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ตั้งแต่ชั้นปีที่ 1-4 ขึ้นไป ในปีการศึกษา 2551 จำนวน 8,667 คน แบ่งเป็น

ชั้นปีที่ 1	จำนวน 3,537 คน
ชั้นปีที่ 2	จำนวน 2,259 คน
ชั้นปีที่ 3	จำนวน 1,121 คน
ชั้นปีที่ 4 ขึ้นไป	จำนวน 1,750 คน

1.2 ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยใช้วิธีการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และความคลาดเคลื่อนไม่เกิน 5% ตามสูตรดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

โดย n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ 0.05

$$\begin{aligned} \text{แทนค่า} \quad n &= \frac{8,667}{1 + (8,667)(0.05)^2} \\ &= 382.36 \end{aligned}$$

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 382 คน และสุ่มตัวอย่างจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา ระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ตั้งแต่ชั้นปีที่ 1-4 ขึ้นไป จำนวน 382 คน จากจำนวนนักศึกษาทั้งสิ้น 8,667 คน โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นชั้นภูมิ คือ ชั้นปีที่ 1-4 ขึ้นไป และใช้การสุ่มตัวอย่างจากแต่ละชั้นภูมิด้วยวิธีการกำหนดสัดส่วนของจำนวนประชากรในแต่ละชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ตามจำนวนประชากร ดังนี้

ชั้นปีที่	จำนวนประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1	3,537	156
2	2,259	100
3	1,121	49
4 ขึ้นไป	1,750	77
รวม	8,667	382

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ระดับชั้นปี รายได้ (รายรับ) ต่อเดือน

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับวิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา ตามลักษณะของรูปแบบการดำเนินชีวิต ได้แก่ ด้านกิจกรรม ด้านความสนใจ และด้านความคิดเห็น

เกณฑ์การให้คะแนน

ตอนที่ 1 เป็นคำถามแบบปิด ที่มีคำตอบให้เลือกเพียงคำตอบเดียว

ตอนที่ 2 ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบการสร้างสเกลแบบ Likert (วิจิต อุ่ออัน. 2550 : 127) โดยแบ่งเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

มากที่สุด	5	คะแนน
มาก	4	คะแนน
ปานกลาง	3	คะแนน
น้อย	2	คะแนน
น้อยที่สุด	1	คะแนน

วิธีการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือ ตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษา และค้นคว้าเอกสาร เกี่ยวกับหลักเกณฑ์การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
2. สร้างแบบสอบถาม โดยกำหนดข้อคำถามตามกรอบแนวความคิดของการวิจัย และครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย
3. นำแบบสอบถาม ไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา พร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไขให้แบบสอบถามชัดเจนตามกรอบแนวความคิดของการวิจัย และครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย
4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปตรวจสอบคุณภาพ โดยนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่จะทำการวิจัย จำนวน 40 คน และคำนวณค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาตามวิธีการที่ครอนบาค (Cronbach) พัฒนาขึ้นในปี ค.ศ. 1951 (กัญญา ลินทรต้นศิริกุล 2551 : 103)
5. นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดลองใช้มาปรับปรุงก่อนนำไปใช้จริง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถาม และผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

- 3.1 นำแบบสอบถามที่ทำการปรับปรุงแล้วไปสอบถามกลุ่มตัวอย่างตามที่ได้กำหนดไว้
- 3.2 เก็บรวบรวมข้อมูล โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงเดือน มี.ค. - เม.ย. 2552 และตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล แล้วนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ โดยคำนวณค่าสถิติต่าง ๆ ดังนี้

4.1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยคำนวณค่าความถี่ และร้อยละ

4.2 คำถามเกี่ยวกับวิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา ตามลักษณะของรูปแบบการดำเนินชีวิต ได้แก่ ด้านกิจกรรม ด้านความสนใจ และด้านความคิดเห็น โดยกำหนดเกณฑ์การแปรความหมายตามเกณฑ์ที่กำหนด ดังต่อไปนี้ (วิชิต อุ๋ฮั่น. 2550 : 114)

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{ช่วงคะแนน}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} \end{aligned}$$

$$\text{เกณฑ์การประเมิน} = \text{ระดับคะแนน} + 0.08$$

ด้านกิจกรรม แปรความหมายตามเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

- ระดับ 5 ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00 หมายถึง ทำเป็นประจำ
- ระดับ 4 ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20 หมายถึง ทำค่อนข้างบ่อย
- ระดับ 3 ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40 หมายถึง ทำบ้างไม่ทำบ้าง
- ระดับ 2 ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60 หมายถึง นาน ๆ ทำครั้ง
- ระดับ 1 ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80 หมายถึง ไม่ทำเลย

ด้านความสนใจ แปรความหมายตามเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

- ระดับ 5 ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
- ระดับ 4 ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20 หมายถึง เห็นด้วยมาก
- ระดับ 3 ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
- ระดับ 2 ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
- ระดับ 1 ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

ด้านความคิดเห็น แปรความหมายตามเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

- ระดับ 5 ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
- ระดับ 4 ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20 หมายถึง เห็นด้วยมาก
- ระดับ 3 ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
- ระดับ 2 ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
- ระดับ 1 ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา ได้แก่ เพศ ระดับชั้นปี รายได้ (รายรับ) ต่อเดือน โดยใช้ค่าความถี่และค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์รูปแบบการดำเนินชีวิตของนักศึกษา ในด้านกิจกรรม ด้านความสนใจ ด้านความคิดเห็น โดยจำแนกตาม เพศ ระดับชั้นปี รายได้ (รายรับ) ต่อเดือน โดยใช้ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าเฉลี่ย การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance) การเปรียบเทียบเชิงซ้อนโดยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference : LSD) และค่าสถิติ t – test

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง วิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา ผู้วิจัยได้ประมวลผลข้อมูลและนำเสนอผลการวิเคราะห์ ดังนี้

- ตอนที่ 1 ผลการศึกษาเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา
- ตอนที่ 2 ผลการศึกษาเกี่ยวกับวิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา
- ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบวิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา โดยจำแนกตาม เพศ ระดับชั้นปี รายได้ (รายรับ) ต่อเดือน

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	215	56.3
หญิง	167	43.7
รวม	382	100.0

จากตารางที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีจำนวน 215 คน คิดเป็นร้อยละ 56.3 และเป็นเพศหญิง จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 43.7

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามระดับชั้นปี

ระดับชั้นปี	จำนวน	ร้อยละ
ชั้นปีที่ 1	156	40.8
ชั้นปีที่ 2	100	26.2
ชั้นปีที่ 3	49	12.8
ชั้นปีที่ 4 ขึ้นไป	77	20.2
รวม	382	100.0

จากตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์พบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีจำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 40.8 นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีจำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 26.2 นักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8 นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ขึ้นไป มีจำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 20.2 โดยส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามระดับรายได้

รายได้ (รายรับ) ต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 5,000 บาท	186	48.7
5,001 - 8,000 บาท	135	35.3
มากกว่า 8,000 บาทขึ้นไป	61	16.0
รวม	382	100.0

จากตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์พบว่านักศึกษาที่มีรายได้ไม่เกิน 5,000 บาท มีจำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 48.7 นักศึกษาที่มีรายได้ระหว่าง 5,001 – 8,000 บาท มีจำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 35.3 นักศึกษาที่มีรายได้มากกว่า 8,000 บาท มีจำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 16.0 โดยส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่มีรายได้ไม่เกิน 5,000 บาท

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาเกี่ยวกับวิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร

พะเยา

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับวิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา ผู้วิจัย ได้วิเคราะห์ใน 3 องค์ประกอบ คือ ด้านกิจกรรม ความสนใจ และความคิดเห็น

ด้านกิจกรรม ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ตามรายการดังต่อไปนี้

1. งานอดิเรก
2. วันหยุดพักผ่อน
3. การร่วมกิจกรรม และสมาชิกชมรม
4. การจ่ายตลาด
5. การเล่นกีฬา

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของวิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา ด้านกิจกรรมเกี่ยวกับงานอดิเรก

กิจกรรม	Mean	S.D	ระดับการทำกิจกรรม
วาดรูป	2.80	2.80	ทำบ้าง ไม่ทำบ้าง
ดูแลสัตว์เลี้ยง	3.15	1.22	ทำบ้าง ไม่ทำบ้าง
ดูแลและปลูกต้นไม้	3.32	1.04	ทำบ้าง ไม่ทำบ้าง
ทำอาหารรับประทานเอง	3.35	1.05	ทำบ้าง ไม่ทำบ้าง
ทำงานประดิษฐ์ งานฝีมือ	2.63	1.09	ทำบ้าง ไม่ทำบ้าง

จากตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์พบว่า วิถีชีวิตของนักศึกษาในด้านกิจกรรมมีระดับของการทำกิจกรรมเกี่ยวกับงานอดิเรก โดยมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

- ทำบ้าง ไม่ทำบ้าง 1 ทำอาหารรับประทานเอง (3.35)
- ” 2 ดูแลและปลูกต้นไม้ (3.32)
- ” 3 ดูแลสัตว์เลี้ยง (3.15)
- ” 4 วาดรูป (2.80)
- ” 5 ทำงานประดิษฐ์ งานฝีมือ (2.63)

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของวิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัย
นเรศวร พะเยา ด้านกิจกรรมเกี่ยวกับวันหยุดพักผ่อน

กิจกรรม	Mean	S.D	ระดับการทำกิจกรรม
อ่านหนังสือเรียนเพียงลำพัง	3.46	0.95	ทำค่อนข้างบ่อย
อ่านหนังสือการ์ตูน	2.92	1.12	ทำบ้างไม่ทำบ้าง
อ่านหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร	3.46	0.95	ทำค่อนข้างบ่อย
เข้าวัดฟังธรรม นั่งสมาธิเพียงลำพัง	2.62	1.03	ทำบ้างไม่ทำบ้าง
เล่นอินเทอร์เน็ต	3.98	0.95	ทำค่อนข้างบ่อย
เล่นเกมคอมพิวเตอร์	3.35	1.19	ทำบ้างไม่ทำบ้าง
ดูโทรทัศน์	4.06	1.00	ทำค่อนข้างบ่อย
ฟังวิทยุ	3.55	1.13	ทำค่อนข้างบ่อย
ดูวีซีดี ดีวีดี	3.59	1.01	ทำค่อนข้างบ่อย
ทำบุญตักบาตรร่วมกับผู้อื่น	3.04	0.92	ทำบ้างไม่ทำบ้าง
ไปเที่ยวต่างจังหวัดกับเพื่อน	2.90	0.96	ทำบ้างไม่ทำบ้าง
ไปเที่ยวต่างจังหวัดร่วมกับครอบครัว	3.03	0.98	ทำบ้างไม่ทำบ้าง
เที่ยวสถานที่ท่องเที่ยวในยามกลางคืน	2.67	1.03	ทำบ้างไม่ทำบ้าง
ร้องคาราโอเกะกับเพื่อน	2.89	1.04	ทำบ้างไม่ทำบ้าง
ไปทานอาหารนอกบ้านกับครอบครัว	2.94	0.99	ทำบ้างไม่ทำบ้าง

จากตารางที่ 4.5 ผลการวิเคราะห์พบว่า วิถีชีวิตของนักศึกษาในด้านกิจกรรมมีระดับของการทำกิจกรรมในวันหยุดพักผ่อน โดยมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

- ทำค่อนข้างบ่อย 1 ดูโทรทัศน์ (4.06)
- ” 2 เล่นอินเทอร์เน็ต (3.98)
- ” 3 ดูวีซีดี ดีวีดี (3.59)
- ” 4 ฟังวิทยุ (3.55)
- ” 5 อ่านหนังสือเรียนเพียงลำพัง (3.46)
- ” 6 อ่านหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร (3.46)
- ทำบ้างไม่ทำบ้าง 7 เล่นเกมคอมพิวเตอร์ (3.35)
- ” 8 ทำบุญตักบาตรร่วมกับผู้อื่น (3.04)

- ทำบ้างไม่ทำบ้าง 9 ไปเที่ยวต่างจังหวัดร่วมกับครอบครัว (3.03)
- ” 10 ไปทานอาหารนอกบ้านกับครอบครัว (2.94)
- ” 11 อ่านหนังสือการ์ตูน (2.92)
- ” 12 ไปเที่ยวต่างจังหวัดกับเพื่อน (2.90)
- ” 13 ร้องคาราโอเกะกับเพื่อน (2.89)
- ” 14 เที่ยวสถานที่ท่องเที่ยวในยามกลางคืน (2.67)
- ” 15 เข้าวัดฟังธรรม นั่งสมาธิเพียงลำพัง (2.62)

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของวิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัย
นเรศวร พะเยา ด้านกิจกรรมเกี่ยวกับการร่วมกิจกรรม และสมาชิกชมรม

กิจกรรม	Mean	S.D	ระดับการทำกิจกรรม
เป็นสมาชิกชมรมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย	2.42	1.08	นาน ๆ ทำครั้ง
ไปรกระบุ.....			
ร่วมกิจกรรมกับทางมหาวิทยาลัย	2.95	1.03	ทำบ้างไม่ทำบ้าง

จากตารางที่ 4.6 ผลการวิเคราะห์พบว่า วิถีชีวิตของนักศึกษาในด้านกิจกรรมมีระดับของการทำกิจกรรมเกี่ยวกับการร่วมกิจกรรม และสมาชิกชมรม โดยมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

ทำบ้างไม่ทำบ้าง 1 ร่วมกิจกรรมกับทางมหาวิทยาลัย (2.95)

นาน ๆ ทำครั้ง 2 เป็นสมาชิกชมรมต่าง ๆ ของทางมหาวิทยาลัย (2.42)

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของวิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัย
นเรศวร พะเยา ด้านกิจกรรมเกี่ยวกับการจ่ายตลาด

กิจกรรม	Mean	S.D	ระดับการทำกิจกรรม
ซื้อสินค้าตามดีพาร์ทเมนต์สโตร์และตลาดนัดที่ใกล้ที่พัก	3.54	0.87	ทำค่อนข้างบ่อย
ซื้อสินค้าที่ถนนคนเดิน	3.35	0.97	ทำบ้างไม่ทำบ้าง

จากตารางที่ 4.7 ผลการวิเคราะห์พบว่า วิถีชีวิตของนักศึกษาในด้านกิจกรรมมีระดับของการทำกิจกรรมเกี่ยวกับการจ่ายตลาด โดยมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้
ทำค่อนข้างบ่อย 1 ซื้อสินค้าตามดีพาร์ทเมนต์สโตร์และตลาดนัดที่ใกล้ที่พัก (3.54)
ทำบ้างไม่ทำบ้าง 2 ซื้อสินค้าตามถนนคนเดิน (3.35)

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของวิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัย
นเรศวร พะเยา ด้านกิจกรรมเกี่ยวกับการเล่นกีฬา

กิจกรรม	Mean	S.D	ระดับการทำกิจกรรม
ออกกำลังกายเพียงลำพัง ไปรตระนู.....	2.72	1.05	ทำบ้างไม่ทำบ้าง
เล่นกีฬากับเพื่อน ๆ ไปรตระนู.....	2.91	1.07	ทำบ้างไม่ทำบ้าง

จากตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์พบว่า วิถีชีวิตของนักศึกษาในด้านกิจกรรมมีระดับของการทำกิจกรรมเกี่ยวกับการเล่นกีฬา โดยมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้
ทำบ้างไม่ทำบ้าง 1 เล่นกีฬากับเพื่อน (2.91)
” 2 ออกกำลังกายเพียงลำพัง (2.72)

ด้านความสนใจ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ตามรายการดังต่อไปนี้

1. ครอบครัว
2. สันตนาการ
3. แฟชั่น
4. อาหาร
5. สื่อต่าง ๆ

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของวิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัย
นเรศวร พะเยา ด้านความสนใจในเรื่องที่เกี่ยวกับครอบครัว

ความสนใจ	Mean	S.D	ระดับความเห็นด้วย
ก่อนการซื้อสินค้าท่านมักจะปรึกษาครอบครัวก่อน	3.03	0.90	ปานกลาง
ท่านให้ความสำคัญกับครอบครัว	3.99	0.89	มาก
ท่านชอบออกไปรับประทานอาหารนอกบ้านกับ ครอบครัว	3.25	0.98	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.9 พบว่า วิถีชีวิตของนักศึกษาในด้านความสนใจมีระดับความเห็นด้วย
ในเรื่องที่เกี่ยวกับครอบครัว โดยมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

เห็นด้วยมาก 1 ท่านให้ความสำคัญกับครอบครัว (3.99)

เห็นด้วยปานกลาง 2 ท่านชอบออกไปรับประทานอาหารนอกบ้านกับครอบครัว
(3.25)

” 3 ก่อนการซื้อสินค้าท่านมักจะปรึกษาครอบครัวก่อน (3.03)

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของวิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัย
นครสวรรค์ พะเยา ด้านความสนใจในเรื่องที่เกี่ยวกับแฟชั่น

ความสนใจ	Mean	S.D	ระดับความเห็นด้วย
ท่านติดตามข่าวสารเกี่ยวกับแฟชั่นจากสื่อต่าง ๆ เสมอ	3.24	1.00	ปานกลาง
ท่านชอบซื้อสินค้าเกี่ยวกับการแต่งตัว	3.23	1.02	ปานกลาง
ท่านชอบแต่งกายให้ดูดี	3.65	0.98	มาก
ท่านชอบเปลี่ยนทรงผมและสีผมให้เข้ากับแฟชั่น	2.86	1.14	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.11 พบว่า วิถีชีวิตของนักศึกษาในด้านความสนใจมีระดับความเห็นด้วยในเรื่องที่เกี่ยวกับสถานการณ์ โดยมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

- เห็นด้วยมาก 1 ท่านชอบแต่งกายให้ดูดี (3.65)
 เห็นด้วยปานกลาง 2 ท่านติดตามข่าวสารเกี่ยวกับแฟชั่นจากสื่อต่าง ๆ เสมอ (3.24)
 ” 3 ท่านชอบซื้อสินค้าเกี่ยวกับการแต่งตัว (3.23)
 ” 4 ท่านชอบเปลี่ยนทรงผมและสีผมให้เข้ากับแฟชั่น (2.86)

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของวิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัย
นเรศวร พะเยา ด้านความสนใจในเรื่องที่เกี่ยวกับอาหาร

ความสนใจ	Mean	S.D	ระดับความเห็นด้วย
การรักษารูปร่างให้ดูดีถือว่าเป็นเรื่องสำคัญ	3.63	1.01	มาก
ท่านจะเลือกบริโภคอาหารที่ชอบเท่านั้น	3.35	0.98	ปานกลาง
ท่านชอบทานผัก, ผลไม้	3.92	0.90	มาก
ท่านชอบทานอาหารต่างชาติ	2.78	1.00	ปานกลาง
ท่านชอบทานอาหารไทย	3.90	0.84	มาก
ท่านชอบทานอาหารแบบบุฟเฟ่	3.43	1.02	มาก
ท่านชอบทานเบเกอรี่มากกว่าขนมหวานแบบไทย ๆ	2.98	1.06	ปานกลาง
ท่านชอบใช้บริการในร้านอาหารที่มีเพลงฟังสบาย ๆ	3.54	0.90	มาก

จากตารางที่ 4.12 พบว่า วิถีชีวิตของนักศึกษาในด้านความสนใจมีระดับความเห็นด้วยในเรื่องที่เกี่ยวกับอาหาร โดยมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

เห็นด้วยมาก	1 ท่านชอบทานผัก, ผลไม้ (3.92)
"	2 ท่านชอบทานอาหารไทย (3.90)
"	3 การรักษารูปร่างให้ดูดีถือว่าเป็นเรื่องสำคัญ (3.63)
"	4 ท่านชอบใช้บริการในร้านอาหารที่มีเพลงฟังสบาย ๆ (3.54)
"	5 ท่านชอบทานอาหารแบบบุฟเฟ่ (3.43)
เห็นด้วยปานกลาง	6 ท่านจะเลือกบริโภคอาหารที่ชอบเท่านั้น (3.35)
"	7 ท่านชอบทานเบเกอรี่มากกว่าขนมหวานแบบไทย ๆ (2.98)
"	8 ท่านชอบทานอาหารต่างชาติ (2.78)

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของวิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัย
นเรศวร พะเยา ด้านความสนใจในเรื่องที่เกี่ยวกับสื่อต่าง ๆ

ความสนใจ	Mean	S.D	ระดับความเห็นด้วย
ท่านชอบเล่นอินเทอร์เน็ตเพื่อหาความรู้มากกว่าเพื่อความบันเทิง	3.63	0.89	มาก
ท่านชอบสั่งซื้อสินค้าทางอินเทอร์เน็ต	2.47	1.29	ปานกลาง
ท่านชอบฟังคลื่นวิทยุที่เปิดเพลงโดยไม่มีโฆษณา	3.79	1.01	มาก
โทรศัพท์มือถือเป็นเครื่องมือสื่อสารที่สำคัญ	3.88	1.00	มาก
ท่านชอบก้าวทันเทคโนโลยีใหม่ ๆ อยู่เสมอ เช่น โทรศัพท์คอมพิวเตอร์ เป็นต้น	3.78	0.98	มาก

จากตารางที่ 4.13 พบว่า วิถีชีวิตของนักศึกษาในด้านความสนใจมีระดับความเห็นด้วยในเรื่องที่เกี่ยวกับสื่อต่าง ๆ โดยมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

- เห็นด้วยมาก
- 1 โทรศัพท์มือถือเป็นเครื่องมือสื่อสารที่สำคัญ (3.88)
 - ” 2 ท่านชอบฟังคลื่นวิทยุที่เปิดเพลงโดยไม่มีโฆษณา (3.79)
 - ” 3 ท่านชอบก้าวทันเทคโนโลยีใหม่ ๆ อยู่เสมอ เช่น โทรศัพท์คอมพิวเตอร์ เป็นต้น (3.78)
 - ” 4 ท่านชอบเล่นอินเทอร์เน็ตเพื่อหาความรู้มากกว่าเพื่อความบันเทิง (3.63)
- เห็นด้วยปานกลาง 5 ท่านชอบสั่งซื้อสินค้าทางอินเทอร์เน็ต (2.47)

ด้านความคิดเห็น ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ตามรายการดังต่อไปนี้

1. ปัญหาสังคม การเมือง
2. ธุรกิจ
3. การศึกษา
4. ผลกระทบ
5. อนาคต
6. วัฒนธรรม

ตารางที่ 4.14 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของวิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัย
นเรศวร พะเยา ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาสังคม การเมือง

ความคิดเห็น	Mean	S.D	ระดับความคิดเห็น
1. ท่านเห็นด้วยกับการรณรงค์ไม่ให้ซื้อสิทธิขายเสียง	4.08	1.00	มาก
2. ควรช่วยกันประหยัดพลังงานเพื่อลดภาวะโลกร้อน	4.18	0.90	มาก
3. ท่านมองว่าการเมืองไทยเป็นเรื่องของผลประโยชน์	4.06	0.85	มาก
4. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนก่อให้เกิดปัญหาการตั้งครรภ์โดยไม่ได้ตั้งใจ	3.98	0.91	มาก

จากตารางที่ 4.14 พบว่า วิถีชีวิตของนักศึกษาในด้านความคิดเห็นมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาสังคม การเมือง โดยมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

เห็นด้วยมาก 1 ควรช่วยกันประหยัดพลังงานเพื่อลดภาวะโลกร้อน (4.18)

” 2 ท่านเห็นด้วยกับการรณรงค์ไม่ให้ซื้อสิทธิขายเสียง (4.08)

” 3 ท่านมองว่าการเมืองไทยเป็นเรื่องของผลประโยชน์ (4.06)

” 4 การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนก่อให้เกิดปัญหาการตั้งครรภ์โดยไม่ได้ตั้งใจ (3.98)

ตารางที่ 4.15 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของวิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัย
นเรศวร พะเยา ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับธุรกิจ

ความคิดเห็น	Mean	S.D	ระดับความคิดเห็น
การดำเนินธุรกิจควรมีจริยธรรมและซื่อสัตย์ต่อลูกค้า	4.15	0.90	มาก
นักศึกษาคิดว่าหอพักที่ดีควรสะอาด ปลอดภัย และราคาไม่แพง	4.21	0.92	มาก
การดำเนินธุรกิจควรคำนึงถึงสภาพแวดล้อม	4.00	0.92	มาก
ท่านคิดว่าการใช้บริการชกอบรีดทำให้ท่านสะดวกสบาย	3.59	0.96	มาก
ท่านรู้สึกว่าการดูวีซีดี ดีวีดี สะดวก คู่แข่งและประหยัดกว่า การชมภาพยนตร์ในโรงภาพยนตร์	3.76	0.89	มาก
สื่อสิ่งพิมพ์ควรนำเสนอสิ่งที่รวดเร็ว ถูกต้อง และทันต่อ เหตุการณ์	4.01	0.94	มาก

จากตารางที่ 4.15 พบว่า วิถีชีวิตของนักศึกษาในด้านความคิดเห็นมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับธุรกิจ โดยมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

เห็นด้วยมาก 1 นักศึกษาคิดว่าหอพักที่ดีควรสะอาด ปลอดภัย และราคาไม่แพง

(4.21)

” 2 การดำเนินธุรกิจควรมีจริยธรรมและซื่อสัตย์ต่อลูกค้า (4.15)

” 3 สื่อสิ่งพิมพ์ควรนำเสนอสิ่งที่รวดเร็ว ถูกต้อง และทันต่อเหตุการณ์

(4.01)

” 4 การดำเนินธุรกิจควรคำนึงถึงสภาพแวดล้อม (4.00)

” 5 ท่านรู้สึกว่าการดูวีซีดี ดีวีดี สะดวก คู่แข่งและประหยัดกว่า
การชมภาพยนตร์ในโรงภาพยนตร์ (3.76)

” 6 ท่านคิดว่าการใช้บริการชกอบรีดทำให้ท่านสะดวกสบาย (3.59)

ตารางที่ 4.16 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของวิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัย
นเรศวร พะเยา ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษา

ความคิดเห็น	Mean	S.D	ระดับความ คิดเห็น
ท่านคิดว่าการศึกษาในสถาบันที่มีชื่อเสียงเมื่อสำเร็จการศึกษา จะได้มีงานทำที่ดี	3.54	0.88	มาก
ท่านคิดว่าการเรียนเสริมหลักสูตร เช่น ภาษาอังกฤษ คอมพิวเตอร์ วิชาชีพเฉพาะทาง เป็นต้น ทำให้มีความรู้ เพิ่มมากขึ้น	4.11	0.78	มาก
ท่านคิดว่าสถาบันการศึกษาควรเสนอสิ่งที่สามารถนำไปประกอบ อาชีพได้จริงมากกว่าการสอนเพียงทฤษฎีเท่านั้น	4.07	0.86	มาก
ท่านเห็นว่าอินเทอร์เน็ตเป็นแหล่งความรู้ความบันเทิงที่สำคัญ	3.89	0.90	มาก

จากตารางที่ 4.16 พบว่า วิถีชีวิตของนักศึกษาในด้านความคิดเห็นมีระดับความ
คิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษา โดยมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

- เห็นด้วยมาก 1 ท่านคิดว่าการเรียนเสริมหลักสูตร เช่น ภาษาอังกฤษ
คอมพิวเตอร์ วิชาชีพเฉพาะทาง เป็นต้น ทำให้มีความรู้เพิ่มมากขึ้น
(4.11)
- ” 2 ท่านคิดว่าสถาบันการศึกษาควรเสนอสิ่งที่สามารถนำไปประกอบ
อาชีพได้จริงมากกว่าการสอนเพียงทฤษฎีเท่านั้น (4.07)
- ” 3 ท่านเห็นว่าอินเทอร์เน็ตเป็นแหล่งความรู้ความบันเทิงที่สำคัญ (3.89)
- ” 4 ท่านคิดว่าการศึกษาในสถาบันที่มีชื่อเสียงเมื่อสำเร็จการศึกษา
จะได้มีงานทำที่ดี (3.54)

ตารางที่ 4.17 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของวิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัย
นครสวรรค์ พะเยา ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์

ความคิดเห็น	Mean	S.D	ระดับความคิดเห็น
ท่านคิดว่าการทานอาหารต่างชาติทำให้ดูเป็นคนทันสมัย	2.82	1.09	ปานกลาง
ท่านรู้สึกรู้ว่าการทานอาหารแบบบุฟเฟ่เป็นการประหยัดและสามารถทานอาหารได้หลากหลายชนิด	3.38	0.97	ปานกลาง
ในการซื้อสินค้าท่านคำนึงถึงราคาสูงกว่าตราหือ	3.63	0.92	มาก
ท่านคิดว่าสินค้าที่คีย่อมมีราคาแพง	3.30	0.98	ปานกลาง
ท่านคิดว่าการซื้อสินค้าเงินผ่อนทำให้ไม่ต้องจ่ายเงินครั้งละมาก ๆ	3.23	1.02	ปานกลาง
ท่านคิดว่าผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปง่ายแก่การบริโภค เช่น นม น้ำผลไม้ อาหารสำเร็จรูป บะหมี่กึ่งสำเร็จรูป เป็นต้น	3.66	0.85	มาก
ท่านคิดว่าการสั่งซื้อสินค้าทางอินเทอร์เน็ตยุ่งยากและไม่มั่นใจว่าจะได้สินค้าที่มีคุณภาพตรงกับความต้องการ	3.54	0.99	มาก

จากตารางที่ 4.17 พบว่า วิถีชีวิตของนักศึกษาในด้านความคิดเห็นมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ โดยมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

เห็นด้วยมาก	1	ท่านคิดว่าผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปง่ายแก่การบริโภค เช่น นม น้ำผลไม้ อาหารสำเร็จรูป บะหมี่กึ่งสำเร็จรูป เป็นต้น (3.66)
"	2	ในการซื้อสินค้าท่านคำนึงถึงราคาสูงกว่าตราหือ (3.63)
"	3	ท่านคิดว่าการสั่งซื้อสินค้าทางอินเทอร์เน็ตยุ่งยากและไม่มั่นใจว่าจะได้สินค้าที่มีคุณภาพตรงกับความต้องการ (3.54)
เห็นด้วยปานกลาง	4	ท่านรู้สึกรู้ว่าการทานอาหารแบบบุฟเฟ่เป็นการประหยัดและสามารถทานอาหารได้หลากหลายชนิด (3.38)
"	5	ท่านคิดว่าสินค้าที่คีย่อมมีราคาแพง (3.30)
"	6	ท่านคิดว่าการซื้อสินค้าเงินผ่อนทำให้ไม่ต้องจ่ายเงินครั้งละมาก ๆ (3.23)
"	7	ท่านคิดว่าการทานอาหารต่างชาติทำให้ดูเป็นคนทันสมัย (2.82)

ตารางที่ 4.18 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของวิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัย
นเรศวร พะเยา ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับอนาคต

ความคิดเห็น	Mean	S.D	ระดับความ ความเห็น
ท่านเป็นคนคิดถึงอนาคตเสมอ	4.06	0.89	มาก
การศึกษาที่ดีทำให้มีอนาคตที่ดี	4.19	0.94	มาก
ท่านคิดว่าหากคนไทยยังนิยมใช้ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตมาจากไม้แล้ว ไม่มีการปลูกป่าทดแทนย่อมเกิดปัญหาน้ำท่วมต่อไปในอนาคต	4.12	0.85	มาก

จากตารางที่ 4.18 พบว่า วิถีชีวิตของนักศึกษาในด้านความคิดเห็นมีระดับความ
ความเห็นเกี่ยวกับอนาคต โดยมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

เห็นด้วยมาก 1 การศึกษาที่ดีทำให้มีอนาคตที่ดี (4.19)

” 2 ท่านคิดว่าหากคนไทยยังนิยมใช้ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตมาจากไม้แล้ว
ไม่มีการปลูกป่าทดแทนย่อมเกิดปัญหาน้ำท่วมต่อไปในอนาคต
(4.12)

” 3 ท่านเป็นคนคิดถึงอนาคตเสมอ (4.06)

ตารางที่ 4.19 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของวิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัย
นครสวรรค์ พะเยา ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับวัฒนธรรม

ความคิดเห็น	Mean	S.D	ระดับความคิดเห็น
การเข้ามาของวัฒนธรรมต่างชาติทำให้การบริโภคของคนไทย เปลี่ยนแปลงไป เช่น การทานอาหารจานด่วน เบเกอร์รี่ เป็นต้น	3.93	0.92	มาก
ท่านคิดว่าควรใช้สินค้าไทยเพื่อสร้างความนิยมไทย	3.99	0.94	มาก
ท่านคิดว่าควรทานอาหารไทยเพื่ออนุรักษ์ความเป็นไทย	3.99	0.94	มาก
ท่านคิดว่าการเลียนแบบวัฒนธรรมต่างชาติทำให้ท่านดูเป็น คนทันสมัย	2.97	1.08	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.19 พบว่า วิถีชีวิตของนักศึกษาในด้านความคิดเห็นมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับวัฒนธรรม โดยมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

เห็นด้วยมาก	1	ท่านคิดว่าควรใช้สินค้าไทยเพื่อสร้างความนิยมไทย (3.99)
”	2	ท่านคิดว่าควรทานอาหารไทยเพื่ออนุรักษ์ความเป็นไทย (3.99)
”	3	การเข้ามาของวัฒนธรรมต่างชาติทำให้การบริโภคของคนไทย
เปลี่ยนแปลงไป เช่น การทานอาหารจานด่วน เบเกอร์รี่
เป็นต้น (3.98)
เห็นด้วยปานกลาง	4	ท่านคิดว่าการเลียนแบบวัฒนธรรมต่างชาติทำให้ท่านดูเป็น
คนทันสมัย (2.97)
”		

จากตารางที่ 4.4 – 4.19 เป็นการแสดงผลการศึกษาเกี่ยวกับวิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา ใน 3 องค์ประกอบ คือ ด้านกิจกรรม ความสนใจ และความคิดเห็น ซึ่งสามารถสรุปวิถีชีวิตของนักศึกษาในแต่ละองค์ประกอบ โดยปรากฏดังตารางที่ 4.20

ตารางที่ 4.20 แสดงค่าเฉลี่ยสูงสุดของวิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา ในแต่ละองค์ประกอบ

องค์ประกอบ	ค่าเฉลี่ยสูงสุด
ด้านกิจกรรม	กิจกรรมในวันหยุดพักผ่อนเกี่ยวกับการดูโทรทัศน์ (4.06)
ด้านความสนใจ	ความสนใจเกี่ยวกับครอบครัวในด้านการให้ความสำคัญกับครอบครัว (3.99)
ด้านความคิดเห็น	ความคิดเห็นที่มีต่อธุรกิจในเรื่องที่เกี่ยวกับหอพักว่าควรสะอาด ปลอดภัย และราคาไม่แพง (4.21)

**ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบวิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร
พะเยา โดยจำแนกตาม เพศ ระดับชั้นปี รายได้ (รายรับ) ต่อเดือน**

สมมุติฐานข้อที่ 1 นักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา เพศหญิงและเพศชาย มีวิถีชีวิตที่แตกต่างกัน

ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบวิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา จำแนกตามเพศ ใน 3 องค์ประกอบ คือ ด้านกิจกรรม ความสนใจ และความคิดเห็น โดยเปรียบเทียบในแต่ละองค์ประกอบตามตัวแปรเพศ ปรากฏดังตารางที่ 4.21 - 4.23

ตารางที่ 4.21 การเปรียบเทียบวิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา จำแนกตามเพศ
ด้านกิจกรรม

วิถีชีวิตของนักศึกษา	เพศ				t	p
	ชาย n = 215		หญิง n = 167			
	Mean	S.D.	Mean	S.D.		
งานอดิเรก	3.03	0.64	3.07	0.73	-0.53	0.03*
วันหยุดพักผ่อน	3.19	0.41	3.28	0.49	-1.93	0.05
การร่วมกิจกรรม สมาชิกชมรม	2.73	0.81	2.62	0.97	1.21	0.00*
การจ่ายตลาด	3.28	0.76	3.67	0.78	-4.93	0.43
การเล่นกีฬา	2.95	0.82	2.64	0.91	3.40	0.01*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.21 การเปรียบเทียบวิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา จำแนกตามเพศ ด้านกิจกรรม พบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีวิถีชีวิตด้านกิจกรรมที่เกี่ยวกับงานอดิเรก การร่วมกิจกรรม สมาชิกชมรม และการเล่นกีฬา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเฉลี่ยนักศึกษาชายมีการร่วมกิจกรรม การเป็นสมาชิกชมรมของมหาวิทยาลัย และการเล่นกีฬามากกว่านักศึกษาหญิง ส่วนนักศึกษาหญิงมีวิถีชีวิตด้านกิจกรรมที่เกี่ยวกับงานอดิเรกมากกว่านักศึกษาชาย วิถีชีวิตด้านกิจกรรมที่เกี่ยวกับการจ่ายตลาด และวันหยุดพักผ่อนของทั้งนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.22 การเปรียบเทียบวิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา จำแนกตามเพศ
ด้านความสนใจ

วิถีชีวิตของนักศึกษา	เพศ				t	p
	ชาย n = 215		หญิง n = 167			
	Mean	S.D.	Mean	S.D.		
ครอบครัว	3.37	0.62	3.50	0.62	-2.02	0.32
สันตนาการ	3.46	0.59	3.65	0.54	-3.23	0.47
แฟชั่น	3.07	0.68	3.47	0.79	-5.14	0.03*
อาหาร	3.37	0.44	3.52	0.54	-2.84	0.00*
สื่อต่าง ๆ	3.46	0.57	3.57	0.60	-1.81	0.23

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.22 การเปรียบเทียบวิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา จำแนกตามเพศ ด้านความสนใจ พบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีวิถีชีวิตด้านความสนใจในเรื่องที่เกี่ยวกับแฟชั่น และอาหาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเฉลี่ย นักศึกษาหญิงมีความสนใจเรื่องแฟชั่น และอาหารมากกว่านักศึกษาชาย ส่วนวิถีชีวิตด้านความสนใจในเรื่องที่เกี่ยวกับครอบครัว สันตนาการ และสื่อต่าง ๆ ของทั้งนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.23 การเปรียบเทียบวิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา จำแนกตามเพศ
ด้านความคิดเห็น

วิถีชีวิตของนักศึกษา	เพศ				t	p
	ชาย n = 215		หญิง n = 167			
	Mean	S.D.	Mean	S.D.		
ปัญหาสังคม การเมือง	3.89	0.74	4.31	0.58	-6.08	0.00*
ธุรกิจ	3.84	0.65	4.09	0.58	-3.90	0.05
การศึกษา	3.83	0.62	3.99	0.55	-2.70	0.03*
ผลิตภัณฑ์	3.36	0.50	3.38	0.54	-.42	0.19
อนาคต	3.94	0.76	4.36	0.61	-6.02	0.00*
วัฒนธรรม	3.61	0.62	3.87	0.64	-3.99	0.71

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.23 การเปรียบเทียบวิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา จำแนกตามเพศ ด้านความคิดเห็น พบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีวิถีชีวิตด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาสังคม การเมือง การศึกษา และอนาคต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเฉลี่ยนักศึกษาหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาสังคม การเมือง การศึกษา และอนาคต มากกว่านักศึกษาชาย ส่วนวิถีชีวิตด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับธุรกิจ ผลิตภัณฑ์ และวัฒนธรรม ของทั้งนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงไม่แตกต่างกัน

จากตารางที่ 4.21 - 4.23 แสดงผลการเปรียบเทียบในแต่ละองค์ประกอบตามตัวแปรเพศ ได้แก่ ด้านกิจกรรม ความสนใจ และความคิดเห็น เมื่อทำการเปรียบเทียบวิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา โดยรวมทั้ง 3 องค์ประกอบ พบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีวิถีชีวิตด้านกิจกรรม ความสนใจ และความคิดเห็น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเฉลี่ยนักศึกษาหญิงมีวิถีชีวิตด้านกิจกรรม ความสนใจ และความคิดเห็นมากกว่านักศึกษาชาย ดังตารางที่ 4.24

ตารางที่ 4.24 การเปรียบเทียบวิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา จำแนกตามเพศ

วิถีชีวิตของนักศึกษา	เพศ				t	p
	ชาย n = 215		หญิง n = 167			
	Mean	S.D.	Mean	S.D.		
ด้านกิจกรรม	3.11	0.38	3.17	0.44	-1.32	0.03*
ด้านความสนใจ	3.36	0.36	3.54	0.43	-4.47	0.00*
ด้านความคิดเห็น	3.70	0.46	3.93	0.40	-5.03	0.00*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมุติฐานข้อที่ 2 นักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา ที่มีชั้นปีที่ศึกษาแตกต่างกัน มีวิถีชีวิตที่แตกต่างกัน

ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบวิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา จำแนกตามระดับชั้นปี ใน 3 องค์ประกอบ คือ ด้านกิจกรรม ความสนใจ และความคิดเห็น โดยเปรียบเทียบในแต่ละองค์ประกอบตามตัวแปรระดับชั้นปี ดังตารางที่ 4.25 - 4.36

ตารางที่ 4.25 การเปรียบเทียบวิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา จำแนกตามระดับชั้นปี ด้านกิจกรรม

กิจกรรม	ระดับชั้นปี								F	p
	ชั้นปีที่ 1		ชั้นปีที่ 2		ชั้นปีที่ 3		ชั้นปีที่ 4 ขึ้นไป			
	n = 156		n = 100		n = 49		n = 77			
	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.		
งานอดิเรก	2.950	0.723	3.176	0.598	2.991	0.741	3.150	0.644	2.94	0.03*
วันหยุดพักผ่อน	3.159	0.469	3.310	0.419	3.314	0.377	3.245	0.473	2.95	0.03*
การร่วมกิจกรรมและสมาชิกชมรม	2.926	0.872	2.800	0.677	2.040	0.972	2.480	0.879	15.98	0.00*
การจ่ายตลาด	3.419	0.741	3.480	0.840	3.540	0.865	3.435	0.824	0.33	0.80
การเล่นกีฬา	2.750	0.925	2.890	0.743	2.734	0.854	2.935	0.929	1.14	0.32

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.25 พบว่า นักศึกษาที่มีชั้นปีที่ศึกษาแตกต่างกันมีวิถีชีวิตด้านกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับงานอดิเรก วันหยุดพักผ่อน การร่วมกิจกรรมและสมาชิกชมรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจ่ายตลาด และการเล่นกีฬาไม่แตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธี Least Significant Difference (LSD) ปรากฏผลดังตารางที่ 4.26 - 4.28

ตารางที่ 4.26 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายตัวของวิถีชีวิตด้านกิจกรรมที่เกี่ยวกับงานอดิเรกของ
นักศึกษาที่มีชั้นปีที่ศึกษาแตกต่างกัน

ระดับชั้นปี	Mean	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4 ขึ้นไป	ชั้นปีที่ 2
		2.95	2.99	3.15	3.17
ชั้นปีที่ 1	2.95	-	0.70	0.03*	0.01*
ชั้นปีที่ 3	2.99		-	0.20	0.12
ชั้นปีที่ 4 ขึ้นไป	3.15			-	0.80
ชั้นปีที่ 2	3.17				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.26 พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีวิถีชีวิตด้านกิจกรรมที่เกี่ยวกับงานอดิเรกน้อยกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2 และ 4 ขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.27 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของวิถีชีวิตด้านกิจกรรมที่เกี่ยวกับวันหยุดพักผ่อนของนักศึกษาที่มีชั้นปีที่ศึกษาแตกต่างกัน

ระดับชั้นปี	Mean	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 4 ขึ้นไป	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3
		3.159	3.245	3.310	3.314
ชั้นปีที่ 1	3.159	-	0.16	0.00*	0.03*
ชั้นปีที่ 4 ขึ้นไป	3.245		-	0.34	0.40
ชั้นปีที่ 2	3.310			-	0.95
ชั้นปีที่ 3	3.314				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.27 พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีวิถีชีวิตด้านกิจกรรมที่เกี่ยวกับวันหยุดพักผ่อนน้อยกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2 และ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.28 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของวิถีชีวิตด้านกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการร่วมกิจกรรมและสมาชิกชมรมของนักศึกษาที่มีชั้นปีที่ศึกษาแตกต่างกัน

ระดับชั้นปี	Mean	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4 ขึ้นไป	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 1
		2.04	2.48	2.80	2.92
ชั้นปีที่ 3	2.04	-	0.00*	0.00*	0.00*
ชั้นปีที่ 4 ขึ้นไป	2.48		-	0.01*	0.00*
ชั้นปีที่ 2	2.80			-	0.24
ชั้นปีที่ 1	2.92				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.28 พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และ 2 มีวิถีชีวิตด้านกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการร่วมกิจกรรม และสมาชิกชมรม มากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 3 และ 4 ขึ้นไป ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีวิถีชีวิตด้านกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการร่วมกิจกรรมและสมาชิกชมรม น้อยกว่านักศึกษา ชั้นปีที่ 4 ขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.29 การเปรียบเทียบวิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา จำแนกตาม
ระดับชั้นปี ด้านความสนใจ

ความสนใจ	ระดับชั้นปี								F	p
	ชั้นปีที่ 1		ชั้นปีที่ 2		ชั้นปีที่ 3		ชั้นปีที่ 4 ขึ้นไป			
	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.		
ครอบครัว	3.487	0.671	3.393	0.549	3.530	0.588	3.307	0.627	1.97	0.11
สันตนาการ	3.567	0.569	3.515	0.612	3.693	0.530	3.467	0.579	1.70	0.16
แฟชั่น	3.153	0.750	3.295	0.686	3.596	0.746	3.178	0.820	4.71	0.00*
อาหาร	3.503	0.487	3.378	0.497	3.505	0.492	3.371	0.499	2.13	0.09
สื่อต่าง ๆ	3.501	0.627	3.484	0.475	3.530	0.579	3.574	0.655	0.38	0.76

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.29 พบว่า นักศึกษาในแต่ละระดับชั้นปีมีความสนใจในเรื่องที่เกี่ยวกับแฟชั่น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนความสนใจในเรื่องที่เกี่ยวกับครอบครัว สันตนาการ อาหาร และสื่อต่าง ๆ ไม่แตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธี Least Significant Difference (LSD) ปรากฏผลดังตารางที่ 4.30

ตารางที่ 4.30 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของวิถีชีวิตด้านความสนใจในเรื่องที่เกี่ยวกับแฟชั่น
ของนักศึกษาที่มีชั้นปีที่ศึกษาแตกต่างกัน

ระดับชั้นปี	Mean	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 4 ขึ้นไป	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3
		3.15	3.17	3.29	3.59
ชั้นปีที่ 1	3.15	-	0.81	0.14	0.00*
ชั้นปีที่ 4 ขึ้นไป	3.17		-	0.30	0.00*
ชั้นปีที่ 2	3.29			-	0.02*
ชั้นปีที่ 3	3.59				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.30 พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีวิถีชีวิตด้านความสนใจในเรื่องที่เกี่ยวกับแฟชั่นมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1, 2 และ 4 ขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.31 การเปรียบเทียบวิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา จำแนกตามระดับชั้นปี ด้านความคิดเห็น

ความคิดเห็น	ระดับชั้นปี								F	p
	ชั้นปีที่ 1		ชั้นปีที่ 2		ชั้นปีที่ 3		ชั้นปีที่ 4 ขึ้นไป			
	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.		
ปัญหาสังคม	4.224	0.647	3.847	0.700	4.398	0.618	3.886	0.754	11.85	0.00*
การเมือง										
ธุรกิจ	4.043	0.618	3.773	0.635	4.170	0.585	3.889	0.643	6.09	0.00*
การศึกษา	3.992	0.566	3.782	0.665	3.994	0.506	3.834	0.623	3.21	0.02*
ผลิตภัณฑ์	3.418	0.493	3.368	0.527	3.352	0.536	3.295	0.547	1.00	0.39
อนาคต	4.241	0.705	3.960	0.696	4.306	0.673	4.008	0.827	4.73	0.00*
วัฒนธรรม	3.809	0.640	3.580	0.678	3.913	0.569	3.623	0.625	4.68	0.00*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.31 พบว่า นักศึกษาในแต่ละระดับชั้นปีมีวิถีชีวิตด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาสังคม การเมือง ธุรกิจ การศึกษา อนาคต และวัฒนธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนวิถีชีวิตด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ไม่แตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธี Least Significant Difference (LSD) ปรากฏผลดังตารางที่ 4.32 - 4.36

ตารางที่ 4.32 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของวิถีชีวิตด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาสังคม การเมืองของนักศึกษาที่มีชั้นปีการศึกษาแตกต่างกัน

ระดับชั้นปี	Mean	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 4 ขึ้นไป	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 3
		3.84	3.88	4.22	4.39
ชั้นปีที่ 2	3.84	-	0.70	0.00*	0.00*
ชั้นปีที่ 4 ขึ้นไป	3.88		-	0.00*	0.00*
ชั้นปีที่ 1	4.22			-	0.12
ชั้นปีที่ 3	4.39				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.32 พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีวิถีชีวิตด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาสังคม การเมือง มากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2 และ 4 ขึ้นไป และนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีวิถีชีวิตด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องปัญหาสังคม การเมือง มากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2 และ 4 ขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.33 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของวิถีชีวิตด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับธุรกิจของ
นักศึกษาที่มีชั้นปีที่ศึกษาแตกต่างกัน

ระดับชั้นปี	Mean	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 4 ขึ้นไป	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 3
		3.77	3.88	4.04	4.17
ชั้นปีที่ 2	3.77	-	0.22	0.00*	0.00*
ชั้นปีที่ 4 ขึ้นไป	3.88		-	0.07	0.01*
ชั้นปีที่ 1	4.04			-	0.21
ชั้นปีที่ 3	4.17				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.33 พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีวิถีชีวิตด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับธุรกิจมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2 และ 4 ขึ้นไป และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีวิถีชีวิตด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับธุรกิจ น้อยกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.34 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของวิถีชีวิตด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาของ
นักศึกษาที่มีชั้นปีศึกษาแตกต่างกัน

ระดับชั้นปี	Mean	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 4 ขึ้นไป	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 3
		3.782	3.834	3.992	3.994
ชั้นปีที่ 2	3.782	-	0.56	0.00*	0.04*
ชั้นปีที่ 4 ขึ้นไป	3.834		-	0.06	0.14
ชั้นปีที่ 1	3.992			-	0.97
ชั้นปีที่ 3	3.994				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.34 พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีวิถีชีวิตด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษา น้อยกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 และ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.35 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของวิถีชีวิตด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับอนาคตของ
นักศึกษาที่มีชั้นปีที่ศึกษาแตกต่างกัน

ระดับชั้นปี	Mean	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 4 ขึ้นไป	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 3
		3.96	4.00	4.24	4.30
ชั้นปีที่ 2	3.96	-	0.65	0.00*	0.00*
ชั้นปีที่ 4 ขึ้นไป	4.00		-	0.02*	0.02*
ชั้นปีที่ 1	4.24			-	0.58
ชั้นปีที่ 3	4.30				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.35 พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีวิถีชีวิตด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับอนาคตมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2 และ 4 ขึ้นไป และนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีวิถีชีวิตด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับอนาคต มากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2 และ 4 ขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.36 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของวิถีชีวิตด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับวัฒนธรรมของ
นักศึกษาที่มีชั้นปีที่ศึกษาแตกต่างกัน

ระดับชั้นปี	Mean	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 4 ขึ้นไป	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 3
		3.58	3.62	3.80	3.91
ชั้นปีที่ 2	3.58	-	0.65	0.00*	0.00*
ชั้นปีที่ 4 ขึ้นไป	3.62		-	0.03*	0.01*
ชั้นปีที่ 1	3.80			-	0.32
ชั้นปีที่ 3	3.91				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.36 พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีวิถีชีวิตด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับวัฒนธรรมมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2 และ 4 ขึ้นไป และนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีวิถีชีวิตด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับวัฒนธรรม มากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2 และ 4 ขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมุติฐานข้อที่ 3 นักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา ที่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือนแตกต่างกันมีวิถีชีวิตที่แตกต่างกัน

ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบวิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา จำแนกตามรายได้ (รายรับ) ต่อเดือน ใน 3 องค์ประกอบ คือ ด้านกิจกรรม ความสนใจ และความคิดเห็น โดยเปรียบเทียบในแต่ละองค์ประกอบตามตัวแปรรายได้ (รายรับ) ต่อเดือน ดังตารางที่ 4.37 - 4.47

ตารางที่ 4.37 การเปรียบเทียบวิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา ด้านกิจกรรม จำแนกตามรายได้ (รายรับ) ต่อเดือน

กิจกรรม	รายได้ (รายรับ) ต่อเดือน						F	P
	ไม่เกิน 5,000 บาท		5,001 - 8,000 บาท		มากกว่า 8,000 บาท ขึ้นไป			
	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.		
	n = 186		n = 135		n = 61			
งานอดิเรก	3.072	0.712	3.097	0.583	2.908	0.789	1.73	0.17
วันหยุดพักผ่อน	3.250	0.513	3.244	0.374	3.171	0.396	0.75	0.47
การร่วมกิจกรรม และสมาชิกชมรม	2.948	0.784	2.692	0.835	1.893	0.847	38.74	0.00*
การจ่ายตลาด	3.508	0.812	3.485	0.732	3.221	0.868	3.14	0.04*
การเล่นกีฬา	2.758	0.924	2.951	0.791	2.729	0.868	2.34	0.09

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.37 พบว่า นักศึกษาที่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือนแตกต่างกันมีวิถีชีวิตด้านกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการร่วมกิจกรรม สมาชิกชมรมกับทางมหาวิทยาลัย และการจ่ายตลาดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนวิถีชีวิตด้านกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับงานอดิเรก วันหยุดพักผ่อน และการเล่นกีฬาไม่แตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธี Least Significant Difference (LSD) ปรากฏผลดังตารางที่ 4.38 - 4.39

ตารางที่ 4.38 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มของวิถีชีวิตด้านกิจกรรมที่เกี่ยวกับการร่วมกิจกรรม และสมาชิกชมรมของนักศึกษาที่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือน แตกต่างกัน

รายได้ (รายรับ) ต่อเดือน	Mean	มากกว่า 8,000 บาทขึ้นไป	5,001 - 8,000 บาท	ไม่เกิน 5,000 บาท
		1.893	2.69	2.94
มากกว่า 8,000 บาทขึ้นไป	1.89	-	0.00*	0.00*
5,001 - 8,000 บาท	2.69		-	0.00*
ไม่เกิน 5,000 บาท	2.94			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.38 พบว่า นักศึกษาที่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือน ไม่เกิน 5,000 บาท มีวิถีชีวิตด้านกิจกรรมที่เกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรม และสมาชิกชมรม มากกว่านักศึกษาที่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือน ระหว่าง 5,001 - 8,000 บาท และ มากกว่า 8,000 บาทขึ้นไป แต่นักศึกษาที่มีรายได้ (รายรับ) มากกว่า 8,000 บาทขึ้นไป มีวิถีชีวิตด้านกิจกรรมที่เกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรม และสมาชิกชมรม น้อยกว่านักศึกษาที่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือน ระหว่าง 5,001 - 8,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.39 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของวิถีชีวิตด้านกิจกรรมที่เกี่ยวกับการจ่ายตลาดของ นักศึกษาที่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือน แตกต่างกัน

รายได้ (รายรับ) ต่อเดือน	Mean	มากกว่า 8,000 บาทขึ้นไป	5,001 - 8,000 บาท	ไม่เกิน 5,000 บาท
		3.22	3.48	3.50
มากกว่า 8,000 บาทขึ้นไป	3.22	-	0.03*	0.01*
5,001 - 8,000 บาท	3.48		-	0.79
ไม่เกิน 5,000 บาท	3.50			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.39 พบว่า นักศึกษาที่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือน มากกว่า 8,000 บาทขึ้นไป มีวิถีชีวิตด้านกิจกรรมที่เกี่ยวกับการจ่ายตลาดน้อยกว่านักศึกษาที่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือน ระหว่าง 5,001 - 8,000 บาท และ ไม่เกิน 5,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.40 การเปรียบเทียบวิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา ด้านความสนใจ
จำแนกตามรายได้ (รายรับ) ต่อเดือน

ความสนใจ	รายได้ (รายรับ) ต่อเดือน						F	p
	ไม่เกิน 5,000 บาท		5,001 - 8,000 บาท		มากกว่า 8,000 บาท ขึ้นไป			
	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.		
	n = 186		n = 135		n = 61			
ครอบครัว	3.430	0.660	3.397	0.528	3.513	0.705	0.72	0.48
สันทนาการ	3.580	0.587	3.490	0.558	3.586	0.603	1.08	0.34
แฟชั่น	3.260	0.781	3.331	0.686	3.053	0.821	2.86	0.05
อาหาร	3.512	0.479	3.370	0.471	3.401	0.568	3.51	0.03*
สื่อต่าง ๆ	3.522	0.587	3.468	0.546	3.596	0.683	1.02	0.36

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.40 พบว่า นักศึกษาที่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือน แตกต่างกันมีวิถีชีวิตด้านความสนใจในเรื่องที่เกี่ยวกับอาหาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนวิถีชีวิตด้านความสนใจในเรื่องที่เกี่ยวกับครอบครัว สันทนาการ แฟชั่น และสื่อต่าง ๆ ไม่แตกต่างกันเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธี Least Significant Difference (LSD) ปรากฏผลดังตารางที่

4.41

ตารางที่ 4.41 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของวิถีชีวิตด้านความสนใจในเรื่องที่เกี่ยวกับอาหาร
ของนักศึกษาที่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือน แตกต่างกัน

รายได้ (รายรับ) ต่อเดือน	Mean	5,001 - 8,000 บาท	มากกว่า 8,000 บาทขึ้นไป	ไม่เกิน 5,000 บาท
		3.37	3.40	3.51
5,001 - 8,000 บาท	3.37	-	0.68	0.01*
มากกว่า 8,000 บาทขึ้นไป	3.40		-	0.12
ไม่เกิน 5,000 บาท	3.51			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.41 พบว่า นักศึกษาที่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือน ระหว่าง 5,001 - 8,000 บาท มีวิถีชีวิตด้านความสนใจในเรื่องที่เกี่ยวกับอาหาร น้อยกว่านักศึกษาที่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือน ไม่เกิน 5,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.42 การเปรียบเทียบวิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา ด้านความคิดเห็น
จำแนกตามรายได้ (รายรับ) ต่อเดือน

ความคิดเห็น	รายได้ (รายรับ) ต่อเดือน						F	p
	ไม่เกิน 5,000 บาท		5,001 - 8,000 บาท		มากกว่า 8,000 บาท ขึ้นไป			
	n = 186		n = 135		n = 61			
	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.		
ปัญหาสังคม	4.147	0.671	3.850	0.758	4.381	0.546	14.38	0.00*
การเมือง								
ธุรกิจ	3.988	0.617	3.774	0.629	4.273	0.575	14.26	0.00*
การศึกษา	3.978	0.587	3.690	0.576	4.159	0.570	16.55	0.00*
ผลิตภัณฑ์	3.443	0.527	3.297	0.475	3.443	0.561	3.48	0.03*
อนาคต	3.320	0.696	3.935	0.774	4.437	0.648	10.78	0.00*
วัฒนธรรม	3.771	0.647	3.624	0.588	3.807	0.751	2.62	0.07

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.42 พบว่า นักศึกษาที่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือน แตกต่างกัน มีวิถีชีวิตด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาสังคม การเมือง ธุรกิจ การศึกษา ผลิตภัณฑ์ และอนาคต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนวิถีชีวิตด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับวัฒนธรรม ไม่แตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธี Least Significant Difference (LSD) ปราบกฏผลดังตารางที่ 4.43 - 4.47

ตารางที่ 4.43 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของวิถีชีวิตด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาสังคม การเมืองของนักศึกษาที่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือน แตกต่างกัน

รายได้ (รายรับ) ต่อเดือน	Mean	5,001 - 8,000 บาท	ไม่เกิน 5,000 บาท	มากกว่า 8,000 บาทขึ้นไป
		3.85	4.14	4.38
5,001 - 8,000 บาท	3.85	-	0.00*	0.00*
ไม่เกิน 5,000 บาท	4.14		-	0.02*
มากกว่า 8,000 บาทขึ้นไป	4.38			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.43 พบว่า นักศึกษาที่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือนมากกว่า 8,000 บาทขึ้นไป มีวิถีชีวิตด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาสังคม การเมือง มากกว่านักศึกษาที่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือน ระหว่าง 5,001 - 8,000 บาท และไม่เกิน 5,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่นักศึกษาที่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือนระหว่าง 5,001 - 8,000 บาท วิถีชีวิตด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาสังคม การเมือง น้อยกว่านักศึกษาที่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือนไม่เกิน 5,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.44 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของวิถีชีวิตด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับธุรกิจของ
นักศึกษาที่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือน แตกต่างกัน

รายได้ (รายรับ) ต่อเดือน	Mean	5,001 - 8,000 บาท	ไม่เกิน 5,000 บาท	มากกว่า 8,000 บาทขึ้นไป
		3.77	3.98	4.27
5,001 - 8,000 บาท	3.77	-	0.00*	0.00*
ไม่เกิน 5,000 บาท	3.98		-	0.00*
มากกว่า 8,000 บาทขึ้นไป	4.27			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.44 พบว่า นักศึกษาที่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือนมากกว่า 8,000 บาทขึ้นไป มีวิถีชีวิตด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับธุรกิจ มากกว่านักศึกษาที่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือนระหว่าง 5,001 - 8,000 บาท และไม่เกิน 5,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ นักศึกษาที่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือนระหว่าง 5,001 - 8,000 บาท วิถีชีวิตด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับธุรกิจ น้อยกว่านักศึกษาที่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือน ไม่เกิน 5,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.45 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของวิถีชีวิตด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาของ นักศึกษาที่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือน แตกต่างกัน

รายได้ (รายรับ) ต่อเดือน	Mean	5,001 - 8,000 บาท	ไม่เกิน 5,000 บาท	มากกว่า 8,000 บาทขึ้นไป
		3.69	3.97	4.15
5,001 - 8,000 บาท	3.69	-	0.00*	0.00*
ไม่เกิน 5,000 บาท	3.97		-	0.03*
มากกว่า 8,000 บาทขึ้นไป	4.15			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.45 พบว่า นักศึกษาที่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือนมากกว่า 8,000 บาทขึ้นไป มีวิถีชีวิตด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษา มากกว่านักศึกษาที่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือนระหว่าง 5,001 - 8,000 บาท และไม่เกิน 5,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ นักศึกษาที่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือนระหว่าง 5,001 - 8,000 บาท วิถีชีวิตด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษา น้อยกว่านักศึกษาที่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือน ไม่เกิน 5,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.46 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของวิถีชีวิตด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ของ
นักศึกษาที่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือน แตกต่างกัน

รายได้ (รายรับ) ต่อเดือน	Mean	5,001 - 8,000 บาท	มากกว่า 8,000 บาทขึ้นไป	ไม่เกิน 5,000 บาท
		3.29	3.32	3.44
5,001 - 8,000 บาท	3.29	-	0.76	0.01*
มากกว่า 8,000 บาทขึ้นไป	3.32		-	0.10
ไม่เกิน 5,000 บาท	3.44			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.46 พบว่า นักศึกษาที่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือนไม่เกิน 5,000 บาท มีวิถีชีวิตด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ มากกว่านักศึกษาที่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือน ระหว่าง 5,001 - 8,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.47 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายชั่งของวิถีชีวิตด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับอนาคตของ
นักศึกษาที่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือน แตกต่างกัน

รายได้ (รายรับ) ต่อเดือน	Mean	5,001 - 8,000 บาท	ไม่เกิน 5,000 บาท	มากกว่า 8,000 บาทขึ้นไป
		3.93	4.16	4.43
5,001 - 8,000 บาท	3.93	-	0.00*	0.00*
ไม่เกิน 5,000 บาท	4.16		-	0.01*
มากกว่า 8,000 บาทขึ้นไป	4.43			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.47 พบว่า นักศึกษาที่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือนมากกว่า 8,000 บาทขึ้นไป มีวิถีชีวิตด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับอนาคต มากกว่านักศึกษาที่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือนระหว่าง 5,001 - 8,000 บาท และไม่เกิน 5,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ นักศึกษาที่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือนระหว่าง 5,001 - 8,000 บาท วิถีชีวิตด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับอนาคต น้อยกว่านักศึกษาที่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือน ไม่เกิน 5,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาถึงวิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา ทำให้ผู้วิจัยได้ทราบถึงวิถีชีวิตของนักศึกษาในด้านต่าง ๆ อันประกอบด้วยด้านกิจกรรม ความสนใจ และความคิดเห็น ซึ่งในปัจจุบันกลุ่มนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีเป็นกลุ่มที่มีขนาดใหญ่มากขึ้นในประเทศไทย ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงวิถีชีวิตของนักศึกษาเพื่อนักการตลาดสามารถนำไปใช้ในการกำหนดกลยุทธ์ทางการตลาดให้เหมาะสมกับตลาดกลุ่มเป้าหมายที่เป็นนักศึกษา ในบทนี้ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ การสรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ รายละเอียดมีดังนี้

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์

- 1.1.1 เพื่อศึกษาวิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา
- 1.1.2 เพื่อเปรียบเทียบวิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา จำแนกตามลักษณะทางประชากร
- 1.1.3 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับธุรกิจหอพัก

1.2 วิธีดำเนินการวิจัย

- 1.2.1 *กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้* ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา ที่ศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 - 4 ขึ้นไป ปีการศึกษา 2551 จำนวน 382 คน
- 1.2.2 *ตัวแปรที่ศึกษา* ประกอบด้วยตัวแปรอิสระ คือ เพศ ระดับชั้นปี รายได้ (รายรับ) ต่อเดือน ตัวแปรตาม คือ ลักษณะรูปแบบการดำเนินชีวิต 3 ด้าน คือ ด้านกิจกรรม ความสนใจ และความคิดเห็น
- 1.2.3 *เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล* คือ แบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักศึกษา ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับวิถีชีวิต

1.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้โปรแกรมสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติ t - test การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance) และ Least Significant Difference (LSD)

1.3 ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีจำนวน 215 คน คิดเป็นร้อยละ 56.3 และเป็นเพศหญิง จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 43.7 ระดับชั้นปีที่ศึกษา ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีจำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 40.8 รายได้ (รายรับ) ต่อเดือน ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่มีรายได้ไม่เกิน 5,000 บาท

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาเกี่ยวกับวิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา โดยผู้วิจัยได้วิเคราะห์ใน 3 องค์ประกอบ คือ ด้านกิจกรรม ความสนใจ และความคิดเห็น สรุปได้ดังนี้

1. ด้านกิจกรรม

กิจกรรมที่นักศึกษาทำก่อนข้างบ่อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย มี 5 ข้อ ดังนี้คือ

วันหยุดพักผ่อน 1. ดูโทรทัศน์

2. เล่นอินเทอร์เน็ต

3. ดูวีซีดี ดีวีดี

4. ฟังวิทยุ

การจ่ายตลาด 5. ซื้อสินค้าตามดีพาร์ทเมนท์สโตร์และตลาดนัดที่ใกล้ที่พัก

2. ด้านความสนใจ

เรื่องที่นักศึกษาให้ความสนใจ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย มี 5 ข้อ ดังนี้ คือ

ครอบครัว 1. การให้ความสำคัญกับครอบครัว

สันทนาการ 2. ฟังเพลงเพื่อคลายเครียด

อาหาร 3. ชอบทานผัก, ผลไม้

4. ชอบทานอาหารไทย

สื่อต่าง ๆ 5. โทรศัพท์ถือว่าเป็นเครื่องมือสื่อสารที่สำคัญ

3. ด้านความคิดเห็น

เรื่องที่นักศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วยมากโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย มี 5 ข้อ ดังนี้ คือ

ธุรกิจ	1. หอพักที่ดีควรสะอาด ปลอดภัย และราคาไม่แพง
อนาคต	2. การศึกษาที่ดีทำให้มีอนาคตที่ดี
ปัญหาสังคม การเมือง	3. ควรช่วยกันประหยัดพลังงานเพื่อลดภาวะโลกร้อน
ธุรกิจ	4. การดำเนินธุรกิจควรมีจริยธรรมและซื่อสัตย์ต่อลูกค้า
อนาคต	5. ถ้าหากคนไทยยังนิยมใช้ผลิตภัณฑ์ที่ทำมาจากไม้แล้วไม่มีการปลูกป่าทดแทนย่อมเกิดปัญหาน้ำท่วมต่อไปในอนาคต

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบวิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา โดยจำแนกตาม เพศ ระดับชั้นปี รายได้ (รายรับ) ต่อเดือน สรุปได้ดังนี้

1. นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีวิถีชีวิตด้านกิจกรรม ความสนใจ และความคิดเห็นที่ระดับนัยสำคัญ .05 พบว่า

นักศึกษามีเพศต่างกันมีวิถีชีวิตด้านกิจกรรมที่เกี่ยวกับงานอดิเรก การร่วมกิจกรรม สมาชิกชมรม และการเล่นกีฬาแตกต่างกัน ส่วนกิจกรรมที่เกี่ยวกับการจ่ายตลาด และวันหยุดพักผ่อนไม่แตกต่างกัน โดยนักศึกษาชายมีการร่วมกิจกรรม สมาชิกชมรม และการเล่นกีฬามากกว่านักศึกษาหญิง ส่วนนักศึกษาหญิงมีวิถีชีวิตด้านกิจกรรมที่เกี่ยวกับงานอดิเรกมากกว่านักศึกษาชาย

นักศึกษามีเพศต่างกันมีวิถีชีวิตด้านความสนใจในเรื่องที่เกี่ยวกับแฟชั่น และอาหารแตกต่างกัน ส่วนความสนใจในเรื่องที่เกี่ยวกับครอบครัว สันทนาการ และสื่อต่างๆ ไม่แตกต่างกัน โดยนักศึกษาหญิงมีความสนใจในเรื่องที่เกี่ยวกับเรื่องแฟชั่น และอาหารมากกว่านักศึกษาชาย

นักศึกษามีเพศต่างกันมีวิถีชีวิตด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาสังคม การเมือง การศึกษา และอนาคตแตกต่างกัน ส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับธุรกิจ ผลิตภัณฑ์ และวัฒนธรรมไม่แตกต่างกัน โดยนักศึกษาหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาสังคมและการเมือง การศึกษา และอนาคต มากกว่านักศึกษาชาย

2. นักศึกษาที่มีชั้นปีที่ศึกษาแตกต่างกันมีวิถีชีวิตด้านกิจกรรม ความสนใจ และความคิดเห็นที่ระดับนัยสำคัญ .05 พบว่า

นักศึกษาที่มีชั้นปีที่ศึกษาแตกต่างกันมีวิถีชีวิตด้านกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับงานอดิเรก วันหยุดพักผ่อน และการร่วมกิจกรรม สมาชิกชมรม แตกต่างกัน ส่วนวิถีชีวิตด้านกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจ่ายตลาดและการเล่นกีฬา ไม่แตกต่างกัน โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีการปฏิบัติกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับงานอดิเรกน้อยกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2 และ 4 ขึ้นไป นอกจากนี้นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ยังมีวิถีชีวิตที่เกี่ยวข้องกับวันหยุดพักผ่อนน้อยกว่าชั้นปีที่ 2 และ 3 ส่วนการร่วมกิจกรรมและสมาชิกชมรม นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และ 2 มีการร่วมกิจกรรมและสมาชิกชมรมมากกว่าชั้นปีที่ 3 และ 4 ขึ้นไป แต่นักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีการร่วมกิจกรรมและสมาชิกชมรม น้อยกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4 ขึ้นไป

นักศึกษาที่มีชั้นปีที่ศึกษาแตกต่างกันมีวิถีชีวิตด้านความสนใจในเรื่องที่เกี่ยวกับแฟชั่น แตกต่างกัน ส่วนความสนใจในเรื่องที่เกี่ยวกับครอบครัว สันทนาการ อาหาร และสื่อต่าง ๆ ไม่แตกต่างกัน โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีความสนใจในเรื่องที่เกี่ยวกับแฟชั่นมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1, 2 และ 4 ขึ้นไป

นักศึกษาที่มีชั้นปีที่ศึกษาแตกต่างกันมีวิถีชีวิตด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาสังคมและการเมือง ธุรกิจ การศึกษา อนาคต และวัฒนธรรมแตกต่างกัน ส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ไม่แตกต่างกัน โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และ 3 มีวิถีชีวิตด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับการเมืองและสังคม อนาคต และวัฒนธรรมมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2 และ 4 ขึ้นไป ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีวิถีชีวิตด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับธุรกิจมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2 และ 4 ขึ้นไป แต่นักศึกษาชั้นปีที่ 2 น้อยกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีวิถีชีวิตด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาน้อยกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 และ 3

3. นักศึกษาที่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือนแตกต่างกันมีวิถีชีวิตด้านกิจกรรม ความสนใจ และความคิดเห็นที่ระดับนัยสำคัญ .05 พบว่า

นักศึกษาที่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือน แตกต่างกันมีวิถีชีวิตด้านกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการร่วมกิจกรรม สมาชิกชมรมกับทางมหาวิทยาลัย และการจ่ายตลาด แตกต่างกัน ส่วนวิถีชีวิตด้านกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับงานอดิเรก วันหยุดพักผ่อน และการเล่นกีฬาไม่แตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือน ไม่เกิน 5,000 บาท มีวิถีชีวิตด้านกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเข้าร่วมกิจกรรม และสมาชิกชมรม มากกว่านักศึกษาที่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือน ระหว่าง 5,001 - 8,000 บาท และ มากกว่า 8,000 บาทขึ้นไป แต่นักศึกษาที่มีรายได้ (รายรับ) มากกว่า 8,000 บาทขึ้นไป มีวิถีชีวิตด้านกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเข้าร่วมกิจกรรม และสมาชิกชมรม น้อยกว่านักศึกษาที่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือน ระหว่าง 5,001 - 8,000 บาท ส่วนวิถีชีวิตด้านกิจกรรมที่

เกี่ยวกับการจ่ายตลาดนั้นนักเรียนที่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือน มากกว่า 8,000 บาทขึ้นไป มีวิถีชีวิตด้านกิจกรรมที่เกี่ยวกับการจ่ายตลาดน้อยกว่านักเรียนที่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือน ระหว่าง 5,001 - 8,000 บาท และ ไม่เกิน 5,000 บาท

นักเรียนที่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือน แตกต่างกันมีวิถีชีวิตด้านความสนใจในเรื่องที่เกี่ยวกับอาหาร แตกต่าง ส่วนความสนใจในเรื่องที่เกี่ยวกับครอบครัว สันทนาการ แฟชั่น และสื่อต่าง ๆ ไม่แตกต่างกัน โดยนักเรียนที่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือน ไม่เกิน 5,000 บาท มีวิถีชีวิตด้านความสนใจในเรื่องที่เกี่ยวกับอาหาร มากกว่านักเรียนที่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือน ระหว่าง 5,001 - 8,000 บาท

นักเรียนที่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือน แตกต่างกัน มีวิถีชีวิตด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาสังคมและการเมือง ธุรกิจ การศึกษา ผลิตภัณฑ์ และอนาคต แตกต่างกัน ส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับวัฒนธรรมไม่แตกต่างกัน โดยนักเรียนที่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือน มากกว่า 8,000 บาทขึ้นไป มีวิถีชีวิตด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาสังคมและการเมือง ธุรกิจ การศึกษา และอนาคตมากกว่านักเรียนที่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือน ระหว่าง 5,001 - 8,000 บาท และ ไม่เกิน 5,000 บาท แต่นักเรียนที่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือนระหว่าง 5,001 - 8,000 บาท วิถีชีวิตด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาสังคมและการเมือง ธุรกิจ การศึกษา และอนาคตน้อยกว่านักเรียนที่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือน ไม่เกิน 5,000 บาท ส่วนด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์นักเรียนที่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือน ไม่เกิน 5,000 บาท มีวิถีชีวิตด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ มากกว่านักเรียนที่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือน ระหว่าง 5,001 - 8,000 บาท

2. การอภิปรายผล

2.1 ผลการศึกษาเกี่ยวกับวิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา พบว่า

กิจกรรมที่นักศึกษาทำก่อนข้างบ่อย คือ กิจกรรมที่ทำในวันหยุดพักผ่อน ได้แก่ ดูโทรทัศน์ เล่นอินเทอร์เน็ต ดูซีรีส์ ดิวิดี ฟังวิทยุ ซึ่งจะเห็นได้ว่ากิจกรรมดังกล่าวเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องกับสื่อที่นักศึกษานิยมทำเพียงลำพัง อาจเนื่องมาจากสื่อดังกล่าวล้วนแต่เป็นสื่อที่อยู่ใกล้ตัวของนักศึกษา สามารถหาซื้อได้ง่าย และมีความหลากหลาย สามารถตอบสนองความต้องการของนักศึกษาได้ ซึ่งนักศึกษาเป็นกลุ่มวัยรุ่นที่มักยึดถือความคิดของตนเองเป็นหลัก ชอบมีประสบการณ์ใหม่ ๆ แสวงหาความหลากหลาย ซึ่งสอดคล้องกับ ผลการศึกษาของ สุมาลัย สุระเสน (2548 : บทคัดย่อ) พบว่า สำหรับวัยรุ่นการทำกิจกรรมต่าง ๆ โดยใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์เป็นการช่วยตอบสนองความต้องการของวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยที่ต้องการแสวงหา

ประสบการณ์ใหม่ๆ การได้รับการยกย่องจากผู้อื่น การพักผ่อนหย่อนใจ คลายเครียด กิจกรรมที่วัยรุ่นชอบส่วนใหญ่ ได้แก่ อ่านหนังสือพิมพ์ ดูภาพยนตร์ ฟังดนตรี ดูโทรทัศน์ ฟังวิทยุ อ่านหนังสือพิมพ์ ฯลฯ อีกเหตุผลหนึ่งอาจจะเนื่องมาจากนักศึกษาต้องการคลายเครียดจากการเรียนเมื่อมีเวลาว่างในวันหยุดพักผ่อนนักศึกษาจึงทำกิจกรรมตามความต้องการของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของกรณีย์ ปัญญา (2541 : 75) พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่มีการดำเนินชีวิตในด้าน การจัดการกับความเครียด ซึ่งสาเหตุที่ทำให้นักศึกษาเกิดความเครียด คือ อ่านหนังสือไม่ทัน ใกล้เคียง เรียนไม่รู้เรื่อง ไม่เข้าใจ และมีวิธีแก้ความเครียด เช่น ฟังเพลง ดูภาพยนตร์ ดูโทรทัศน์ เล่นอินเทอร์เน็ต เป็นต้น

นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา ให้ความสนใจในเรื่องที่เกี่ยวกับครอบครัว สันตนาการ การรับประทานอาหารประเภทผัก ผลไม้ และอาหารไทย รวมไปถึงเครื่องมือสื่อสารซึ่งได้แก่ โทรศัพท์ จะเห็นได้ว่าสิ่งที่นักศึกษาสนใจและให้ความสำคัญเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับตนเอง อาจเนื่องมาจากกลุ่มนักศึกษาเป็นกลุ่มวัยรุ่นที่ยึดถือความคิดของตนเองเป็นหลัก เป็นตัวของตัวเอง มีความกระตือรือร้น ชอบแสวงหาความหลากหลาย อีกทั้งยังสนใจเรื่องต่าง ๆ ที่อยู่ใกล้ตัว โดยเฉพาะครอบครัว ซึ่งถือว่าครอบครัวเป็นสถาบันที่มีความสำคัญและใกล้ชิดกับนักศึกษามากที่สุด บิดามารดาจะมีหน้าที่อบรมสั่งสอนแบบการดำเนินชีวิตให้แก่บุตรและเป็นแม่แบบทางด้านพฤติกรรมการบริโภค อีกทั้งครอบครัวยังมีหน้าที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งซึ่งเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการบริโภค คือ การกำหนดรูปแบบการดำเนินชีวิตที่เหมาะสม เช่น การสั่งสอนฝึกรับประทานอาหาร การให้ความรู้เกี่ยวกับการเลือกรับประทานอาหาร การเข้าร่วมกิจกรรมสันตนาการต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับ ผลการศึกษาของ สุคนธ์จิตต์ วงษ์ประภรณ์ (2551 : 67) พบว่า แหล่งความรู้ด้านอาหารและโภชนาการของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่งส่วนใหญ่ได้รับมาจากบุคคลในครอบครัว ร้อยละ 73.04 และความสัมพันธ์ระหว่างการบริโภคอาหารกับปัจจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า การบริโภคอาหารมีความสัมพันธ์ทางบวกกับรูปแบบการบริโภคอาหารของครอบครัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จากการที่กลุ่มนักศึกษาเป็นกลุ่มวัยรุ่นที่ยึดถือตนเองเป็นหลักจึงมีความสนใจในเรื่องที่เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพของตนเอง โดยการรับประทานอาหารประเภทผัก ผลไม้ และชอบทานอาหารไทย ซึ่งสอดคล้องกับ ผลการศึกษาของ พัชรภรณ์ เชื้อสกุล (2545 : 39) พบว่า พฤติกรรมการบริโภคอาหารของนักศึกษาวัยรุ่นหญิงในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่กลุ่มที่ควบคุมน้ำหนักนิยมรับประทานข้าวสวย เนื้อหมู และรับประทานกับข้าวประเภทผัก กลุ่มที่ไม่ควบคุมน้ำหนักนิยมรับประทานอาหารทุกประเภทโดยมีความถี่ในการรับประทานสูงสุด คือ การรับประทานผลไม้ เช่น มะละกอ สับปะรด เป็นต้น นอกจากการยึดถือตนเองเป็นหลักแล้วกลุ่มวัยรุ่นยังชอบแสวงหา

ความหลากหลาย ชอบมีประสบการณ์ใหม่ ๆ และชอบก้าวทันเทคโนโลยีใหม่ ๆ อยู่เสมอ โดยเฉพาะโทรศัพท์ซึ่งเป็นเครื่องมือสื่อสารที่สำคัญที่นักศึกษาให้ความสนใจมาก อาจเนื่องมาจากในปัจจุบันเทคโนโลยีด้านการสื่อสารนับว่ามีบทบาทสำคัญในการดำรงชีวิตประจำวันเป็นอย่างมาก ทำให้การติดต่อสื่อสารเป็นไปอย่างสะดวกและรวดเร็ว อีกทั้งโทรศัพท์ยังมีรูปแบบที่สวยงาม มีระบบที่ทันสมัย สามารถตอบสนองความต้องการของวัยรุ่นที่ชอบความหลากหลาย ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ วิเชียร สืบสำราญ (2545 : บทคัดย่อ) พบว่า การใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ที่เป็นระบบการสื่อสารที่สำคัญ รวดเร็ว เหมาะกับยุคสมัยในปัจจุบัน

ส่วนในด้านความคิดเห็น พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับธุรกิจว่าหอพักที่ดีควรสะอาด ปลอดภัย และราคาไม่แพง และการดำเนินธุรกิจควรมีจริยธรรมและซื่อสัตย์ต่อลูกค้า อาจเนื่องมาจากนักศึกษาส่วนใหญ่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือนไม่เกิน 5,000 บาท จึงต้องการหอพักที่มีราคาไม่แพง อีกทั้งยังต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น ตู้เสื้อผ้า โต๊ะ เตียง พัดลม เป็นต้น ตลอดจนการดูแลความสะอาดของเจ้าของหอพัก และการรักษาความปลอดภัย ซึ่งสอดคล้องกับ ผลการศึกษาของ ฌรัฐพล กกกำแหง (2546 : บทคัดย่อ) พบว่า นักศึกษาปริญญาตรีที่เช่าหอพักในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 3,001 – 4,000 บาท โดยนักศึกษาส่วนใหญ่มีความต้องการให้เตียงภายในหอพักเป็นแบบเตียงคู่ มีโทรศัพท์ภายในหอพักซึ่งใช้โทรศัพท์ได้ทั่วประเทศและต้องการให้ค่าเช่าหอพักต่อเดือนอยู่ในช่วงระหว่าง 1,501 – 2,000 บาท มีความต้องการเฟอร์นิเจอร์เพิ่มจากเฟอร์นิเจอร์มาตรฐานที่หอพักมีไว้ให้ คือ ชั้นวางหนังสือ รองลงมาคือ โต๊ะเครื่องแป้ง และโทรทัศน์ นอกจากนี้ยังมีความต้องการให้มีระยะเวลาการจ่ายค่าเช่าล่วงหน้า 1 เดือน โดยมีลักษณะการชำระค่าน้ำและค่าไฟแบบมิเตอร์ นอกจากความคิดเห็นเกี่ยวกับธุรกิจแล้วนักศึกษายังมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษา ปัญหาสังคม และอนาคต ซึ่งนักศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าการศึกษานำให้มีอนาคตที่ดี และตระหนักถึงปัญหาสิ่งแวดล้อม ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการประหยัดพลังงานเพื่อลดภาวะโลกร้อน หรือลดการใช้ผลิตภัณฑ์ที่ทำมาจากธรรมชาติ อาจเนื่องมาจากปัจจุบันคนไทยเห็นความสำคัญของการศึกษามากขึ้นนักศึกษาจึงตั้งใจศึกษาเล่าเรียนเพื่อจบออกมาจะได้มีงานทำที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ มัทรี ชูทรัพย์ (2543 : 97) สรุปว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงมีการดำเนินชีวิตในลักษณะกลุ่มวิชาชีพ โดยกลุ่มวิชาชีพเป็นกลุ่มนักศึกษาที่มีเป้าหมายเพื่อที่จะจบออกไปประกอบอาชีพเป็นหลัก และจากการที่กลุ่มนักศึกษาระดับปริญญาตรีด้านสิ่งแวดล้อมมากขึ้น อาจเนื่องมาจากในปัจจุบันนักศึกษาได้รับข่าวสารการรณรงค์เกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเพิ่มมากขึ้นทั้งจากสื่อต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร เป็นต้น และการสอดแทรกเนื้อหาสาระเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม

ในหลักสูตรการเรียนการสอน ซึ่งทางมหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา ได้มีการจัดตั้งชมรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมขึ้นเพื่อเป็นการปลูกจิตสำนึกอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมให้กับนักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ วิมลพรรณ ทองเกล็ด (2541 : 52) พบว่า นักศึกษาหลักสูตรปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 สถาบันราชภัฏลำปาง ที่ไม่ได้เรียนวิชาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมมีความสำนึกในเรื่องการอนุรักษ์พลังงานสูงกว่านักศึกษาที่ได้เรียน ซึ่งอาจขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ หลายด้าน เช่น การมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องโดยการเข้าร่วมเป็นสมาชิกชมรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การได้รับการอบรมเลี้ยงดูสั่งสอนมาจากสถาบันครอบครัว โรงเรียน กลุ่มเพื่อน สถานศึกษาสื่อมวลชน และอื่น ๆ การได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงานจากสื่อต่าง ๆ ซึ่งนักศึกษาได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารทางโทรศัพท์มากที่สุด รองลงมาเป็นวิทยุ หนังสือพิมพ์ และสื่อบุคคล การได้เรียนวิชาอื่นที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมแทรกอยู่ ได้แก่ วิชามนุษยกับสังคม ประชากรกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต วิทยาศาสตร์กับสิ่งแวดล้อม

2.2 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบวิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา จำแนกตามตัวแปรเพศ พบว่า นักศึกษาเพศหญิงและชายมีวิถีชีวิตที่แตกต่างกัน ดังนี้คือ

ด้านกิจกรรม นักศึกษาชายมีการร่วมกิจกรรม การเป็นสมาชิกชมรมของมหาวิทยาลัย และการเล่นกีฬา มากกว่านักศึกษาหญิง อาจเนื่องมาจากนักศึกษาชายชอบอยู่รวมกันเป็นกลุ่มสมาคม และชอบเล่นกีฬาร่วมกันเป็นกลุ่ม เช่น บาสเกตบอล ฟุตบอล บิ๊บกั้น เป็นต้น ซึ่ง สอดคล้องกับ ผลการวิจัยของระพีพรรณ ศิริวัฒน์ภัทรา และฐิติรัตน์ ถาวรสุจริตกุล (2545 : 320) สรุปว่า นักศึกษาชายสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ปราชญ์บุรี มีความสนใจที่จะทำกิจกรรมหรือให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมทั้งกิจกรรมของสถาบันและกิจกรรมของนักศึกษาเองมากกว่านักศึกษาหญิง และสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ นุหงา วงศ์ทิพย์ (2544 : 52) สรุปว่า นักศึกษาเพศชายที่อยู่หอพักของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ตมีการปฏิบัติกิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการมากกว่านักศึกษาเพศหญิง ส่วนนักศึกษาหญิงมีวิถีชีวิตด้านกิจกรรมที่เกี่ยวกับงานอดิเรกมากกว่านักศึกษาชาย อาจเนื่องมาจากงานอดิเรกส่วนใหญ่ที่นักศึกษานิยมทำ คือ การทำอาหารรับประทานเอง ซึ่งตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันหน้าที่การทำอาหารรับประทานส่วนใหญ่มักเป็นหน้าที่ของเพศหญิง อีกทั้งเพศหญิงมักจะรับประทานอาหารที่ตนเองชอบเป็นหลักจึงชอบทำอาหารรับประทานเองเพื่อให้ได้รสชาติตามที่ตนเองชอบ ซึ่งสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ นพมาศ ถนอมสิน (2548:138) สรุปว่า นิสิตหญิงหอพักมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ส่วนใหญ่มักจะเลือกรับประทานอาหารตามความต้องการและความชอบของตนเป็นหลัก

ด้านความสนใจ นักศึกษาหญิงมีความสนใจเรื่องแฟชั่น และอาหารมากกว่านักศึกษาชาย อาจเนื่องมาจากเพศหญิงเป็นเพศที่รักสวยรักงาม ติดตามข่าวสารเกี่ยวกับแฟชั่น

อยู่เสมอ สนใจในการรักษารูปร่างให้ดูดี ซึ่งสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ ภัทรพร สังฆสุวรรณ (2549 : 132) สรุปว่า รูปแบบการดำเนินชีวิตของกลุ่มผู้บริโภคหญิงโสดในกรุงเทพมหานคร อายุระหว่าง 20 – 26 ปี มีความสนใจในเรื่องข้อมูลข่าวสารแฟชั่นมากที่สุด และกิจกรรมที่ชอบทำ ทั้งในวันธรรมดาและวันหยุด คือ การช้อปปิ้ง และเสริมความงาม และสอดคล้องกับ ผลการศึกษา ของ เฉลิมพล โสมอินทร์ (อ้างถึงใน นพมาศ ถนอมสิน 2548 : 21) สรุปว่า ค่านิยมของวัยรุ่น เพศหญิงต้องมีหุ่นดี หุ่นผอมเพรียวเพื่อให้ใส่เสื้อผ้าแฟชั่นที่ตัวเล็ก ๆ จะได้สวยตามกระแสนิยม

ด้านความคิดเห็น นักศึกษาหญิงมีความคิดเห็นในเรื่องที่เกี่ยวกับปัญหาสังคม และการเมือง การศึกษา และอนาคตมากกว่านักศึกษาชาย อาจเนื่องมาจากในปัจจุบันเพศหญิงมีบทบาทในสังคมมากขึ้น มีความสนใจในด้านการศึกษาค้นคว้าความรู้เพื่อนำไปประกอบอาชีพและมีความก้าวหน้าในอนาคต โดยนักศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าการศึกษาที่ดีทำให้มีอนาคตที่ดี ซึ่งไม่สอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ ระพีพรรณ ถาวรสุจริตกุล และฐิติรัตน์ ถาวรสุจริตกุล (2545 : 320) พบว่า นักศึกษาชายสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ปรานีนบุรี มีลักษณะรูปแบบการใช้ชีวิตในกลุ่มวิชาชีพสูงกว่านักศึกษาหญิง โดยมีความสนใจต่อการสร้างฐานะ เลือกเรียนวิชาที่เป็นประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพมากกว่าและทำให้มีความก้าวหน้าในอนาคต

2.3 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบวิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา จำแนกตามตัวแปรระดับชั้นปี พบว่า นักศึกษาที่มีชั้นปีที่ศึกษาแตกต่างกันมีวิถีชีวิตที่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากนักศึกษาแต่ละชั้นปีมีช่วงอายุที่แตกต่างกันจึงมีความรู้สึกรู้คิดที่แตกต่างกันทำให้มีการดำเนินชีวิต ความต้องการ ความพอใจ และความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ที่แตกต่างกันตามไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ มัทรี ชูทรัพย์ (2543:97) สรุปว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงแต่ละชั้นปีมีการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน แสดงว่านักศึกษาแต่ละชั้นปีต่างมีอิสระในการเลือกแนวทางการดำเนินชีวิตในมหาวิทยาลัยตามความต้องการ ความสนใจ และความพอใจของตนเอง

2.4 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบวิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา จำแนกตามตัวแปรรายได้ (รายรับ) ต่อเดือน พบว่า นักศึกษาที่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือนแตกต่างกันมีวิถีชีวิตที่แตกต่างกัน ดังนี้คือ

ด้านกิจกรรม นักศึกษาที่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือน ไม่เกิน 5,000 บาท มีวิถีชีวิตด้านกิจกรรมที่เกี่ยวกับการร่วมกิจกรรมและสมาชิกชมรมมากกว่านักศึกษาที่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือน ระหว่าง 5,001 – 8,000 บาท และมากกว่า 8,000 บาท ขึ้นไป อาจเนื่องมาจากอาชีพของผู้ปกครองของนักศึกษาที่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือน ไม่เกิน 5,000 บาท ซึ่งอาจจะประกอบอาชีพเกษตรกรรม อีกทั้งส่วนใหญ่มาจากสังคมต่างจังหวัดที่มีการพึ่งพาอาศัยกัน และเกื้อกูลซึ่งกัน

และกันสามารถเข้ากับบุคคลอื่นได้ง่ายจึงมีการเข้าร่วมกิจกรรมและสมาชิกชมรมของทางมหาวิทยาลัยมากกว่านักศึกษาที่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือน ระหว่าง 5,001–8,000 บาท และมากกว่า 8,000 บาท ขึ้นไป ซึ่งผู้ประกอบการจะประกอบอาชีพอื่นที่นอกเหนือจากอาชีพเกษตรกรรม และนักศึกษาอาจจะเคยชินกับการใช้ชีวิตแบบสังคมเมืองที่มีการพึ่งพาอาศัยกันน้อยจึงทำให้เข้ากับบุคคลอื่นในสังคมได้ยาก ซึ่งสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ ชัยวัฒน์ พรหมลิ (2550 : 82) พบว่า นักศึกษาที่ผู้ประกอบการประกอบอาชีพเกษตรกรรมมีส่วนร่วมในกิจกรรมของทางมหาวิทยาลัยและกิจกรรมส่วนตัวแตกต่างกับนักศึกษาที่ผู้ประกอบการประกอบอาชีพรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจและธุรกิจส่วนตัว ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาที่ผู้ประกอบการประกอบอาชีพเกษตรกรรมส่วนใหญ่มาจากสังคมชนบทสามารถเข้ากับคนอื่นได้ง่ายในขณะที่นักศึกษาที่ผู้ประกอบการประกอบอาชีพรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจและธุรกิจส่วนตัว ส่วนใหญ่ผู้ประกอบการประกอบอาชีพอยู่ในเขตเทศบาลมีวิถีชีวิตแบบสังคมเมืองที่พึ่งพาอาศัยกันน้อยทำให้การมีปฏิสัมพันธ์กับสังคมและความสามารถในการเข้ากับคนอื่นน้อยลง นอกจากนี้ นักศึกษาที่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือน ไม่เกิน 5,000 บาท และระหว่าง 5,001 – 8,000 บาท มีวิถีชีวิตด้านกิจกรรมที่เกี่ยวกับการจ่ายตลาด มากกว่านักศึกษาที่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือนมากกว่า 8,000 บาท ขึ้นไป ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษาต้องการประหยัดค่าใช้จ่ายจึงนิยมซื้อสินค้าตามดีพาร์ตเมนต์สโตร์และตลาดนัดที่ใกล้ที่พัก อีกทั้งยังเป็นสินค้าที่มีราคาไม่แพงมากนักและประหยัดค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ซึ่งสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ นพมาศ ถนอมสิน (2548 : 140) สรุปว่า ด้านพฤติกรรมการใช้สินค้า นิสิตหญิงในหอพักมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ไม่นิยมใช้สินค้าแบรนด์เนมเนื่องจากราคาแพงเกินไป และส่วนใหญ่จะซื้อสินค้าที่ตลาดนัดภายในมหาวิทยาลัย ชื่อของที่ห้างสรรพสินค้าหรือตลาดนัดจตุจักร

ด้านความสนใจ นักศึกษาที่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือน ไม่เกิน 5,000 บาท มีวิถีชีวิตด้านความสนใจในเรื่องที่เกี่ยวกับอาหารมากกว่านักศึกษาที่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือนระหว่าง 5,001 – 8,000 บาท อาจเนื่องมาจากนักศึกษามีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือนต่ำจึงนิยมปรุงอาหารรับประทานเองเพื่อประหยัดค่าใช้จ่าย อีกทั้งยังได้รับประทานอาหารตามรสชาติที่ตนเองชอบ ซึ่งนักศึกษาส่วนใหญ่นิยมรับประทานอาหารไทย ผัก และผลไม้ที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย ซึ่งสอดคล้องกับ ผลงานการวิจัยของ กรณ์ชัย ปัญญโญ (2542 : 76) พบว่า การดำเนินชีวิตในด้านการรับประทานอาหารของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยรวมอยู่ในระดับดี คือ นักศึกษาไม่รับประทานอาหารประเภทหมักดอง ไม่รับประทานอาหารที่มีสารกันบูด ไม่รับประทานอาหารฟาสต์ฟู้ด ไม่รับประทานอาหารที่มีคลอโรสเตอรอลสูง

ด้านความคิดเห็น นักศึกษาที่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือน มากกว่า 8,000 บาท ขึ้นไป มีวิถีชีวิตด้านความคิดเห็นในเรื่องที่เกี่ยวกับปัญหาสังคม การเมือง ธุรกิจ การศึกษา และ

อนาคต มากกว่านักศึกษาที่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือน ระหว่าง 5,001 – 8,000 บาท และไม่เกิน 5,000 บาท อาจเนื่องมาจากนักศึกษาที่มีรายได้ (รายรับ) ต่อเดือน มากกว่า 8,000 บาท ขึ้นไป เป็นนักศึกษาที่มีการหารายได้ระหว่างเรียนเพราะนอกจากจะมีรายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครองและเงินทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาแล้วยังมีรายได้จากการทำงานพิเศษ จึงมีความคิดที่เป็นผู้ใหญ่มีความคิดเห็นต่อสิ่งต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องที่เกี่ยวกับปัญหาการเมือง สังคม ธุรกิจ การศึกษา ตลอดจนอนาคตของตนเองในมุมมองที่กว้างกว่านักศึกษาที่เรียนเพียงอย่างเดียว อีกสาเหตุหนึ่งอาจเนื่องมาจากนักศึกษาที่ทำงานพิเศษหารายได้ระหว่างเรียนมีผู้ปกครองที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำ จึงต้องทำงานพิเศษเพื่อแบ่งเบาภาระของผู้ปกครอง จึงมีความสนใจในการศึกษาเล่าเรียนเพื่อนำไปประกอบอาชีพได้ในอนาคต และมีความเห็นว่าการศึกษาที่ดีทำให้มีอนาคตที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ มัทรี ชูทรัพย์ (2543 : 97) สรุปว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงที่บิดา มารดา หรือผู้ปกครองมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท มีการดำเนินชีวิตในลักษณะกลุ่มวิชาชีพ และกลุ่มก้าวหน้าเป็นส่วนใหญ่ โดยกลุ่มวิชาชีพเป็นกลุ่มนักศึกษาที่มีเป้าหมายเพื่อที่จะจบออกไปประกอบอาชีพเป็นหลัก และกลุ่มก้าวหน้าเป็นกลุ่มนักศึกษาที่มีทัศนคติที่ดีต่อกิจกรรมที่สัมพันธ์กับปัญหาความยุติธรรม ความได้เปรียบเสียเปรียบและความถูกต้องเหมาะสมของระบบเศรษฐกิจการเมืองของประเทศ และสนับสนุนการเรียกร้องสิทธิและความถูกต้องในสังคม

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการศึกษา พบว่า กิจกรรมที่นักศึกษานิยมทำก่อนข้างบ่อย คือ กิจกรรมในวันหยุดพักผ่อน ได้แก่ การดูโทรทัศน์ เล่นอินเทอร์เน็ต ดูวีซีดี ดีวีดี และฟังวิทยุ ดังนั้นภาครัฐควรมีการควบคุมสื่อให้เสนอในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษา อีกทั้งภาครัฐกิจที่เกี่ยวข้องเนื่องกับสื่อควรนำเสนอสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาด้วยเช่นเดียวกัน นอกจากนี้ทั้งภาครัฐและเอกชนยังสามารถเลือกใช้สื่อเพื่อสร้างสรรค์โฆษณาให้สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายที่เป็นนักศึกษาได้ง่ายและรวดเร็ว

จากผลการศึกษา พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา ให้ความสนใจในเรื่องที่เกี่ยวกับครอบครัว สันตนาการ การรับประทานอาหารประเภทผัก ผลไม้ และอาหารไทย รวมไปถึงเครื่องมือสื่อสารซึ่งได้แก่ โทรศัพท์ ดังนั้นภาคเอกชนที่ประกอบธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับอาหารอาจจะพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีประโยชน์ซึ่งสามารถบริโภคได้ทั้งครอบครัว และสร้างสรรค์โฆษณาที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์อันดีระหว่างสมาชิกในครอบครัว โดยเฉพาะการโฆษณา

ผ่านสื่อโทรทัศน์ซึ่งเป็นสื่อที่นักเรียนนิยมนมากที่สุด นอกจากสื่อโทรทัศน์แล้วธุรกิจยังสามารถนำเสนอผลิตภัณฑ์ผ่านสื่อวิทยุ และอินเทอร์เน็ต เพื่อเข้าถึงกลุ่มนักเรียนได้มากขึ้น

จากผลการศึกษา พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับธุรกิจว่าหอพักที่ดีควรสะอาด ปลอดภัย และราคาไม่แพง ดังนั้นภาคเอกชนที่มีการดำเนินธุรกิจทางด้านที่พักอาศัยควรมีการปรับปรุงหอพักให้สะอาดอยู่เสมอ มีเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์ โทรศัพท์ เตียง ตู้ โต๊ะเครื่องแป้ง พัดลม เป็นต้น มีการให้บริการเครื่องซักผ้าอินเทอร์เน็ต มีพนักงานรักษาความปลอดภัย รวมทั้งกล้องวงจรปิดเพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของผู้พักอาศัย และควรมีอัตราค่าเช่าที่ไม่แพงจนเกินไป เพราะนักเรียนส่วนใหญ่มีรายได้ไม่มากนัก นอกจากนี้ผู้ที่ดำเนินธุรกิจด้านที่พักอาศัยอาจจะมีการโฆษณาประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับหอพักทางสถานีวิทยุเพื่อเข้าถึงกลุ่มนักเรียนได้มากขึ้น ทั้งนี้เพราะว่าสื่อวิทยุนับเป็นสื่ออีกประเภทหนึ่งที่นักเรียนนิยมฟังในวันหยุดพักผ่อนหรือเมื่อมีเวลาว่าง นอกจากความคิดเห็นเกี่ยวกับธุรกิจแล้วนักเรียนยังเห็นด้วยว่าการศึกษาที่ดีทำให้มีอนาคตที่ดี และตระหนักถึงปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม ดังนั้นสถาบันการศึกษาควรมีการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนให้มีคุณภาพอยู่เสมอ ตลอดจนอาจจะมีการสอดแทรกเนื้อหาสาระเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมในหลักสูตรการเรียนการสอน รวมไปถึงภาคเอกชนอาจจะมีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีส่วนช่วยในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ตั้งแต่วัตถุดิบที่ใช้ กระบวนการผลิต ไปจนถึงบรรจุภัณฑ์ ตลอดจนสร้างสรรค์โฆษณาที่แสดงให้เห็นถึงการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยอาจจะโฆษณาผ่านสื่อที่นักเรียนนิยม เช่น โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต วิทยุ โทรศัพท์ เป็นต้น อีกทั้งภาครัฐอาจจะมีการรณรงค์เพื่อปลูกจิตสำนึกให้แก่เยาวชนในเรื่องการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมผ่านสื่อประเภทต่าง ๆ ได้เช่นเดียวกัน

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการวิจัยวิถีชีวิตของผู้บริโภคกลุ่มอื่น ๆ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อภาครัฐและเอกชนในการกำหนดกลยุทธ์ทางการตลาดให้เหมาะสมกับตลาดกลุ่มเป้าหมาย

บรรณานุกรม

- กรัณย์ ปัญโญ (2542) “การดำเนินชีวิตของนักศึกษาที่พักอยู่หอพักมหาวิทยาลัยเชียงใหม่”
 วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การส่งเสริมสุขภาพ) เชียงใหม่
 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- กัญญา ลินทรต้นศิริกุล (2551) “เครื่องมือการวิจัยและการตรวจสอบคุณภาพ” ใน
 การตรวจสอบความเชื่อถือได้ของเครื่องมือการวิจัย หน้า 103 นนทบุรี
 โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- เกตุร จิตตางกุล (2548) “พฤติกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพในการเลือกใช้บริการ
 ร้านอินเทอร์เน็ต” การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต เชียงใหม่
 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- เกียรติศักดิ์ วรรณศรี (2550) “รูปแบบการใช้ชีวิตของผู้บริโภคในร้านกาแฟบนถนน
 นิรมานเหมินท์จังหวัดเชียงใหม่” การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
 (การจัดการอุตสาหกรรมเกษตร) เชียงใหม่ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- ชัยวัฒน์ พรหมล (2550) “วิถีชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยขอนแก่น”
 วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (สังคมศาสตร์) ขอนแก่น
 มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- ชาตรีส การะเวก (2544) “พฤติกรรมและจุดมุ่งหมายในการใช้อินเตอร์เน็ตของนิสิต
 นักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐในกรุงเทพมหานคร” วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตร
 มหาบัณฑิต (คหกรรมศาสตรศึกษา) กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ณัฐพล กกกำแหง (2546) “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของนักศึกษาปริญญาตรีในการเลือก
 เช่าหอพัก ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่” การค้นคว้าแบบอิสระ
 ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต เชียงใหม่ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- คารา ทีปะปาล (2546) พฤติกรรมผู้บริโภค กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์รุ่งเรืองการพิมพ์
- เดชา ล้วนโค (2544) “ทัศนคตินักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ต่อการซื้อสินค้าและบริการ
 ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต” การค้นคว้าอิสระปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
 สาขาวิชาบริหารธุรกิจ เชียงใหม่ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- นพมาศ ถนอมสิน (2548) “วิถีชีวิตของนิสิตหญิงในหอพักมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์”
 วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว)
 กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

- บุหงา วงศ์ทิพย์ (2544) “ศึกษากิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลาว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของสถาบัน
อุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต” วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต (บริหารการศึกษา)
ภูเก็ต มหาวิทยาลัยทักษิณ
- บริษัท ศูนย์วิจัยกสิกรไทย จำกัด (2545) “ค่าใช้จ่ายของนักศึกษา : สร้างกระแสเงินสด
4,300 ล้าน” [ออนไลน์] <http://www.kasikomresearch.com> (27 สิงหาคม 2551)
- พนม ปิ่นทวารภรณ์ (2542) “ทัศนคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ต่อการโฆษณาใน
อินเตอร์เน็ต” การค้นคว้าอิสระปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชา
บริหารธุรกิจ เชียงใหม่ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- พรพรรณ สารพันธ์ (2549) “การเปรียบเทียบการใช้ชีวิตของนิสิตที่กู้ยืมและไม่ได้กู้ยืมกองทุน
เงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม” วิทยานิพนธ์ การศึกษา
มหาบัณฑิต (การวิจัยการศึกษา) มหาสารคาม มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- พรรณี ตรังคสันต์ (2544) “ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมประชาธิปไตยของนักศึกษามหาวิทยาลัย
มหิดล” วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตร์ (ประชากรศึกษา) กรุงเทพมหานคร
มหาวิทยาลัยมหิดล
- พัชรภรณ์ เขียวสกุล (2545) “การศึกษาพฤติกรรมการบริโภคอาหารเพื่อการลดน้ำหนักของ
นักศึกษาวัยรุ่นหญิงในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่” การค้นคว้าอิสระ
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (โภชนาศาสตร์ศึกษา) เชียงใหม่
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- พิบูล ทีปะपाल (2549) *การบริหารการตลาด : ยุคใหม่ในศตวรรษที่ 21* กรุงเทพมหานคร
อมรการพิมพ์
- เพลินทิพย์ โกเมศโสภา และชัชพงศ์ ตั้งมณี (2534) “พฤติกรรมการใช้เวลาและรูปแบบ
การใช้จ่ายของนิสิตนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร” งานวิจัย คณะพาณิชยศาสตร์
และการบัญชี กรุงเทพมหานคร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ภัทรพร สังฆสุบรรณ (2549) “รูปแบบการดำเนินชีวิต (Lifestyle) และความรู้สึกรู้สึกของกลุ่ม
ผู้บริโภคหญิงโสดในกรุงเทพมหานครที่มีผลต่อการสื่อสารการตลาดของแผนกสินค้า
แฟชั่นสตรีของบริษัท เดอะมอลล์กรุ๊ป จำกัด” วิทยานิพนธ์ วารสารศาสตรมหาบัณฑิต
(การบริหารสื่อสารมวลชน) กรุงเทพมหานคร วารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- มณีนรัถย์ พิพัฒน์คำเกิงกุล (2548) “การศึกษาทัศนคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยที่มีต่อสินค้าไทย:
กรณีศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต” วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
(บริหารธุรกิจ) กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

- มหาวิทยาลัยนเรศวร (2551) “สถิติจำนวนนิสิต ปี 51” [ออนไลน์] <http://www.acad.nu.ac.th>
(29 กรกฎาคม 2551)
- มัทรี ชูทรัพย์ (2543) “การศึกษารูปแบบการดำเนินชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง”
วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การอุดมศึกษา) กรุงเทพมหานคร
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- มานะ ชิตตะสังคะ และคณะ (2546) “วิถีชีวิตวัยรุ่น” [ออนไลน์]
<http://www.nu.ac.th/office/gentie/teen2.htm> (9 กรกฎาคม 2551)
- ยุทธนา ชรรณเจริญ (2550) “การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค” ใน *ปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมผู้บริโภค* หน้า 196-209 นนทบุรี โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัย
ธรรมาธิราช
_____ *ปัจจัยทางจิตวิทยาที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมผู้บริโภค* นนทบุรี
โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- ระพีพรรณ สิริวัฒน์ภัทรา และ ชูศิริรัตน์ ถาวรสุจริตกุล (2545) “การศึกษารูปแบบการใช้ชีวิตของ
นักศึกษาศาสนาบันเทคโน โลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ปราจินบุรี” วิทยานิพนธ์
(การจัดการอุตสาหกรรม) ปราจินบุรี คณะเทคโนโลยีและการจัดการอุตสาหกรรม
สถาบันเทคโน โลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ปราจินบุรี
- รัตน บัวสุคนธ์ และ สมบัติ ท้ายเรือคำ (2544) “วิถีชีวิต เจตคติ และผลสัมฤทธิ์ของนิสิต
มหาวิทยาลัยนเรศวรที่ผ่านระบบการสอบคัดเลือกด้วยวิธีรับตรงและจากส่วนกลาง”
วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตร์ พิษณุโลก มหาวิทยาลัยนเรศวร อ้างถึงใน
อ้อมใจ ลาบ้านเพิ่ม “วิถีชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม” วิทยานิพนธ์ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (การวิจัยการศึกษา)
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- ริเรืองรอง รัตนวิไลสกุล (2543) “การศึกษารูปแบบการใช้ชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี” ใน *วารสารวิจัยและพัฒนา* 23, 2 หน้า 95-114
(สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์) ศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าธนบุรี
- วิมลพรรณ ทองเกล็ด (2541) “ความสำคัญในเรื่องการอนุรักษ์พลังงานของนักศึกษาหลักสูตร
ปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 สถาบันราชภัฏลำปาง” การค้นคว้าแบบอิสระ
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม) เชียงใหม่
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

- วิญญูธรรม ศรีแก่นจันทร์ (2547) “การถ่ายทอดวิถีพุทธปฏิบัติต่อวัยรุ่น” วิทยานิพนธ์
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (สังคมศาสตร์) กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยราชภัฏ
บ้านสมเด็จเจ้าพระยา
- วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี (2550) “มหาวิทยาลัยนเรศวร” [ออนไลน์]
<http://www.th.wikipedia.org/wiki> (15 กรกฎาคม 2551)
- วิจิต อุ๋ฮัน (2550) *การวิจัยและการสืบค้นข้อมูลทางธุรกิจ* กรุงเทพมหานคร
โรงพิมพ์พรินท์แอทการพิมพ์
- วิเชียร สืบสำราญ (2545) “พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ของกลุ่มวัยรุ่นใน
สถาบันอุดมศึกษา จังหวัดมหาสารคาม” การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญา
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ไทยคดีศึกษา) มหาสารคาม มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- ศรีเรือน แก้วกังวาน (2550) “พัฒนาการวัยรุ่น” [ออนไลน์]
<http://gotoknow.org/blog/thanawan/109896> (2 สิงหาคม 2551)
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2541) *กลยุทธ์การตลาดและการบริหารการตลาด* กรุงเทพมหานคร
โรงพิมพ์ธีระฟิล์ม และไซเทกซ์การพิมพ์
- ศุคนธ์จิต วงษ์ประภารัตน์ (2551) “การบริโภคอาหารและปัจจัยที่เกี่ยวข้องของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเอกชน” การค้นคว้าอิสระวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
(โภชนศาสตร์ศึกษา) เชียงใหม่ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- สุมาลัย สุระเสน (2548) “การศึกษาทัศนคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยวไลยอลงกรณ์
(ในพระบรมราชูปถัมภ์) เกี่ยวกับการใช้เวลาว่างของนักศึกษา” ภาคนิพนธ์
บริหารธุรกิจบัณฑิต (คอมพิวเตอร์ธุรกิจ) มหาวิทยาลัยวไลยอลงกรณ์ในพระบรม
ราชูปถัมภ์
- อดุลย์ จาตุรงค์กุล, คลยา จาตุรงค์กุล (2550) *พฤติกรรมผู้บริโภค* กรุงเทพมหานคร
โรงพิมพ์รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์
- อมรรัตน์ เทพกำปนาจ (2548) “ความหมาย แนวคิด และประเด็นที่เกี่ยวกับวัฒนธรรม”
[ออนไลน์] <http://www.culture.go.th/study.php?&YY=2548&MM=5&DD=16>
(2 สิงหาคม 2551)
- อมรลักษณ์ อากาศวิภาต (2542) “ความคิดเห็นที่มีต่อครอบครัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชน
ในกรุงเทพมหานคร” วิทยานิพนธ์ ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
(คหกรรมศาสตร์ศึกษา) กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- อัญชลี ลักษมีรังสรรค์ (2540) “ทัศนคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพจังหวัดเชียงใหม่ต่อ
การขายสินค้าโดยใช้เครื่องจักรอัตโนมัติแบบหยอดเหรียญ” การค้นคว้าอิสระ
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ เชียงใหม่ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

- อุมาพร น้ำคนคู่, อรุณลักษณ์ ทูมมากรณ์, พัชรัตน์ วงศ์วิษณุคม (2544)
 “รูปแบบการใช้ชีวิตของนักศึกษาสถาบันราชภัฏกำแพงเพชร” สำนักวิจัยสถาบัน
 ราชภัฏกำแพงเพชร มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
- อุไรวรรณ เข้มนิคม (2550) “การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทางการตลาด” ใน
 สภาพแวดล้อมทางประชากรศาสตร์ หน้า 142-143 นนทบุรี โรงพิมพ์
 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- อ้อมใจ ลาบ้านเพิ่ม (2550) “วิถีชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัย
 มหาสารคาม” วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต (การวิจัยการศึกษา) มหาสารคาม
 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- WHO (1987). Health Education Unit Lifestyle and Health. Social Science and Medicine 2 :
 117-124 อ้างถึงใน นพมาศ ธนอมสิน “วิถีชีวิตของนิสิตหญิงในหอพักมหาวิทยาลัย
 เกษตรศาสตร์” วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษาและ
 การแนะแนว) กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ภาคผนวก

การวิจัย : เรื่อง วิถีชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา

Life styles of students of Naresuan University, Phayao.

คำชี้แจง : 1. แบบสอบถามฉบับนี้มี 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

ส่วนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับวิถีชีวิตของนักศึกษา

2. ข้อมูลที่ได้จากการสอบถาม ผู้วิจัยจะนำไปวิเคราะห์รูปแบบการดำเนินชีวิตของนักศึกษาในแต่ละด้าน และจะเก็บข้อมูลไว้เป็นความลับ จะไม่มีผลกระทบต่อผู้ตอบแบบสอบถาม

3. กรุณาตอบแบบสอบถามทุกข้อ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างตามความเป็นจริงของท่าน

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

1. เพศ

1.1 () ชาย

1.2 () หญิง

2. ระดับชั้นปี

2.1 () ชั้นปีที่ 1

2.2 () ชั้นปีที่ 2

2.3 () ชั้นปีที่ 3

2.4 () ชั้นปีที่ 4 ขึ้นไป

3. รายได้ (รายรับ) ต่อเดือน

3.1 () ไม่เกิน 5,000 บาทต่อเดือน

3.2 () 5,001 – 8,000 บาทต่อเดือน

3.3 () มากกว่า 8,000 บาทต่อเดือน

4. ท่านคิดว่าท่านเป็นบุคคลประเภทใด

4.1 () ชอบเก็บตัว

4.2 () ชอบสังคม

ส่วนที่ 2 : วิถีชีวิตของนักศึกษาตามลักษณะของรูปแบบการดำเนินชีวิตในด้านกิจกรรม

ด้านความสนใจ ด้านความคิดเห็น

คำชี้แจง : กรุณาตอบคำถามต่อไปนี้ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องว่างที่แสดงถึงความถี่ในการทำกิจกรรม

กิจกรรม	ระดับการทำกิจกรรม				
	ทำเป็นประจำ	ทำค่อนข้างบ่อย	ทำบ้างไม่ทำบ้าง	นาน ๆ ทำครั้ง	ไม่ทำเลย
1. วาดรูป					
2. ดูแลสัตว์เลี้ยง					
3. ดูแลและปลูกต้นไม้					
4. ทำอาหารรับประทานเอง					
5. ทำงานประดิษฐ์ งานฝีมือ					
6. อ่านหนังสือเรียนเพียงลำพัง					
7. อ่านหนังสือการ์ตูน					
8. อ่านหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร					
9. เข้าวัดฟังธรรม นั่งสมาธิเพียงลำพัง					
10. เล่นอินเทอร์เน็ต					
11. เล่นเกมคอมพิวเตอร์					
12. ดูโทรทัศน์					
13. ฟังวิทยุ					
14. ดูวีซีดี ดีวีดี					
15. ออกกำลังกายเพียงลำพัง โปรรະນຸ					
16. เล่นกีฬากับเพื่อน ๆ โปรรະນຸ					
17. เป็นสมาชิกชมรมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย โปรรະນຸ.....					
18. ร่วมกิจกรรมกับทางมหาวิทยาลัย					

กิจกรรม	ระดับการทำกิจกรรม				
	ทำเป็นประจำ	ทำก่อนข้างบ่อย	ทำบ้างไม่ทำบ้าง	นาน ๆ ทำครั้ง	ไม่ทำเลย
19. ทำบุญตักบาตรร่วมกับผู้อื่น					
20. ไปเที่ยวต่างจังหวัดกับเพื่อน					
21. ไปเที่ยวต่างจังหวัดร่วมกับครอบครัว					
22. เที่ยวสถานที่ท่องเที่ยวในยามกลางคืน					
23. ร้องคาราโอเกะกับเพื่อน					
24. ซื้อสินค้าตามดีพาร์ทเมนท์สโตร์และตลาดนัดที่ใกล้ที่พัก					
25. ซื้อสินค้าที่ถนนคนเดิน					
26. ไปทานอาหารนอกบ้านกับครอบครัว					

คำชี้แจง : กรุณาตอบคำถามต่อไปนี้ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องว่างที่แสดงถึงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ท่านสนใจตามข้อความ ดังต่อไปนี้

ความสนใจ	ระดับความเห็นด้วย				
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
1. ก่อนการซื้อสินค้าท่านมักจะปรึกษาคครอบครัวก่อน					
2. ท่านให้ความสำคัญกับครอบครัว					
3. ท่านชอบออกไปรับประทานอาหารนอกบ้านกับครอบครัว					
4. ท่านชอบฟังเพลงเพื่อคลายเครียด					
5. ท่านชอบทำกิจกรรมกลางแจ้ง เช่น เล่นกีฬา แคมป์ปิ้ง เป็นต้น					
6. ท่านเป็นคนสนใจงานศิลปะ					
7. ท่านให้ความสนใจเรื่องสุขภาพด้วยการนอนหลับพักผ่อนให้เพียงพอ					
8. ท่านติดตามข่าวสารเกี่ยวกับแฟชั่นจากสื่อต่าง ๆ เสมอ					
9. ท่านชอบซื้อสินค้าเกี่ยวกับการแต่งตัว					
10. ท่านชอบแต่งกายให้ดูดี					
11. ท่านชอบเปลี่ยนทรงผมและสีผมให้เข้ากับแฟชั่น					
12. การรักษารูปร่างให้ดูดีถือว่าเป็นเรื่องสำคัญ					
13. ท่านจะเลือกบริโภคอาหารที่ชอบเท่านั้น					

ความสนใจ	ระดับความเห็นด้วย				
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
14. ท่านชอบทานผัก, ผลไม้					
15. ท่านชอบทานอาหารต่างชาติ					
16. ท่านชอบทานอาหารไทย					
17. ท่านชอบทานอาหารแบบบุฟเฟ่					
18. ท่านชอบทานเบเกอรี่มากกว่าขนมหวานแบบไทย ๆ					
19. ท่านชอบใช้บริการในร้านอาหารที่มีเพลงฟังสบาย ๆ					
20. ท่านชอบเล่นอินเทอร์เน็ตเพื่อหาความรู้มากกว่าเพื่อความบันเทิง					
21. ท่านชอบสั่งซื้อสินค้าทางอินเทอร์เน็ต					
22. ท่านชอบฟังคลื่นวิทยุที่เปิดเพลงโดยไม่มีโฆษณา					
23. โทรศัพท์มือถือเป็นเครื่องมือสื่อสารที่สำคัญ					
24. ท่านชอบก้าวทันเทคโนโลยีใหม่ ๆ อยู่เสมอ เช่น โทรศัพท์ คอมพิวเตอร์ เป็นต้น					

คำชี้แจง : กรุณาตอบคำถามต่อไปนี้ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องว่างที่แสดงถึงความคิดเห็นของท่านตามข้อความ ดังต่อไปนี้

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
1. ท่านเห็นด้วยกับการรณรงค์ไม่ให้ซื้อสิทธิขายเสียง					
2. ควรช่วยกันประหยัดพลังงานเพื่อลดภาวะโลกร้อน					
3. ท่านมองว่าการเมืองไทยเป็นเรื่องของผลประโยชน์					
4. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนก่อให้เกิดปัญหาการตั้งครรภ์โดยไม่ได้ตั้งใจ					
5. การดำเนินธุรกิจควรมีจริยธรรมและซื่อสัตย์ต่อลูกค้า					
6. นักศึกษาคิดว่าหอพักที่ดีควรสะอาดปลอดภัย และราคาไม่แพง					
7. การดำเนินธุรกิจควรคำนึงถึงสภาพแวดล้อม					
8. ท่านคิดว่าการใช้บริการชักรอบรีดทำให้ท่านสะดวกสบาย					
9. ท่านรู้สึกว่าการควิชีดี ดีวีดี สะดวกคุ้มค่าและประหยัดกว่าการชมภาพยนตร์ในโรงภาพยนตร์					
10. สื่อสิ่งพิมพ์ควรนำเสนอสิ่งที่รวดเร็วถูกต้อง และทันต่อเหตุการณ์					

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
11. ท่านคิดว่าการศึกษาในสถาบันที่มีชื่อเสียงเมื่อสำเร็จการศึกษาจะได้มีงานทำที่ดี					
12. ท่านคิดว่าการเรียนเสริมหลักสูตร เช่น ภาษาต่างประเทศ คอมพิวเตอร์ วิชาชีพเฉพาะทาง เป็นต้น ทำให้มีความรู้เพิ่มมากขึ้น					
13. ท่านคิดว่าสถาบันการศึกษาควรเสนอสิ่งที่สามารถนำไปประกอบอาชีพได้จริงมากกว่าการสอนเพียงทฤษฎีเท่านั้น					
14. ท่านเห็นว่าอินเทอร์เน็ตเป็นแหล่งความรู้ความบันเทิงที่สำคัญ					
15. ท่านคิดว่าการทำงานอาหารต่างชาติทำให้คุณเป็นคนทันสมัย					
16. ท่านรู้สึกว่าการทานอาหารแบบบุฟเฟ่เป็นการประหยัดและสามารถทานอาหารได้หลากหลายชนิด					
17. ในการซื้อสินค้าท่านคำนึงถึงราคา มากกว่าตราชี่ห้อ					
18. ท่านคิดว่าสินค้าที่ด้อยมีราคาแพง					
19. ท่านคิดว่าการศึกษาซื้อสินค้าเงินผ่อน ทำให้ไม่ต้องจ่ายเงินครั้งละมาก ๆ					
20. ท่านคิดว่าผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปง่ายแก่การบริโภค เช่น นม น้ำผลไม้ อาหารสำเร็จรูป บะหมี่กึ่งสำเร็จรูป เป็นต้น					

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
21. ท่านคิดว่าการสั่งซื้อสินค้าทางอินเทอร์เน็ตยุ่งยากและไม่มั่นใจว่าจะได้สินค้าที่มีคุณภาพตรงกับความต้องการ					
22. ท่านเป็นคนคิดถึงอนาคตเสมอ					
23. การศึกษาที่ดีทำให้มีอนาคตที่ดี					
24. ท่านคิดว่าหากคนไทยยังนิยมใช้ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตจากไม้แล้วไม่มีการปลูกป่าทดแทนย่อมเกิดปัญหาน้ำท่วมต่อไปในอนาคต					
25. การเข้ามาของวัฒนธรรมต่างชาติทำให้การบริโภคของคนไทยเปลี่ยนแปลงไป เช่น การทานอาหารจานด่วน เบเกอรี่ เป็นต้น					
26. ท่านคิดว่าควรใช้สินค้าไทยเพื่อสร้างความนิยมไทย					
27. ท่านคิดว่าควรทานอาหารไทยเพื่ออนุรักษ์ความเป็นไทย					
28. ท่านคิดว่าการเลียนแบบวัฒนธรรมต่างชาติทำให้ท่านดูเป็นคนทันสมัย					

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวจิราพร ดอกบัว
วัน เดือน ปีเกิด	19 กรกฎาคม 2519
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา
ประวัติการศึกษา	บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการเงินและการธนาคาร มหาวิทยาลัยพายัพ ปีการศึกษา 2542
สถานที่ทำงาน	ห้างหุ้นส่วนจำกัด จีนอน ไอที เน็ทเวิร์ค อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา
ตำแหน่ง	ผู้ถือหุ้น